

TYÖRYHMÄMIETINTÖ 2008:2

*Lait eurooppalaisesta vähäisiin
vaatimukseen sovellettavasta menettelystä
ja eurooppalaisesta
maksamismääräysmenettelystä*

*Lait eurooppalaisesta vähäisiin
vaatimukseen sovellettavasta menettelystä
ja eurooppalaisesta
maksamismääräysmenettelystä*

ISSN 1458-6452
978-952-466-663-3 (nid.)
978-952-466-664-0 (PDF)
Oikeusministeriö
Helsinki

KUVAILULEHTI

OIKEUSMINISTERIÖ

Julkaisun päivämäärä
29.4.2008

Tekijät (toimielimestä: toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri)		Julkaisun laji Työryhmämietintö	
Eurooppalainen maksamismääräys –työryhmä		Toimeksiantaja Oikeusministeriö	
Puheenjohtaja: lainsäädäntöjohtaja Asko Välimaa Sihteeri: lainsäädäntöneuvos Maarit Leppänen		Toimielimen asettamispäivä 17.12.2007	
Julkaisun nimi Lait eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä			
Julkaisun osat Esityksen pääasiallinen sisältö, yleisperustelut, yksityiskohtaiset perustelut, lakiehdotukset, asetukset			
Tiivistelmä Mietinnössä ehdotetaan säädettäväksi lait eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä. Laeissa annettaisiin täydentävät kansalliset säännökset eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annettuun asetukseen (EY) N:o 1896/2006 sekä eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettuun asetukseen (EY) N:o 861/2007. Molempiin lakeihin ehdotetaan otettavaksi tuomioistuimen toimivaltaa koskeva säännös, jonka mukaan yksinomaan Helsingin kärjäoikeus olisi toimivaltainen tutkimaan asetuksissa säädetyissä menettelyissä esitettyjä vaatimuksia. Toimivallan keskittäminen yhteen kärjäoikeuteen palvelisi hajautettua järjestelmää paremmin asiantuntemuksen kertymistä menettelyn hoitamiseen. Lakiin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ehdotetaan otettavaksi säännös menettelyssä tuomittavista oikeudenkäyntikuluista. Ehdotuksen mukaan yksipuolisia tuomioita koskeva oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n kulusäännöstä sovellettaisiin myös eurooppalaisiin maksamismääräyksiin. Asetuksissa säädetyissä menettelyissä annettuihin ratkaisuihin sovellettaisiin riita-asioiden oikeudenkäyntimaksuihin sovellettavia säännöksiä. Selkeyden vuoksi asiaa koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annettuun lakiin (701/1993).			
Avainsanat: (asiasanat) EY-lainsäädäntö, oikeudenkäyntimenettely, kansainvälinen prosessioikeus, ulkomaisten tuomioiden täytäntöönpano, ulosotto-oikeus			
Muut tiedot (Oskari- ja HARE-numero, muu viitenumero) OM 31/41/2007, OM045:00/2007			
Sarjan nimi ja numero Oikeusministeriön työryhmämietintöjä 2008:2		ISSN 1458-6452	ISBN 978-952-466-663-3 (nid.) 978-952-466-664-0 (PDF)
Kokonaissivumäärä	Kieli suomi	Hinta 25,00 €	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Edita Prima Oy		Kustantaja Oikeusministeriö	

PRESENTATIONSBLAD

JUSTITIE MINISTERIET

Utgivningsdatum
29.4.2008

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare)		Typ av publikation Arbetsgruppsbetänkande	
Arbetsgruppen för ett europeiskt betalningsföreläggande		Uppdragsgivare Justitieministeriet	
Ordförande: lagstiftningsdirektör Asko Välimaa Sekreterare: lagstiftningsrådet Maarit Leppänen		Datum då organet tillsattes 17.12.2007	
Publikation (även den finska titeln) Lagar om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och om ett europeiskt betalningsföreläggande (Lait eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä)			
Publikationens delar Propositionens huvudsakliga innehåll, allmän motivering, detaljmotivering, lagförslag, förordningar			
Referat I betänkandet föreslås att det stiftas lagar om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och om ett europeiskt betalningsföreläggande. Lagarna innehåller kompletterande nationella bestämmelser till förordningen (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och förordningen (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande. Det föreslås att till båda lagarna fogas en bestämmelse om behörig domstol, där det sägs att endast Helsingfors tingsrätt är behörig att pröva fordringar som har framställts i det förfarande som anges i förordningarna. Genom att koncentrera behörigheten till en enda tingsrätt kan man garantera en större sakkunskap vid förfarandet än i ett system med flera behöriga tingsrätter. I lagen om ett europeiskt betalningsföreläggande föreslås en bestämmelse om de rättegångskostnader som döms ut i förfarandet. Enligt förslaget ska bestämmelsen om rättegångskostnader i tredskodomar i 21 kap. 8 c § i rättegångsbalken tillämpas också på ett europeiskt betalningsföreläggande. Bestämmelserna om rättegångsavgifter i tvistemål ska tillämpas på de avgöranden som meddelas genom de förfaranden som avses i förordningarna. För tydlighetens skull föreslås det att en bestämmelse om saken fogas till lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993).			
Nyckelord EG-lagstiftning, rättegångsförfarande, internationell processrätt, verkställighet av utländska domar, utskölningsrätt			
Övriga uppgifter (Oskari- och HARE-nummer, andra referensnummer) JM 31/41/2007, JM045:00/2007			
Seriens namn och nummer Justitieministeriets arbetsgruppsbetänkanden 2008:2		ISSN 1458-6452	ISBN 978-952-466-663-3 (häft.) 978-952-466-664-0 (PDF)
Sidoantal	Språk finska	Pris 25,00 €	Sekretessgrad Offentligt
Distribution Edita Prima Ab		Förlag Justitieministeriet	

Oikeusministeriölle

Oikeusministeriö asetti 17 päivänä joulukuuta 2007 työryhmän, jonka tehtäväksi annettiin eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta sekä eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettujen

asetusten täydentävien ja niiden voimaantulon johdosta muutoin tarpeellisten kansallisten säännöksiä valmistelu.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta hyväksyttiin 12 päivänä joulukuuta 2006. Asetuksessa perustetaan eurooppalainen maksamismääräysmenettely riitauttamattomien rahasaatavien velkomiseen. Asetusta sovelletaan täysimittaisesti 12 päivästä joulukuuta 2008 lukien.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä hyväksyttiin 11 päivänä heinäkuuta 2007. Asetus sisältää säännökset vähäisiin, enintään 2 000 euron arvoisiin vaatimuksiin sovellettavasta oikeudenkäyntimenettelystä. Asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009 lukien.

Asetukset sisältävät menettelysäännöksiä, joita kyseisissä menettelyissä kaikissa jäsenvaltioissa noudatetaan. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja vähäisistä vaatimuksista annettujen asetusten menettelysäännökset eivät ole tyhjentävät, vaan molempien asetusten osalta periaatteena on, että kansallista lainsäädäntöä sovelletaan siltä osin kuin asetus ei sisällä säännöksiä. Asetusten sisältämien erityispiirteiden vuoksi niiden soveltaminen käytännössä edellyttää asetuksia täydentävän kansallisen lain säätämistä. Työryhmän tehtävänä oli valmistella asetusten säännöksiä täydentävä tarpeellinen lainsäädäntö.

Työryhmän tuli valmistella ehdotuksensa hallituksen esityksen muotoon.

Työryhmän puheenjohtajana on toiminut lainsäädäntöjohtaja Asko Välimaa oikeusministeriöstä sekä jäsenenä hallitussihteeri Outi Kemppainen oikeusministeriöstä, käräjätuomari Antero Nuotto Helsingin käräjäoikeudesta, asianajaja Jani Syrjänen Asianajotoimisto Borenius & Kemppinen Oy:stä, kihlakunnanvouti Hannu Töyrylä Vantaan kihlakunnanviraston ulosotto-osastolta ja lainsäädäntöneuvos Tanja Innanen oikeusministeriöstä. Tanja Innanen jäätyä äitiyslomalle hänen tilalleen ryhmän jäseneksi nimettiin lainsäädäntöneuvos Maarit Leppänen oikeusministeriöstä.

Saatuaan työnsä valmiiksi työryhmä kunnioittavasti luovuttaa mietintönsä oikeusministeriölle.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2008

Asko Välimaa

Outi Kemppainen

Antero Nuotto

Jani Syrjänen

Hannu Töyrylä

Maarit Leppänen

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä, eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä sekä tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi lait eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä. Laeilla annettaisiin ne mainittuja menettelyjä koskevia Euroopan parlamentin ja neuvoston antamia asetuksia täydentävät kansalliset säännökset, joita asetukset edellyttävät.

Toimivalta tutkia asetuksissa säädetyissä menettelyissä esitettyjä vaatimuksia keskitettäisiin Helsingin käräjäoikeuteen.

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä määrättävät oikeudenkäyntikulut määräytyisivät samoin perustein kuin riidattomien yksipuolisten tuomioiden oikeudenkäyntikulut. Laissa säädettäisiin myös maksamismääräysmenettelyssä jo perittyjen oikeudenkäyntimaksujen huomioon ottamisesta perittäessä oikeudenkäyntimaksua myöhemmin vireille saatetun samaa asiaa koskevasta riita-asian käsittelystä.

Asetuksissa säädetyissä menettelyissä annettuihin ratkaisuihin sovellettaisiin riitaasioiden oikeudenkäyntimaksuihin sovellettavia säännöksiä. Tästä säädettäisiin tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 Johdanto ja nykytila.....	3
2 Asetusten pääasiallinen sisältö	5
2.1 Asetus eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä... 5	
Kohde ja soveltamisala.....	5
Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely	6
Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa.....	21
Loppusäännökset	27
2.2 Asetus eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta	29
Johdanto.....	29
Eurooppalainen maksamismääräysmenettely	30
3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	50
4 Esityksen vaikutukset	52
5 Asian valmistelu	53
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	54
1 Lakiehdotusten perustelut.....	54
1.1 Laki eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä	54
1.2 Laki eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä.....	63
1.3 Laki tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävästä maksuista annetun lain muuttamisesta.....	70
2 Voimaantulo	70
LAKIEHDOTUKSET	71
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007.....	81
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006.....	103

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto ja nykytila

Euroopan yhteisössä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa riita-asioissa säänteleä 1 päivänä maaliskuuta 2002 voimaan tullut tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 eli *Bryssel I asetus*. Bryssel I asetuksen mukaan toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio pannaan toisessa jäsenvaltiossa täytäntöön niin sanotun eksekvatuurimenettelyn jälkeen. Tämä tarkoittaa, että tunnustettava ja täytäntöön pantava tuomio on julistettava täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanokelpoiseksi ennen sen täytäntöönpanoa.

Bryssel I asetuksen mukaista eksekvatuurimenettelyä on pidetty tuomioiden tehokkaan vastavuoroisen tunnustamisen esteenä. Viime vuosina onkin hyväksytty kolme asetusta, joiden tarkoituksena on muun muassa mahdollistaa toisen jäsenvaltion tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa ilman täytäntöönpanoa edeltävää eksekvatuurimenettelyä.

Asetuksista ensimmäisenä hyväksyttiin 21 päivänä huhtikuuta 2004 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 805/2004 riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta. Sanotussa asetuksessa säädetään, että tietyt riitauttamattomia vaatimuksia koskevat tuomiot, tuomioistuimissa tehdyt sovinnot ja viralliset asiakirjat, jotka täyttävät oikeudenkäyntimenettelylle asetuksessa säädetyt vähimmäisvaatimukset ja on tuomioistuinvaltiosta vahvistettu eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi, on pantava toisessa jäsenvaltiossa täytäntöön suoraan ilman edeltävää eksekvatuurimenettelyä. Asetus ei siten sisällä suoraan tuomioistuimissa sovellettavia oikeudenkäyntimenettelyä koskevia säännöksiä, vaan tuomioon johtava menettely perustuu kokonaan kansalliseen lakiin. Jotta kansalliselle tuomiolle voidaan antaa eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen asema, kansallisen menettelyn tulee täyttää asetuksessa säädetyt tietyt vähimmäisvaatimukset.

Asetusta eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta on sovellettu 21 päivästä lokakuuta 2005 alkaen. Suomessa asetusta täydentävä laki riitauttamattomia vaatimuksia koske-

vasta eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta (825/2005) on tullut voimaan samanaikaisesti asetuksen kanssa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta hyväksyttiin 12 päivänä joulukuuta 2006. Asetuksessa perustetaan eurooppalainen maksamismääräysmenettely riitauttamattomien rahasaatavien velkomiseen. Asetus sisältää menettelysäännökset, joita kyseisessä velkomismenettelyssä kaikissa jäsenvaltioissa noudatetaan. Asetuksessa eksekvatuurimenettelyn korvaa se, että maksamismääräys on annettu asetuksen mukaisessa menettelyssä, jolloin maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa. Asetuksen soveltaminen täysmittaisesti aloitetaan 12 päivästä joulukuuta 2008.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä hyväksyttiin 11 päivänä heinäkuuta 2007. Asetus sisältää säännökset vähäisiin, enintään 2 000 euron arvoisiin vaatimuksiin sovellettavasta oikeudenkäyntimenettelystä. Säännökset tulevat noudatettaviksi kaikissa jäsenvaltioissa ja eksekvatuurimenettelyn korvaa myös tämän asetuksen osalta se, että tuomio on annettu asetuksen mukaisessa menettelyssä. Menettelyssä annettu tuomio on suoraan täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa. Vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen soveltaminen aloitetaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Kaikki edellä mainitut asetukset ovat valinnaisia, joten ne eivät estä jäsenvaltioiden kansallisten menettelyjen käyttämistä eivätkä muiden yhteisön lainsäädännön mukaisten menettelyjen, eli käytännössä toistensa käyttämistä.

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja vähäisistä vaatimuksista annettujen asetusten menettelysäännökset eivät ole tyhjentävät, vaan molempien asetusten osalta periaatteena on, että kansallista lainsäädäntöä sovelletaan siltä osin kuin asetus ei sisällä säännöksiä. Asetusten sisältämien erityispiirteiden vuoksi niiden soveltaminen käytännössä edellyttää asetuksia täydentävän kansallisen lain säätämistä.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus on yhteisön oikeuden mukaisesti voimassa sellaisenaan eikä sitä saa selittää tai täsmentää kansallisella sääntelyllä. Asetusta ei

yleensä saa kirjoittaa uudestaan eikä muutenkaan sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön. Asetus voi kuitenkin edellyttää täydentäviä kansallisia säännöksiä.

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä annetun asetuksen ja vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen mukainen menettely perustuu osittain asetusten säännöksiin ja osittain kansalliseen lainsäädäntöön. Täydentävien säännösten tarpeellisuuden arvioimiseksi on selvitettävä, miten asetuksissa säädetty menettelyä koskevat säännökset sijoittuvat Suomen oikeudelliseen ympäristöön. Asetusten säännösten tulkinta jää kuitenkin lain soveltajan tehtäväksi.

2 Asetusten pääasiallinen sisältö

2.1 Asetus eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä

Kohde ja soveltamisala

Asetuksen ensimmäinen luku sisältää säännökset asetuksen kohteesta ja soveltamisalasta. Asetuksen *1 artiklassa* säädetään asetuksen kohteesta. Asetuksella perustetaan eurooppalainen menettely vähäisiä vaatimuksia varten, jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa sekä alentaa kuluja.

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on asianosaisten käytettävissä vaihtoehtona jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetuille menettelyille. Asetuksella poistetaan lisäksi eksekvaturimenettely. Tämä tarkoittaa, että asetuksen mukaan toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano eivät edellytä, että tuomio julistetaan täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanokelpoiseksi.

Asetuksen *2 artiklassa* määritetään asetuksen soveltamisala. Artiklan mukaan asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 2 000 euroa ajankohtana, jolloin vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Vaatimus voi olla myös muussa valuutassa kuin euroina edellyttäen, että se euromääräisenä ei ole yli 2 000 euroa. Asetusta sovelle-

taan myös muihin kuin rahamääräisiin saataviin. Vaatimuksen peruste voi siis olla esimerkiksi jokin esine, jonka arvo on enintään 2 000 euroa.

Asetuksen yleiseen soveltamisalaan säädetty poikkeukset ovat pääosin samat kuin Bryssel I asetuksessa. Vähäisiä vaatimuksia koskeva asetus sisältää kuitenkin myös uusia soveltamisalan rajoituksia. Bryssel I asetuksesta poiketen asetusta ei myöskään sovelleta asioihin, jotka koskevat työoikeutta, elatusvelvollisuutta tai yksityisyyden ja henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia. Kiinteän omaisuuden vuokraamisen osalta soveltamisalaan kuuluvat vain rahalliset vaatimukset.

Asetusta ei sovelleta suhteessa Tanskaan.

Asetuksen *3 artiklassa* määritellään valtion rajat ylittävä asia. Sekä eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annettu asetus että vähäisistä vaatimuksista annettu asetus sisältävät soveltamisalan rajoituksen, jonka mukaan niitä sovelletaan vain rajat ylittäviin asioihin. Rajausta perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 65 artiklaan, joka mahdollistaa oikeudellisen yhteistyön yksityisoikeudellisissa asioissa vain siltä osin kuin kyse on asioista, joiden vaikutukset ulottuvat rajojen yli. Lisäksi 65 artikla rajoittaa yhteistyön asioihin, joissa yhteistyö on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

Asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Kotipaikka määritetään Bryssel I asetuksen 59 ja 60 artiklan mukaisesti. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta voidaan näin ollen soveltaa vain, jos asia saatetaan jonkin jäsenvaltion tuomioistuimeen ja jollakin asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka toisessa jäsenvaltiossa. Liittymä muuhun valtioon kuin jäsenvaltioon ei mahdollista asetuksen soveltamista.

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely

Asetuksen toinen luku sisältää vähäisiin vaatimuksiin sovellettavat menettelysäännökset. Menettelysäännökset ovat suoraan sovellettavissa kaikissa jäsenvaltioissa ja ovat

näin ollen kaikissa jäsenvaltioissa samat. Asetuksen 19 artiklan mukaan jos asetuksen säännöksistä ei muuta johdu, eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa lainsäädäntöä, jossa menettely toteutetaan. Näin ollen niiltä osin kuin asetus ei sisällä säännöksiä, jokaisen jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö antaa menettelylle omia ominaispiirteitään.

Asetuksen *4 artiklassa* säädetään menettelyn aloittamisesta. Artiklan 1 kohdan mukaan kantaja aloittaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn täyttämällä liitteen I mukaisen vakimuotoisen vaatimuslomakkeen A ja toimittamalla sen toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Vaatimuslomake A sisältää kymmenen täytettävää kohta, jotka koskevat tuomioistuinta, kantajaa, vastaajaa, tuomioistuimen toimivaltaa, asian valtion rajat ylittävää luonnetta, pankkiyhteystietoja, vaatimusta, yksityiskohtaisia tietoja vaatimuksesta, tuomiota koskevaa todistusta sekä päiväystä ja allekirjoitusta. Jokaisen täytettävän kohdan alussa on ohjeita lomakkeen täyttämiseksi. Ohjeisiin on koottu koko asetuksen sisältö, joten lomake on periaatteessa täytettävissä asetukseen perehtymättä.

Vaatimuslomake toimitetaan asiassa toimivaltaiselle tuomioistuimelle. Tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta määräytyy Bryssel I asetuksen mukaan. Kuten edellä on todettu, vaatimuslomakkeeseen A sisältyy erillinen kohta, johon kantajan tulee ilmoittaa, millä perusteella se katsoo tuomioistuimen olevan toimivaltainen. Lomakkeessa valmiina on useita vaihtoehtoja, joihin tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta voi perustua. Vaihtoehtoista keskeisin on vastaajan kotipaikka. Tuomioistuimen kansallinen toimivalta määräytyy kulloinkin kysymyksessä olevan jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaa koskevien säännösten nojalla.

Lomake voidaan toimittaa toimivaltaiselle tuomioistuimelle joko suoraan tai postitse tai käyttämällä muuta sellaista toimitustapaa, kuten faksia tai sähköpostia, joka hyväksytään siinä jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan. Jäsenvaltioiden on 2 kohdan mukaan ilmoitettava komissiolle hyväksymänsä lomakkeiden toimitustavat ja komissio saattaa tiedot julkisesti saataville.

Suomessa laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) mahdollistaa oikeudenkäyntiasiakirjojen toimittamisen suomalaiseen tuomioistuimeen sähköisellä tiedonsiirtomenetelmällä. Tällä tarkoitetaan asiakirjojen toimittamista telekopiota tai telepalvelua käyttäen. Telepalvelulla tarkoitetaan sähköistä lomaketta, sähköpostia tai käyttöoikeutta sähköiseen tietojärjestelmään. Lisäksi laki mahdollistaa asiakirjojen toimittamisen käyttäen muuta sähköiseen tekniikkaan perustuvaa menetelmää, jossa tieto välittyy langatonta siirtotietä tai kaapelia pitkin, ei kuitenkaan puhelua. Suomen tarkoituksena on antaa komissiolle ilmoitus, jonka mukaan lomake voidaan toimittaa toimivaltaiseen suomalaiseen tuomioistuimeen suoraan, postitse, telekopiolla tai sähköpostilla siten kuin siitä säädetään laissa sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa. Asetuksen soveltaminen ei tältä osin edellyttäisi täydentävää lainsäädäntöä.

Vaatuslomakkeessa on myös mainittava vaatimuksen tueksi esitetyt todisteet ja sen mukana on tarvittaessa toimitettava asiaan liittyvät asiakirjatodisteet. Vaikka todiste on ilmoitettava ja tarvittaessa toimitettava jo menettelyn aloittamisen yhteydessä, säännös ei kuitenkaan estä kantajaa tarvittaessa toimittamasta lisätodisteita menettelyn aikana. Koska asiakirjatodisteet on toimitettava tuomioistuimelle vain tarvittaessa, niitä ei pääsääntöisesti tarvitse liittää lomakkeeseen. Samaa periaatetta sovelletaan vastaajan antamaan vastaukseen.

Jos vaatimus ei kuulu asetuksen soveltamisalaan, tuomioistuimen tulee artiklan 3 kohdan mukaan ilmoittaa tästä kantajalle. Jos kantaja ei peruuta vaatimustaan, tuomioistuin käsittelee sen siinä jäsenvaltiossa sovellettavan oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään. Suomessa asian käsittelyä jatkettaisiin oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä. Suomen laissa ei ole säännöksiä asetuksen mukaisesta siirtomenettelystä. Siirtomenettelyn käyttöönotto edellyttäisi tämän vuoksi täydentävää kansallista lainsäädäntöä.

Jos tuomioistuin katsoo, että kantajan antamat tiedot ovat riittämättömät tai eivät ole tarpeeksi selkeitä tai että vaatimuslomaketta ei ole täytetty asianmukaisesti, sen tulee artiklan 4 kohdan mukaan antaa kantajalle tilaisuus täydentää tai oikaista vaatimuslomaketta taikka toimittaa tuomioistuimen pyytämiä lisätietoja tai asiakirjoja taikka peruuttaa vaatimus sen määräämässä ajassa, ellei vaatimus ole selvästi perusteeton tai ellei

hakemusta voida ottaa tutkittavaksi. Tähän tarkoitukseen tuomioistuimen on käytettävä liitteen mukaista vakiolomaketta B.

Vakiolomakkeessa B tuomioistuin ilmoittaa tuomioistuimen, kantajan ja vastaajan tiedot sekä lisäksi ilmoittaa, mitkä kantajan vaatimuksen kohdista on täydennettävä tai oikaistava.

Asetuksen mukaan sekä selvästi perusteeton vaatimus että hakemus, joka ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, jätetään tutkimatta. Myös silloin, kun kantaja ei täydennä tai oikaise vaatimuslomaketta tuomioistuimen asettamassa määräajassa, hakemus jätetään tutkimatta.

Asetuksen johdanto-osan 13 kappaleen mukaan vaatimuksen hylkäämisen yhteydessä käsite selvästi perusteeton ja hakemuksen hylkäämisen yhteydessä käsite jätettävä tutkimatta olisi määritettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Suomessa käsitteiden sisältö tulee siten määritellä oikeudenkäymiskaaren mukaisesti. Huomiota voidaan kiinnittää siihen, että muun muassa oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 6 §:n nojalla selvästi perusteeton vaatimus on heti hylättävä tuomiolla, kun taas asetuksen mukaan selvästi perusteeton vaatimus jätetään tutkimatta.

Jäsenvaltioiden on artiklan mukaan varmistettava, että vaatimuslomake on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely.

Asetuksen 5 artiklassa säädetään menettelyn kulusta. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on lähtökohtaisesti kirjallinen. Asetus mahdollistaa kuitenkin myös suullisen käsittelyn järjestämisen. Suullisen käsittelyn järjestämistä koskevat keskeiset säännökset sisältyvät 5 artiklan 1 kohtaan. Tuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely, jos se katsoo sen olevan tarpeellista tai jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuin voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei selvästi ole tarpeellinen asian käsittelemiseksi oikeudenmukaisella tavalla. Pynnön epäminen on perusteltava kirjallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta. Päätökseen saa hakea muutosta pääasian yhteydessä.

Kun tuomioistuin on vastaanottanut asianmukaisesti täytetyn vaatimuslomakkeen, sen on 5 artiklan 2 kohdan mukaan täytettävä liitteen III mukaisessa vakimuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva I osa. Tuomioistuimen täytettävä osa sisältää vain asian perustiedot, kuten kantajan, vastaajan ja tuomioistuimen nimet, vaatimuksen sekä asian numeron.

Vastaajalle on asetuksen 13 artiklan mukaisesti annettava tiedoksi jäljennös vaatimuslomakkeesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista sekä edellä mainitulla tavalla täytetty vastauslomake. Tuomioistuimen on toimitettava nämä asiakirjat vastaajalle tiedoksiannettaviksi 14 päivän kuluessa asianmukaisesti täytetyn vaatimuslomakkeen vastaanottamisesta. Tämä tarkoittaa, että tuomioistuimen on sanotun määräajan puitteissa ryhdyttävä toimenpiteisiin asiakirjojen tiedoksiantamiseksi, esimerkiksi toimittamalla ne eteenpäin haastemiehelle tai antamalla ne kansliahenkilökuntaan kuuluvalla virkamiehelle lähetettäväksi postitse vastaajalle vastaanottotodistusta vastaan.

Vastaajan on 5 artiklan 3 kohdan mukaan annettava vastauksensa 30 päivän kuluessa vaatimus- ja vastauslomakkeiden tiedoksiannosta täyttämällä vakimuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva II osa, liittämällä lomakkeeseen tarvittaessa kaikki asiaankuuluvat asiakirjatodisteet ja palauttamalla se tuomioistuimeen tai vastaamalla muulla tarkoituksenmukaisella tavalla kuin vastauslomaketta käyttämällä.

Lomakkeen C osassa II vastaajan tulisi täyttää kohdat, joissa tiedustellaan, myöntääkö hän vaatimuksen; jos hän ei hyväksy vaatimusta, onko hänellä todisteita; haluaako hän suullisen käsittelyn sekä vaatiiko hän oikeudenkäyntikuluja korvattavaksi. Vastaaja voi ilmoittaa vastauksessaan myös muita tietoja. Kuten edellä on todettu, asetus sallii vastauksen antamisen muulla tavalla lomaketta käyttämättä. Vastauksen antamisen yhteydessä vastaajan tulee myös ilmoittaa haluaako hän tehdä vastavaatimuksen. Vastavaatimukset tulee esittää lomakkeella A eli vaatimuslomakkeella. Asetuksen mukaisella vastaavaatimuksella tarkoitetaan samaa kuin Suomessa vastakanteella.

Kantajalle on 5 artiklan 4 kohdan mukaan lähetettävä jäljennös vastaajan vastauksesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista 14 päivän kuluessa siitä, kun tuomioistuin on ottanut vastauksen vastaan. Asetuksessa on käytetty käsitettä antaa tiedoksi silloin kun kyse on

muodollisesta tiedoksiannosta. Jos ei ole tarvetta muodolliseen tiedoksiantoon ei ole, asetuksessa on käytetty pelkästään käsitettä lähettää. Esimerkiksi lähetettäessä asiakirja ja kantajalle muodollista tiedoksiantoa ei ole pääsääntöisesti katsottu tarpeelliseksi.

Jos vastaaja väittää vastauksessaan, että muun kuin rahamääräisen vaatimuksen arvo ylittää 2 000 euroa, tuomioistuimen on artiklan 5 kohdan mukaan päätettävä 30 päivän kuluessa vastauksen lähettämisestä kantajalle, kuuluuko vaatimus tämän asetuksen soveltamisalaan. Tähän päätökseen ei saa hakea muutosta muuta kuin pääasian yhteydessä. Asetus ei sisällä säännöksiä siitä, miten menettely jatkuu tuomioistuimen todetessa, ettei vaatimus kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Artiklan 6 kohta sisältää vastavaatimuksia eli vastakannetta koskevia säännöksiä. Mahdolliset vakiolomaketta A käyttäen esitetyt vastavaatimukset ja niihin liittyvät mahdolliset asiakirjatodisteet on annettava säännöksen mukaan tiedoksi kantajalle 13 artiklan mukaisesti. Tuomioistuimen on artiklan 2 kohtaa vastaavalla tavalla toimitettava asiakirjat tiedoksiannettaviksi kantajalle 14 päivän kuluessa siitä, kun tuomioistuin on ne vastaanottanut. Jos asiakirja on annettava tiedoksi muussa kuin tuomioistuinjäsenvaltiossa sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (tiedoksiantoasetus) annettua asetusta (EY) N:o 1348/2000. Kantajan on vastattava vastavaatimukseen 30 päivän kuluessa tiedoksiannosta.

Käsitteellä vastavaatimus tarkoitetaan Bryssel I asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti sellaista vastavaatimusta, joka perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin päävaatimus. Asetuksen johdanto-osan 17 kappaleessa mainitaan erikseen, ettei vastaajan vetoamista kuittausoikeuteen olisi pidettävä vastavaatimuksena. Kuittausväite voitaneen näin ollen tutkia normaalisti.

Jos vastavaatimus ylittää 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn enimmäismäärän, vaatimusta ja vastavaatimusta ei käsitellä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, vaan ne käsitellään artiklan 7 kohdan mukaan sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään. Vastavaatimukseen sovelletaan 2 ja 4 artiklaa sekä 5 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa soveltuvin osin. Tämä tarkoittaa, että 3 artiklan valtion rajat ylittävyyttä koskevaa vaatimusta ei sovelleta

vastavaatimuksiin. Täysin selvänä ei kuitenkaan voida pitää sitä, missä menettelyssä asia käsitellään, jos vastavaatimus kuuluu 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin asioihin, jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan. Artiklan 7 kohdan säännösten perusteella näyttäisi kuitenkin siltä, että myös tällaisessa tilanteessa asia siirrettäisiin käsiteltäväksi sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

Asetuksen *6 artiklassa* säädetään menettelyssä käytettävistä kielistä. Sen 1 kohdan mukaan vaatimuslomake, vastaus, mahdollinen vastavaatimus, mahdollinen vastavaatimukseen annettu vastaus ja mahdollinen kuvaus asiaankuuluvista asiakirjatodisteista on toimitettava tuomioistuimen käyttämällä kielellä tai jollakin niistä.

Asetukseen liittyvissä vakionuotoisessa vaatimuslomakkeessa A ja vastauslomakkeessa C on ohjeet siitä, millä asetuksen vaatimalla kielellä lomakkeet on täytettävä. Tuomioistuimen täydennys- ja oikaisupyynnönä käytettävä lomake B sisältää erityisen kohdan sen ilmoittamiselle, että vaatimuslomakkeessa käytetty kieli on ollut väärä ja että vaatimuslomake tulee täyttää tuomioistuimen ilmoittamalla kielellä.

Jos tuomioistuimen vastaanottama muu kuin artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiakirja on laadittu jollakin muulla kuin oikeudenkäyntikielellä, tuomioistuin voi artiklan 2 kohdan mukaan vaatia asiakirjasta käännöksen ainoastaan, jos käännös näyttää olevan tarpeen asian ratkaisemiseksi.

Artiklan 3 kohta sisältää säännöksiä siitä, milloin asianosainen voi tiedoksiannettavan asiakirjan kielen perusteella kieltäytyä vastaanottamasta sitä. Vastaanottamisesta voi asetuksen johdanto-osassa todetun mukaisesti kieltäytyä joko tiedoksiannon yhteydessä tai palauttamalla asiakirja viikon kuluessa. Asetuksen mukaan tuomioistuimen on tällöin ilmoitettava kieltäytymisestä toiselle asianosaiselle, jotta tämä toimittaisi asiakirjasta käännöksen. Säännöksen sisältö vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston (EY) N:o 1393/2007 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta antaman asetuksen 8 artiklan 1 kohdan säännöstä. Edellä sanottu asetus korvaa nykyisen jäsenvaltioiden välistä tiedoksiantoa koskevan asetuksen tullessaan sovellettavaksi 13 päivästä marraskuuta 2008.

Asetuksen 7 artikla sisältää säännökset menettelyn päättämisestä ja erityisesti siihen liittyvistä määräajoista. Tuomioistuimen on artiklan 1 kohdan mukaan annettava tuomio 30 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut vastaajan kantajan vaatimuksen johdosta määräajassa esittämän vastauksen tai vastaavasti kantajan vastaajan vastavaatimuksen johdosta määräajassa esittämän vastauksen. Tuomioistuin voi tuomion antamisen sijaan sanotun 30 päivän määräajan kuluessa a) kehottaa asianosaisia antamaan vaatimusta koskevia lisätietoja määräajassa, joka on enintään 30 päivää; tai b) vastaanottaa todisteet 9 artiklan mukaisesti; tai c) kutsua asianosaiset suulliseen käsittelyyn, joka toimitetaan 30 päivän kuluessa kutsusta.

Artiklan 2 kohdan mukaan tuomioistuimen on annettava tuomio 30 päivän kuluessa suullisesta käsittelystä tai siitä, kun se on saanut kaikki asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot. Tuomio on annettava tiedoksi asianosaisille siten kuin 13 artiklassa säädetään. Oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 13 §:n mukaan tuomiota ei anneta asianosaisille tiedoksi, vaan tuomion jäljennös on asianosaisten saatavana kärjäoikeuden kansliassa. Koska asetuksen 13 artiklassa ei säädetä siitä, kuka huolehtii eurooppalaisessa vähäisten vaatimusten menettelyssä annetun tuomion tiedoksiannosta, tuomio annetaan asianosaisille tiedoksi siten kuin tiedoksiannosta oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa säädetään. Säännöksen soveltaminen ei edellyttäisi täydentävää lainsäädäntöä.

Jos tuomioistuin ei ole saanut kyseessä olevalta asianosaiselta vastausta 5 artiklan 3 tai 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, tuomioistuimen on artiklan 3 kohdan mukaan annettava vaatimusta tai vastavaatimusta koskeva tuomio. Vastaajan passiivisuuden johdosta annettava tuomio on rinnastettavissa oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun yksipuoliseen tuomioon eikä säännöksen soveltaminen siten edellyttäisi täydentävää lainsäädäntöä.

Asetuksen 8 artikla sisältää säännökset suullisen käsittelyn toimittamisesta. Artiklan mukaan tuomioistuin voi järjestää suullisen käsittelyn videoneuvotteluna tai käyttäen muuta viestintäteknikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet. Artiklan soveltamisalaan voidaan katsoa kuuluvan myös todisteiden vastaanottaminen, mutta siitä sisältyy myös erityissäännös 9 artiklaan.

Asetuksen johdanto-osan 20 kappaleen mukaan jäsenvaltioiden olisi kannustettava nykyaikaisen viestintätekniiikan käyttöä suullisten käsittelyjen ja todistelun vastaanottamisen yhteydessä, jos tämä on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista, jossa tuomioistuin sijaitsee.

Suomessa oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 d § mahdollistaa valmisteluistunnon pitämisen myös puhelimitse tai käyttäen muuta soveltuvaa tiedonvälitystapaa, jossa istuntoon osallistuvilla on puheyhteys keskenään. Menettely on mahdollinen, jos se on istunnossa käsiteltävien kysymysten laatu ja laajuus huomioon ottaen 19 §:ssä säädettyjen valmistelun tavoitteiden saavuttamiseksi tarkoituksenmukaista. Oikeudenkäymiskaaren mukaan asetuksen suulliseen käsittelyyn rinnastuvaa pääkäsittelyä ei kuitenkaan voida pitää viestintätekniiikkaa käyttäen.

Asetuksen suullisen käsittelyn toimittamista koskeva säännös ei edellytä kansallisen lainsäädännön olemassaoloa, toisin kuin johdanto-osan edellä mainittu teksti. Artiklan mukaan ainoana edellytyksenä viestintätekniiikan käyttämiselle suullisessa käsittelyssä ovat tekniset valmiudet. Asetus antanee näin ollen suomalaiselle tuomioistuimelle mahdollisuuden harkintansa mukaan toimittaa asetuksessa tarkoitettuja suullisia käsittelyjä esimerkiksi videoneuvotteluna.

Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta voitaneen katsoa, että 8 artiklan säännöstä on erityisesti tarkoitus soveltaa tilanteisiin, joissa osapuolet ovat eri jäsenvaltioissa, sillä asetuksen 3 artiklan mukaan tämä on yksi asetuksen soveltamisen edellytys. Oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 d §:ää ei ole säädetty sellaisia tilanteita varten, joissa yksi asianosaisista on toisessa valtiossa. Asetus mahdollistaa kuitenkin menettelyn käytön myös näissä tilanteissa.

Asetuksen 9 artikla sisältää säännökset todistelun vastaanottamisesta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuin päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Tuomioistuin voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina. Lisäksi se voi hyväksyä todisteiden esittämisen videoneuvottelun avulla tai käyttäen muuta viestintätekniiikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet.

Suomessa tuomioistuin ei lähtökohtaisesti oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 11 §:n mukaan saa käyttää todisteena yksityisluontoista kertomusta, jonka joku on vireille pannut tai alkavan oikeudenkäynnin varalta kirjallisesti antanut. Säännöksen tarkoituksena on turvata suullisen todistelun välittömyys. Säännös mahdollistaa kuitenkin kertomuksen antamisen kirjallisena, jos tuomioistuin sen erityisestä syystä sallii tai jos muualla laissa niin säädetään. Asiantuntijalausuntojen antaminen kirjallisesti vastaa oikeudenkäymiskaaren periaatteita.

Asetuksen johdanto-osan 20 kappaleen lausuma siitä, että jäsenvaltioiden olisi kannustettava nykyaikaisen viestintätekniiikan käyttöä suullisten käsittelyjen ja todistelun vastaanottamisen yhteydessä, jos tämä on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista, jossa tuomioistuin sijaitsee, koskee 8 artiklan lisäksi myös 9 artiklaa.

Myös Suomessa on oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 34 a §:n mukaan mahdollista riita-asiassa kuulla todistajaa ja muuta todistelutarkoituksessa kuultavaa henkilöä pääkäsittelyssä ilman, että hän on henkilökohtaisesti läsnä käyttäen videoneuvottelua tai muuta soveltuvaa teknistä tiedonvälitystapaa, jossa istuntoon osallistuvilla on puhe- ja näköyhteys keskenään.

Asetuksessa rajoitetaan tuomioistuimen oikeutta ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja ja suullisia todisteita. Artiklan 2 kohdan mukaan tuomioistuin voi ottaa vastaan sanottuja todisteita ainoastaan, jos se on tarpeen asian ratkaisemiseksi. Päättyessään tästä tuomioistuimen tulee ottaa huomioon asiasta aiheutuvat kustannukset. Artiklan 3 kohdan mukaan tuomioistuimen on käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa.

Oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 34 a §:ää ei sovelleta tilanteisiin, joissa todistaja on ulkomailla. Ulkomailla olevan todistajan osalta EU:n jäsenvaltioiden välinen sääntely sisältyy todisteiden vastaanottoa koskevaan asetukseen (neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001 jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa). Vähäisiä vaatimuksia koskevaan asetuksen säännöstä ei kuitenkaan ole rajoitettu sovellettavaksi vain tilanteissa, joissa todistaja on toisessa jäsenvaltiossa. Asetuksen 9 artiklan säännöstä voitane näin ollen sovel-

taa sekä tilanteisiin, joissa todistaja tai muu todistelutarkoituksessa kuultava henkilö on Suomessa että tilanteisiin, joissa todistaja on toisessa jäsenvaltiossa.

Asetuksen *10 artikla* sisältää säännökset asianosaisten edustamisesta. Artiklan mukaan asianajajan tai muun lakimiehen käyttäminen ei ole pakollista. Asetuksen säännös vastaa oikeudenkäymiskaaren 15 luvun sisältöä, jonka mukaan oikeudenkäyntiasiamieheen tai -avustajaan turvautuminen ei ole pakollista. Artikla mahdollistaa vastaavasti sen, että suomalaisen, joka laittaa vireille asetuksen mukaisen menettelyn toisessa jäsenvaltiossa, ei ole pakko käyttää asiassa asianajajaa tai lakimiestä.

Asetuksen *11 artiklassa* säädetään asianosaisten avustamisesta lomakkeiden täyttämässä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sanottua apua on saatavilla.

Suomessa asianosaiset voivat saada oikeusapua valtion varoin oikeusapulaisa (257/2002) säädetyin edellytyksin. Laki täyttää neuvoston direktiivin 2003/8/EY oikeusajoneuvojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset asettamat vaatimukset.

Asetuksen *12 artiklassa* säädetään tuomioistuimen tehtävästä. Artiklan mukaan tuomioistuin ei saa velvoittaa asianosaisia esittämään vaatimusta koskevaa oikeudellista arviointia. Tuomioistuimen on myös tarpeen mukaan tiedotettava asianosaisille menettelyllisistä kysymyksistä. Lisäksi tuomioistuimen on pyrittävä sovintoratkaisuun asianosaisien välillä silloin, kun se on tarkoituksenmukaisinta.

Artiklan säännökset oikeudellisen arvioinnin esittämisestä vastaavat oikeudenkäymiskaaren periaatteita, joita ilmentää oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 3 §:n 1 momentti, jonka mukaan näyttö siitä, mitä laki säättää, ei ole tarpeellista. Myös menettelyllisistä kysymyksistä tiedottaminen vastaa oikeudenkäymiskaaren periaatteita, kuten oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 18 §:ssä säädetään. Sovinnon aikaansaamisen osalta asetuksen tavoitteet vastaavat oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 26 §:n sisältöä.

Asiakirjojen tiedoksiannosta säädetään asetuksen *13 artiklassa*. Artiklan 1 kohdan mukaan asiakirjat on annettava tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan, ja saantitodistuksesta on käytävä ilmi vastaanottopäivämäärä. Jos asiakirjojen tiedoksianto edellä sano-

tulla tavalla ei ole mahdollista, ne voidaan antaa tiedoksi millä tahansa eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 13 tai 14 artiklassa säädetyllä tavalla.

Koska asetuksen tarkoittama menettely soveltuu ainoastaan valtion rajat ylittäviin asioihin, säännös tarkoittaa käytännössä tiedoksiantoa sekä tuomioistuinvaltiossa että toiseen jäsenvaltioon. Siltä osin kun asetus ei sisällä nimenomaisia säännöksiä tiedoksiantotavoista, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä. Tiedoksianto toteutetaan ensisijaisesti saantitodistuksella siten kuin oikeudenkäymiskaassa säädetään. Toissijaisesti tiedoksianto tulee toteuttaa niillä oikeudenkäymiskaaren mukaisilla tiedoksiantotavoilla, joista säädetään eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 13 tai 14 artiklassa.

Lähes kaikki oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa säännellyt tiedoksiantotavat ovat eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 13 tai 14 artiklan vähimmäisvaatimusten mukaiset. Ainoastaan oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 9 §:n 1 momentin mukainen kuulutustiedoksianto ei täytä asetuksen vähimmäisvaatimuksia.

Asetuksen *14 artikla* sisältää määräaikoja koskevat säännökset. Jos tuomioistuin asettaa määräajan, asianosaiselle on ilmoitettava määräajan noudattamatta jättämisen seurauksista. Tuomioistuin voi poikkeustapauksissa pidentää 4 artiklan 4 kohdassa, 5 artiklan 3 ja 6 kohdassa sekä 7 artiklan 1 kohdassa säädetyjä määräaikoja, jos se on tarpeen asianosaisten oikeuksien turvaamiseksi. Jos tuomioistuin ei poikkeustapauksessa voi noudattaa sille 5 artiklan 2 – 6 kohdassa sekä 7 artiklassa säädetyjä määräaikoja, sen on toteutettava näissä säännöksissä edellytetyt toimet mahdollisimman pian.

Asetuksella pyritään yksinkertaistamaan ja nopeuttamaan vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa. Tuomioistuimen olisi näin ollen ratkaistava asia mahdollisimman pian myös silloin, kun asetuksessa ei säädetä menettelyn yksittäisessä vaiheessa noudatettavasta määräajasta.

Asetukseen liittyvissä vakiolomakkeissa on otettu huomioon artiklan säännökset siten, että lomakkeessa B ja C, joissa pyydetään asianosaisten toimenpiteitä, ilmoitetaan mitkä ovat seuraukset, jos lomakkeiden pyyntöihin ei vastata.

Asetuksen 15 artiklassa säädetään menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanokelpoisuudesta. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomio on täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta. Täytäntöönpano ei näin ollen edellytä, että tuomio on tullut lainvoimaiseksi. Vakuuden asettamista ei säännöksen mukaan vaadita.

Ulosottokaaren (705/2007) mukaisessa järjestelmässä ilman hakijan vakuutta pannaan täytäntöön lainvoimainen tuomio, eikä vastaaja voi vakuudella estää täytäntöönpanoa. Ilman vakuutta pannaan täytäntöön myös lainvoimaa vailla oleva yksipuolinen tuomio. Jollei muualla laissa toisin säädetä, lainvoimaa vailla oleva tuomio pannaan muutoksenhaun estämättä täytäntöön niin kuin ulosottokaaren 2 luvun 5 – 12 §:ssä säädetään. Luvun 5 §:n mukaan myös lainvoimaa vailla oleva käräjäoikeuden tuomio, jossa on asetettu maksuvelvoite, saadaan panna täytäntöön ilman hakijan vakuutta. Täytäntöönpano kuitenkin estyy, jos velallinen asettaa vakuuden.

Asetus edellyttää, ettei eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettujen lainvoimaa vailla olevien tuomioiden täytäntöönpano edellytä hakijan vakuutta. Asetuksessa ei lausuta velallisen mahdollisuudesta torjua täytäntöönpano asettamalla vakuus. Näin ollen ulosottokaaren säännösten voidaan katsoa täydentävän asetuksen säännöksiä tuomion täytäntöönpanokelpoisuudesta siten kuin asetuksen 19 artiklassa säädetään. Asetuksen mukaisessa menettelyssä annettujen tuomioiden täytäntöönpano voidaan siten suorittaa ulosottokaaren säännösten mukaisesti.

Kuten edellä on todettu, asetusta sovelletaan myös muihin kuin rahamääräisiin saattaviin, kuten irtainta omaisuutta koskeviin vaatimuksiin. Ulosottokaaren 2 luvun 7 §:n mukaan lainvoimaa vailla oleva irtaimen omaisuuden luovutusvelvoitetta koskeva käräjäoikeuden tuomio saadaan panna täytäntöön pääsääntöisesti vain, jos hakija asettaa vakuuden. Säännös kuitenkin mahdollistaa täytäntöönpanon ilman vakuuden asettamista, jos ulosottomies hakijan pyynnöstä varmistaa omaisuuden säilymisen. Asetuksen mukaan vakuuden asettamista ei näidenkään tuomioiden osalta voida vaatia. Asetus ei kuitenkaan estä täytäntöönpanoa siten, että ulosottomies varmistaa omaisuuden säilymisen. Lainvoimaa vailla oleva tuomio, joka koskee muuta kuin rahamääräistä saatavaa, olisi näin täytäntöönpantavissa siten kuin ulosottokaaren 2 luvun 7 §:n viimeisessä virkkeessä säädetään.

Asetuksen 15 artiklaa sovelletaan sekä tilanteisiin, joissa tuomiovaltio on sama kuin täytäntöönpanovaltio, että tilanteisiin, joissa tuomiovaltio on eri kuin täytäntöönpanovaltio. Tämä tarkoittaa sitä, että Suomessa asetuksessa tarkoitettussa menettelyssä annettu tuomio pannaan Suomessa täytäntöön ulosottokaaren säännösten mukaisesti siten kuin edellä on selostettu. Asetuksen täytäntöönpanoa koskeva III luku ei sitä vastoin koske tilanteita, joissa täytäntöönpanovaltio on sama kuin tuomiovaltio, lukuun ottamatta täytäntöönpanon keskeyttämistä ja rajoittamista koskevaa 23 artiklaa.

Asetuksen *16 artiklassa* säädetään oikeudenkäyntikuluista. Säännöksen mukaan hävinnyt asianosainen vastaa oikeudenkäyntikuluista. Tuomioistuimen ei kuitenkaan tule määrätä voittaneelle asianosaiselle korvausta kuluista, jotka ovat tarpeettomia tai suhteettomia vaatimukseen nähden. Esimerkiksi asianajajan tai muun lakimiehen käyttämisestä aiheutuneet kulut tai asiakirjojen tiedoksiannosta tai kääntämisestä aiheutuvat kulut tulisi määrätä hävinneen asianosaisen korvattaviksi ainoastaan, jos ne ovat olleet kohtuullisia suhteessa vaatimuksen arvoon taikka tarpeellisia.

Asetuksen johdanto-osassa todetaan, että oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu olisi tehtävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Oikeudenkäyntikuluja koskevat vaatimukset ratkaistaan näin ollen oikeudenkäymiskaaren 21 luvun säännösten mukaisesti, edellyttäen, etteivät sanotut säännökset ole ristiriidassa asetuksen oikeudenkäyntikuluja koskevan säännöksen kanssa.

Asetuksen *17 artiklassa* säädetään muutoksenhausta. Jäsenvaltioiden on artiklan 1 kohdan mukaan ilmoitettava komissiolle, voidaanko eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaan hakea muutosta ja minkä määräajan kuluessa muutoksenhaku on tehtävä. Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville. Asetuksen johdanto-osan mukaan asetuksessa tarkoitettuihin muutoksenhakekeinoihin olisi kuuluttava kaikki muutoksenhakekeinot, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollisia.

Suomessa muutosta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon voitaisiin hakea siten kuin muutoksenhausta käräjäoikeudesta hovioikeuteen ja hovioikeudesta korkeimpaan oikeuteen oikeudenkäymiskaaressa säädetään. Menettelyssä annettuihin yksipuolisiin tuomioihin voitaisiin hakea takaisinaan-

tia oikeudenkäymiskaassa säädetyssä menettelyssä. Lainvoiman saaneisiin tuomioihin voidaan lisäksi hakea muutosta siten kuin ylimääräisestä muutoksenhausta oikeudenkäymiskaassa säädetään.

Artiklan mukaan muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan oikeudenkäyntikuluja koskevaa 16 artiklaa.

Asetuksen *18 artiklassa* säädetään vähimmäisvaatimuksista tuomion uudelleen tutkimiseksi. Artiklan mukaan vastaajalla on tietyissä tilanteissa oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Säännöstä sovelletaan tilanteissa, joissa tuomio on annettu vastaajan passiivisuuden johdoista.

Jos vaatimuslomake tai kutsu saapua suulliseen käsittelyyn on annettu tiedoksi eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 14 artiklan mukaisella tavalla, johon ei liity henkilökohtaista vastaanottotodistusta, ja tiedoksianto ei vastaajasta riippumattomista syistä ole suoritettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, vastaaja voi pyytää tuomion uudelleen tutkimista. Myös tilanteessa, jossa vastaaja ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän voi pyytää tuomion uudelleen tutkimista. Uudelleen tutkiminen edellyttää lisäksi, että vastaaja molemmissa tapauksissa toimii viipymättä.

Artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksista. Säännös ei siten rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta sallia tuomion uudelleen tutkiminen edellä mainittuja väljemmin ehdoin. Suomessa velallisen passiivisuudesta seuraa yksipuolinen tuomio. Yksipuoliseen tuomioon voidaan hakea takaisinsaantia 30 päivän kuluessa siitä lukein, kun takaisinsaantin hakija todisteellisesti on saanut tiedon yksipuolisesta tuomiosta. Oikeudenkäymiskaaren takaisinsaantia koskevat säännökset mahdollistavat siten yksipuolisen tuomion uudelleen tutkimisen laajemmin kuin 18 artikla edellyttää. Oikeudenkäymiskaaren mukaan vastaajan käytössä ovat myös 31 luvun ylimääräiset muutoksenhakukeinot.

Artiklan 2 kohdan mukaan eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio jää pysyväksi, jos tuomioistuin hylkää uudelleen tutkimista

koskevan pyynnön sillä perusteella, että uudelleen tutkimiselle ei ole 1 kohdan mukaisia perusteita. Jos tuomioistuin taas päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa tarkoitetulla perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön.

Asetuksen *19 artiklassa* säädetään sovellettavaa oikeudenkäyntimenettelyä koskevasta lainsäädännöstä. Jollei asetuksen säännöksistä muuta johdu, eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa lainsäädäntöä, jossa menettely toteutetaan.

Artiklan nojalla sovellettaisiin asetuksen mukaisessa menettelyssä muun muassa tuomioistuimen kokoonpanoa, todistelua, tuomarin esteellisyyttä sekä muita oikeudenkäyntimenettelyä koskevia säännöksiä, jollei asetuksen säännöksistä muuta johdu. Asetus ei sisällä yleisiä säännöksiä esimerkiksi oikeudenkäyntimaksuista. Vähäisistä vaatimuksista annetussa asetuksessa tarkoitettuun riita-asiaan sovelletaan siten tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annettua lakia (701/1993) ja siihen liittyvää asetusta (1282/2005). Selkeyden vuoksi viimeksi mainittuun lakiin ehdotetaan kuitenkin otettavaksi säännös, jonka mukaan riita-asian käsittelystä vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä ja eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä perittäisiin riita-asian käsittelystä perittäväksi säädettyjä oikeudenkäyntimaksuja.

Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa

Asetuksen III luku sisältää tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa koskevat säännökset. Säännökset näin ollen soveltuvat ainoastaan niihin tilanteisiin, joissa tuomiovaltio on eri kuin täytäntöönpanovaltio. Poikkeuksen tästä pääsäännöstä muodostaa täytäntöönpanon keskeyttämistä ja rajoittamista koskeva 23 artikla, jota sovelletaan asetuksen 15 artiklan 2 kohdan mukaan myös niissä tilanteissa, joissa tuomiovaltio on sama kuin täytäntöönpanovaltio.

Asetuksen *20 artiklassa* säädetään tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta. Artiklan 1 kohdan mukaan eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava ja pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa ilman edeltävää täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista.

Säännöksen mukaan tuomioistuin antaa asianosaisen pyynnöstä ilman lisäkustannuksia todistuksen eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettusta tuomiosta käyttäen liitteen IV mukaista vakiolomaketta D. Lomake sisältää asian perustiedot eli tuomioistuimen, kantajan ja vastaajan tiedot sekä lisäksi tuomion keskeiset tiedot.

Eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa ja siihen liittyvässä asetuksessa säädetään todistuksista perittävistä maksuista. Lain 2 §:n 3 momentin mukaan toimituskirjamaksuja peritään eri tilauksesta annettavista toimituskirjoista. Tuomioistuimen antama todistus on tällainen toimituskirja. Edellä mainitun maksuasetuksen 7 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan tilauksesta annettavasta todistuksesta perittävä maksu on 15 euroa. Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettua tuomiota koskevaan todistukseen säännöksiä todistuksesta perittävistä maksuista ei sovelleta. Tällainen todistus on artiklan sisältämän säännöksen mukaisesti aina annettava sitä pyytävälle asianosaiselle maksutta.

Asetuksen *21 artiklassa* säädetään täytäntöönpanomenettelystä. Artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista. Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on pantava täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa annettu tuomio.

Tämä tarkoittaa, että toisessa jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio pantaisiin Suomessa täytäntöön lähtökohdaisesti siten kuin ulosottokaarella säädetään. Siltä osin kuin asetuksessa on erillisiä täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä, näitä sovelletaan kansallisten säännösten sijaan.

Toisessa jäsenvaltiossa annetut tuomiot pantaisiin Suomessa täytäntöön pääsääntöisesti samalla tavoin kuin Suomessa tavanomaisessa riita-asiassa annetut tuomiot. Ulosottokaaren 1 luvun 2 § sisältää selventävän yleissäännöksen, jonka mukaan sen mukaan kuin siitä muussa laissa säädetään, ulosottokaaren mukaista menettelyä noudatetaan myös täytäntöönpanossa, joka koskee muun ohella ulkomailta annettua tuomiota.

Asetuksen 21 artiklan 2 kohdassa luetellaan täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanoviranomaisille toimitettavat asiakirjat ja käännökset. Täytäntöön pantavasta tuomiosta on toimitettava jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset sekä jäljennös täytetystä D lomakkeesta ja tarvittaessa sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Vakiolomakkeen D sisällön käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

Edellä mainitun a alakohdan erityissäännös syrjäyttää ulosottokaaren 3 luvun 5 §:n säännökset ulosottoperusteen liittämistä hakemukseen. Asetuksen mukaisessa menettelyssä olisi siis riittävää, että ulosottoperusteesta toimitetaan oikeaksi todistettu jäljennös. Asetuksen mukaan ulosottoperusteesta ei tarvitse myöskään toimittaa käännöstä, vaan käännös tulee toimittaa 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ainoastaan D lomakkeen sisällöstä.

Artiklan 2 kohdan b alakohta ei edellytä muiden kuin jäsenvaltion virallisten kielten hyväksymistä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todistusten osalta. Suomi on aikaisemmin eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen osalta hyväksynyt todistuskäännöksissä käytettäväksi suomen ja ruotsin kielen ohella englannin kielen. Näin ehdotetaan tehtäväksi myös vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen osalta.

Asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaan toisessa jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanoa hakevalta asianosaiselta ei saa edellyttää, että hänellä on täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa muu valtuutettu edustaja tai postiosoite, kuin edustaja, jolla on toimivalta täytäntöönpanomenettelyssä.

Ulosottokaaren 3 luvun 12 § sisältää säännöksen muualla kuin Suomessa asuvan hakijan asiamiehestä. Sen mukaan, jos hakija asuu ulkomailla eikä hän ole ilmoittanut tiedoksianto-osoitetta Suomessa tai ulkomailla, hakijalla tulee olla Suomessa asuva asiamies, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan täytäntöönpanoa koskevat tiedoksiannot. Säännös ei ole ristiriidassa asetuksen kanssa. Säännös ei näin ollen edellytä, että hakijalle tulisi olla edustajaa tai tiedoksianto-osoitetta Suomessa. Toisessa jäsenvaltiossa tällaista edustajaa voidaan edellyttää.

Artiklan 4 kohdassa kielletään ottamasta ylimääräisiä vakuuksia asianosaisilta sen perusteella, että he ovat muun maan kansalaista taikka heidän kotipaikkansa tai asuinpaikkansa on muussa kuin täytäntöönpanovaltiossa. Ulosottokaareen ei sisälly säännöstä, joka edellyttäisi vakuuden asettamista vain asianosaisen kansalaisuuden tai kotipaikan perusteella.

Asetuksen 22 artiklassa säädetään täytäntöönpanon epäämisestä eräissä käytännössä hyvin poikkeuksellisissa tilanteissa. Artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpano voidaan tietyin artiklassa luetelluin edellytyksin evätä, jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on ristiriidassa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aikaisemmin annetun, samoja asianosaisia ja samaa asiaa koskevan tuomion kanssa. Säännös vastaa käytännössä eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 21 artiklaa.

Viimeksi mainitun asetuksen voimaantulon yhteydessä katsottiin, että Suomessa ei ole kysymyksessä olevassa asiassa sovellettavaa tuomioistuimen toimivaltaa koskevaa säännöstä, joten tällainen säännös sisällytettiin asetusta täydentävään lakiin. Myös nyt kysymyksessä olevan artiklan osalta vastaava säännös olisi tarpeellinen. Koska asetuksessa ei säädetä täytäntöönpanon epäämisen seurauksista, sovelletaan kyseisessä tilanteessa asetuksen 21 artiklan 1 kohdan perusteella Suomen lakia. Jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpano evättäisiin Suomessa 22 artiklan nojalla, mainitun tuomion täytäntöönpanokelpoisuus päättyisi. Tällöin myös vireillä olevan ulosottoasian vireillä olo päättyisi siten kuin ulosottokaaren 2 luvun 15 §:n 1 momentissa säädetään. Muutoksenhakeminen tuomioistuimen täytäntöönpanon epäävään ratkaisuun ei tätä muuttaisi.

Asetuksen 23 artiklassa säädetään täytäntöönpanon keskeyttämisestä ja rajoittamisesta. Eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 23 artikla on lähes yhdenmukainen nyt kysymyksessä olevan 23 artiklan kanssa.

Artikla liittyy asetuksen 15 artiklaan, jonka mukaan pääsääntönä on, että tuomio on täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta, eikä vakuuden asettamista vaadita. Mainitun 15 artiklan 2 kohdan mukaan 23 artiklaa sovelletaan myös

tuomion täytäntöönpanoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se on annettu. Näin ollen 23 artiklan säännöksiä sovelletaan III luvun muista säännöksistä poiketen sekä siihen tilanteeseen, jossa tuomiovaltio on eri kuin täytäntöönpanovaltio, että siihen tilanteeseen, jossa tuomioistuINVALTIO on sama kuin täytäntöönpanovaltio.

Vaikka 15 artiklan mukaan muutoksenhaku ei pääsääntöisesti lykkää päätöksen täytäntöönpanoa, täytäntöönpano voidaan keskeyttää tai sitä voidaan rajoittaa 23 artiklan mukaisesti. Asetuksen 23 artiklan mukaan jos asianosainen on hakenut muutosta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon tai jos tällainen muutoksenhaku on edelleen mahdollinen, tai jos asianosainen on esittänyt 18 artiklan mukaisen uudelleentutkimista koskevan pyynnön, täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin tai viranomainen voi sen asianosaisen hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan,

- a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin;
- b) asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen; tai
- c) poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

Artikla siis edellyttää, että vastaaja hakee artiklassa tarkoitettuja toimia. Säännös ei ole velvoittava, vaan jättää tuomioistuimelle tai viranomaiselle harkintavaltaa toimenpiteiden toteuttamisessa. Toimivaltainen viranomainen ei olisi sidottu vastaajan ehdottamaan toimenpiteeseen, vaan hän voisi valita mainituista toimenpiteistä kyseiseen tapaukseen sopivimman.

Asetusta täydentävään lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan Suomessa artiklassa tarkoitettun täytäntöönpanoasian osalta toimivaltainen viranomainen olisi kihlakunnanvouti.

Koska asetuksen 23 artiklassa säädetään täytäntöönpanon keskeyttämisestä ja rajoittamisesta, lähtökohtana on, että vastaavia kansallisia säännöksiä ei saa soveltaa. Toisaalta artiklan soveltamisessa tulee ottaa huomioon 21 artiklan 1 kohta, jonka mukaan täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen III luvun säännösten soveltamista. Asetuksen lopullinen suhde kansalliseen lainsäädäntöön tulee määräytymään oikeuskäytännössä, viime kädessä EY:n tuomioistuimessa.

Asetuksen 23 artiklan ei voida katsoa rajoittavan muutoksenhakuasiaa käsittelevän tuomioistuimen oikeutta keskeyttää lainvoimaa vailla olevan tuomion täytäntöönpanoa taikka tuomioistuimen oikeutta määrätä turvaamistoimia kantajan vaatimuksesta. Toisessa jäsenvaltiossa muutoksenhakutuomioistuimen antama keskeytysmääräys voidaan toimittaa suoraan täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, Suomessa kihlakunnanvoudille.

Kihlakunnanvoudilta voitaisiin siis ensinnäkin pyytää täytäntöönpanomenettelyn rajoittamista turvaamistoimiin (a alakohta). Säännös näin ollen mahdollistaisi, että kihlakunnanvoudi voisi vastaajan pyynnöstä asettaa vastaajan omaa omaisuutta takavarikkoon siinä määrin, että velkojan saatava tulisi turvatuksi. Artiklassa tarkoitetut toimet rinnastuvat ulosottokaaren 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun turvaavaan ulosmittaukseen, jossa täytäntöönpanon jatkumisen turvaamiseksi ulosottomies saa erikseen säädetyissä tapauksissa toimittaa ulosmittauksen ilman 5 ja 6 luvussa tarkoitettuja jatkotoimia. Oikeudenkäymiskaaren 7 luku sisältää sitä vastoin säännökset Suomen laissa tarkoitetuista turvaamistoimista ja ulosottokaaren 8 luku turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpanosta. Kyseiset säännökset koskevat turvaamistoimen hakemista tai täytäntöönpanoa sen asianosaisen toimesta, jolla on todennäköinen saaminen tai joka tulee hakemaan täytäntöönpanomenettelyä. Tilanne, jota asetuksen 23 artikla koskee, on kuitenkin toinen, eikä kyse ole vastaavasta turvaamistoimesta kuin oikeudenkäymiskaarella säädetään. Täytäntöönpanon perusteena on lainvoimaa vailla oleva tuomio ja täytäntöönpanon rajoittamista turvaamistoimiin hakee vastaaja. Tämän johdosta oikeudenkäymiskaaren ja ulosottokaaren mainittuja säännöksiä voidaan soveltaa vain rajoitetusti artiklan soveltamisen yhteydessä.

Artiklan b alakohta sisältää vakuuden asettamista koskevia säännöksiä. Kuten edellä on todettu, asetuksen 15 artiklan mukaan pääsääntönä on, että tuomio on täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta, eikä vakuuden asettamista vaadita. Asetuksen 23 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa kihlakunnanvoudi voi b alakohtan mukaan kuitenkin sen asianosaisen hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen. Koska säännös koskee täytäntöönpanon edellytyksiä, siinä on kysymys täytäntöönpanon hakijan velvollisuudesta asettaa vakuus. Vakuusvelvoitteen asettaminen ja vakuuden

suuruuden määrääminen kuuluisi Suomessa kihlakunnanvoudille. Kihlakunnanvouti voisi siten kyseisen säännöksen nojalla vastaajan pyynnöstä velvoittaa kantajan asettamaan vakuuden täytäntöönpanon jatkamisen edellytykseksi. Koska kysymys on kantajan velvollisuudesta antaa vakuus, ulosottokaaren vakuussäännöksiä voitaisiin soveltaa täydentävästi soveltuvin osin. Koska asetuksessa ei muuta säädetä, täytäntöönpano voisi artiklan b kohdassa tarkoitetun vakuuden asettamisen jälkeen edetä loppuun saakka.

Lisäksi 23 artiklan c alakohdan mukaan kihlakunnanvouti voisi poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn. Asetus ei sisällä tarkempia säännöksiä keskeyttämisestä tai keskeyttämismääräyksen voimassaolosta.

Jos on varsin todennäköistä, että muutoksenhaku tulee menestymään, täytäntöönpanon keskeyttämisen edellytysten voidaan katsoa täyttyneen. Jos muutoksenhakuasia on viireillä toisessa jäsenvaltiossa, suomalaisen kihlakunnanvoudin voi olla vaikea arvioida muutoksenhaun mahdollista lopputulosta. Tällaisessa tilanteessa saattaisi olla parempi, jos kihlakunnanvouti kehottaisi velallista pyytämään keskeyttämismääräystä muutoksenhakutuomioistuimelta tai rajoittaisi täytäntöönpanoa artiklan a tai b alakohdissa olevin keinoin. Jos muutoksenhakutuomioistuin antaisi keskeyttämispäätöksen, sitä noudatettaisiin Suomessa.

Ulosottokaaren 2 luvun 13 §:n mukaan tuomioistuin voi käsittelemänsä valituksen tai takaisinsaantihakemuksen johdosta kieltää lainvoimaa vailla olevan tuomion tai yksipuolisen tuomion täytäntöönpanon tai määrätä sen keskeytettäväksi (keskeytysmääräys). Ulosottokaaren mukaisessa menettelyssä siis tuomioistuin pääsääntöisesti päättää täytäntöönpanon keskeyttämisestä. Ulosottokaaren mukaan ulosottomies voi keskeyttää täytäntöönpanon omalla päätöksellään lähinnä itseoikaisutilanteissa. Ulosottokaari ei näin ollen sisällä myöskään tältä osin asetusta vastaavia säännöksiä. Ulosottokaaren 10 luvun säännöksiä keskeyttämisestä voitaisiin kuitenkin soveltuvin osin soveltaa myös artiklassa tarkoitettuun kihlakunnanvoudin toimesta tehtyyn keskeyttämiseen.

Loppusäännökset

Asetuksen loppusäännökset on sijoitettu IV lukuun. Asetuksen 24 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta toimittaa tietoja erityisesti päätöksen 2001/470/EY mukaisesti perustetun siviili- ja kauppaoikeutta koskevan Euroopan oikeudellisen verkos-

ton välityksellä sen varmistamiseksi, että suuri yleisö ja oikeusalan ammattilaiset saavat tietoa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä. Siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston verkkosivuilta <http://ec.europa.eu/civiljustice> tulee löytymään asetuksen soveltamiseen liittyviä kansallisia tietoja. Asetuksen liitteissä olevat lomakkeet ja muun asetusten soveltamiseen liittyvät keskeiset tiedot tulevat löytymään komission ylläpitämästä Oikeudellisesta Atlaksesta osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlas/ kaikilla jäsenvaltioiden kielillä.

Asetuksen *25 artiklan* mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja *4 artiklan 1 kohdan* mukaisesti tuomioistuinten käytössä olevat toimitustavat, voidaanko niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön nojalla hakea muutosta *17 artiklan* mukaisesti ja mihin tuomioistuimeen muutoksenhaku tehdään. Lisäksi komissiolle on ilmoitettava *21 artiklan 2 kohdan b alakohdan* nojalla hyväksytyt kielet ja millä viranomaisilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta ja *23 artiklaa* sovellettaessa. Jäsenvaltioiden on myös ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

Komissio saattaa sille ilmoitetut tiedot yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muilla tarkoituksenmukaisilla tavoilla.

Asetuksen *26 – 28 artiklat* sisältävät säännöksiä lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniseen mukauttamiseen liittyvistä toimenpiteistä, komitologiamenettelystä ja asetuksen uudelleentarkastelusta.

Asetus on *29 artiklan* mukaan tullut voimaan 1 päivänä elokuuta 2007. Asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen, lukuun ottamatta tietojen ilmoittamista koskevaa *25 artiklaa*, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

2.2 Asetus eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöön otosta

Johdanto

Asetusta eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä tullaan, kuten jäljempänä seikkaperäisemmin on selostettu, soveltamaan riitauttamattomiin rahamääräisiin vaatimuksiin valtion rajat ylittävissä asioissa. Menettelyä sovelletaan näin ollen ainoastaan rahamääräisiin saataviin ja niidenkin osalta vain sellaisiin saataviin, joita velallinen ei vastusta. Myös eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annettua asetusta sovelletaan riitauttamattomiin rahamääräisiin saataviin. Vähäisiä vaatimuksia koskevaa asetusta taas sovelletaan myös riitaisiin saataviin, ja esitetyn vaatimuksen peruste ei sanotussa menettelyssä tarvitse olla rahamääräinen, joskin perusteen arvo on voitava määritellä rahassa.

Menettelynä eurooppalainen maksamismääräys vastaa pitkälti Suomessa ennen vuoden 1993 riita-asian oikeudenkäyntiuudistusta käytössä ollut maksamismääräysmenettely. Suomessa maksamismääräys voitiin antaa tietyn rahamäärän käsittävistä saamisesta, jota koskevaa kannetta olisi voitu ajaa yleisessä alioikeudessa. Jos maksamismääräys pyydettiin velkakirjan tai muun kirjallisen sitoumuksen perusteella, tämä asiakirja oli samalla annettava alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä. Muussa tapauksessa hakemukseen tuli liittää lasku, joka osoitti saamisen määrän ja riittävän selvästi sen perusteen. Maksamismääräystä käsittelevä tuomari laati hakemuksen johdosta kirjallisen ilmoituksen, jossa velallista kehoitettiin ilmoittamaan kirjallisesti tai suullisesti, haluaako hän vastustaa maksamismääräyksen antamista uhalla, että hänet muussa tapauksessa määrättäisiin suorittamaan vaadittu saaminen sekä ilmoituksessa mainittu kohtuullinen korvaus velkojalle menettelystä aiheutuvista kuluista. Jos velallinen vastusti maksamismääräyksen antamista, tuomioistuin ei ryhtynyt enempää tutkimaan asiaa, vaan se raukesi. Muussa tapauksessa velallinen määrättiin suorittamaan maksamismääräyksessä tarkoitettu saaminen ja kulujen korvaus edellyttäen, että velkoja oli laissa asetetussa määrääjässä palauttanut tuomioistuimen kansliaan maksamismääräysilmoituksen todistuksin sen tiedoksi antamisesta.

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely

Asetuksen *1 artiklan* mukaan asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely. Asetuksen tarkoituksena on myös tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa edeltävät välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa.

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely on valinnainen, joten se ei estä jäsenvaltioiden kansallisten menettelyjen eikä myöskään muiden yhteisön lainsäädännön mukaisien menettelyjen käyttämistä.

Asetuksen *2 artiklassa* säädetään asetuksen soveltamisalasta. Kuten vähäisiä vaatimuksia koskeva asetus, maksamismääräystä koskevaa asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään.

Samoin kuin vähäisiä vaatimuksia koskevassa asetuksessa, maksamismääräystä koskevan asetuksen yleiseen soveltamisalaan säädetty poikkeukset ovat pääosin samat kuin Bryssel I asetuksessa. Vähäisiä vaatimuksia koskeva asetus sisältää kuitenkin myös erityisiä maksamismääräysmenettelyn luonteesta johtuvia soveltamisalan rajauksia. Bryssel I asetuksesta poiketen maksamismääräystä koskevaa asetusta ei sovelleta sopimukseen perustumattomiin vaatimuksiin, paitsi jos asianosaiset ovat sopineet niistä tai velka on myönnetty oikeaksi tai kyse on omaisuuden yhteisomistukseen perustuvista täsmällisistä rahamääräisistä veloista.

Asetusta ei sovelleta suhteessa Tanskaan.

Asetuksen *3 artiklassa* määritellään valtion rajat ylittävä asia. Artiklan sisältö vastaa vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen 3 artiklaa. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määritellään sen ajankohdan mukaisesti, jona eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään asetuksen mukaisesti.

Asetuksen *4 artiklan* mukaan eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä voidaan käyttää eräänntyneiden tietyn suuruisten rahamääräisten saatavien perimiseen. Saatavien tulee olla eräänntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään. Artiklan säännös poikkeaa siten vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen sisällöstä. Vaatimuksen arvolle ei myöskään ole asetettu ylärajaa.

Asetuksen *5 artikla* sisältää asetuksessa käytettyjen käsitteiden tarkemmat määritelmät. Määräyksen antavalla jäsenvaltiolla tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalainen maksamismääräys annetaan, täytäntöönpanevilla jäsenvaltiolla tarkoitetaan sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa haetaan ja tuomioistuimella taas tarkoitetaan jäsenvaltion kaikkia viranomaisia, joilla on toimivalta eurooppalaisten maksamismääräysten tai muiden niihin liittyvien kysymysten osalta. Lisäksi määräyksen antavalla tuomioistuimella tarkoitetaan tuomioistuinta, joka antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen. Artiklan säännökset siis mahdollistavat, että maksamismääräyksen voisi antaa myös muu viranomainen kuin tuomioistuin.

Asetuksen *6 artiklassa* säädetään tuomioistuimen kansainvälisestä toimivallasta. Asetusta sovellettaessa tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta määräytyy käytännössä Bryssel I asetuksen mukaisesti. Jos vaatimus kuitenkin liittyy kuluttajan sellaista tarkoitusta varten tekemään sopimukseen, jota ei voida pitää hänen elinkeinoonsa tai ammatinnsa liittyvänä, ja jos vastaajana on kyseinen kuluttaja, toimivalta on kuitenkin ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa vastaajalla on Bryssel I asetuksen 59 artiklassa tarkoitettu kotipaikka.

Asetuksessa ei säädetä siitä, miten tuomioistuimen alueellinen toimivalta määräytyy yksittäisissä jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, millä tuomioistuimilla tai muilla viranomaisilla on toimivalta antaa eurooppalainen maksamismääräys.

Esityksessä ehdotetaan, että toimivalta tutkia vähäisiä vaatimuksia koskevassa asetuksessa säädettyssä menettelyssä esitettyjä vaatimuksia keskitettäisiin Suomessa Helsingin käräjäoikeuteen. Tarkoituksenmukaista olisi, että myös eurooppalaisista maksamismääräyksistä päättäisi yksinomaan Helsingin käräjäoikeus. Asiasta olisi otettava säännös asetusta täydentävään lakiin.

Asetuksen 7 artiklassa säädetään maksamismääräystä koskevasta hakemuksesta. Sanottu hakemus on tehtävä liitteessä I olevalla vakiolomakkeella A. Vakiolomakkeen loppuun on koottu sen täyttöohjeet. Maksamismääräystä koskevien lomakkeiden osalta tiedot ilmoitetaan mahdollisimman usein koodinumeroin. Näin pyritään siihen, että lomake voidaan täyttää, vaikka kieli, jota tulee käyttää, ei ole täyttäjän hallinnassa.

Hakemuksessa on mainittava asianosaisten ja tarvittaessa heidän edustajiensa samoin kuin sen tuomioistuimen, jolle hakemus tehdään, nimet ja osoitteet, vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut. Jos vaatimukselle pyydetään korkoa, hakemuksessa on ilmoitettava korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, paitsi jos pääomaan lisätään lakisääteinen korko määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ilman eri pyyntöä. Hakemuksessa on ilmoitettava vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä mahdollisen koron perusteena olevista seikoista, sekä kuvaus vaatimuksen perusteeksi esitettävästä näytöstä. Lisäksi hakemuksessa on ilmoitettava tuomioistuimen toimivallan peruste ja asian valtion rajat ylittävä luonne.

Vakiolomake A sisältää seikkaperäisen luettelon eri sopimuksista, joihin rahamääräiset vaatimukset yleensä liittyvät. Esimerkkeinä voidaan mainita myyntisopimus, kiinteän omaisuuden vuokrasopimus, kuljetuspalvelusopimus sekä laina ja takaus. Kuten edellä on todettu, todisteita vaatimuksen tueksi ei vielä hakemusvaiheessa esitetä, ne ainoastaan kuvataan. Vakiolomake A sisältää myös luettelon rahamääräisen vaatimuksen tueksi yleensä esitettävistä todistetyypeistä.

Edellä mainittujen kohtien lisäksi vakiolomakkeessa A voidaan ilmoittaa tarvittaessa kantajan pankkitiedot sekä lisälausuntoja ja lisätietoja. Artiklan mukaan hakemuksessa on mainittava myös vaaditut kulut.

Artiklan mukaan kantajan on ilmoitettava hakemuksessaan, että annetut tiedot ovat hänen parhaan tietonsa ja ymmärryksensä mukaan oikeat ja että hän on tietoinen siitä, että tahallinen väärin tietojen antaminen saattaa johtaa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin seurauksiin.

Maksamismääräysmenettelyssä asia siirrettäisiin käsiteltäväksi tavanomaiseen riita-asiain menettelyyn, jos vastaaja vastustaa maksamismääräystä. Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaan kantaja voi kuitenkin jo hakemuksen tehdessään ilmoittaa tuomioistuimelle vastustavansa asian siirtämistä tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn. Tämä mahdollisuus ei kuitenkaan estä kantajaa ilmoittamasta asiasta tuomioistuimelle myöhemminkin, kunhan ilmoitus tehdään ennen määräyksen antamista. Vakiolomake A sisältää erillisen lisäsivun vastustamisilmoituksen tekemistä varten.

Maksamismääräyshakemus tehdään paperimuodossa tai käyttäen muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antavan tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä varten hyväksytyt ja tuomioistuinten käytössä olevat viestintävälineet. Suomessa maksamismääräyshakemuksiin sovellettaisiin sähköisestä asiainnista viranomaistoiminnassa annettua lakia. Laki mahdollistaa asiakirjojen toimittamisen suomalaiseen tuomioistuimeen sähköisellä tiedonsiirtomenetelmällä. Asetuksen soveltaminen ei edellyttäisi täydentävää lainsäädäntöä.

Kantajan tai tarvittaessa hänen edustajansa on allekirjoitettava hakemus. Jos hakemus tehdään sähköisesti, se on allekirjoitettava sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puiteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Allekirjoitus on tunnustettava määräyksen antavassa jäsenvaltiossa, eikä sille voida asettaa lisäedellytyksiä. Sähköistä allekirjoitusta ei kuitenkaan vaadita, jos määräyksen antavan jäsenvaltion tuomioistuimissa on käytössä sellainen vaihtoehtoinen sähköinen viestintäjärjestelmä, johon on pääsy vain sellaisista rekisteröityneistä käyttäjistä koostuvalla ryhmällä, joiden henkilöllisyys on todennettu ja jotka voidaan tunnistaa suojatulla tavalla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista viestintäjärjestelmistä.

Asetuksen 8 artiklassa säädetään hakemuksen tutkimisesta. Artiklan mukaan tuomioistuin, jolle eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehty, tutkii hakemuslomakkeeseen sisällytettyjen tietojen perusteella viipymättä, kuuluko asia täyttyvätkö asetuksen soveltamisalaan, onko asia rajat ylittävä, onko kysymys erääntyneestä rahamääräisestä saatavasta, onko tuomioistuin toimivaltainen tutkimaan asiaa, onko hakemuslomake asianmukaisesti täytetty ja vaikuttaako vaatimus perustellulta.

Hakemus voidaan tutkia automaattista menettelyä käyttäen. Alustavan tutkimisen tulisi johdanto-osassa todetun mukaisesti voida toimittaa myös muu kuin tuomari. Ei ole todennäköistä, että asetuksessa tarkoitettuja velkomusasioita olisi Suomessa merkittäviä määriä. Tämän johdosta ei vastaavasti olisi tarkoituksenmukaista säätää erikseen siitä, että alustavan tutkimisen asiassa voisi suorittaa muu tuomioistuimen virkamies kuin käräjäoikeuden tuomari. Jos asioita tulisi käsittelyyn arvioitua enemmän, voitaisiin tarvittaessa mahdollistaa notaarien oikeus suorittaa alustava tutkimus.

Asetuksen *9 artiklassa* säädetään hakemuksen täydentämisestä ja oikaisusta. Jos *7 artiklassa* säädetyt edellytykset eivät täyty, eli hakemuslomake ei sisällä kaikkia vaadittuja tietoja, tuomioistuimen on annettava kantajalle mahdollisuus täydentää tai oikaista hakemusta, paitsi jos vaatimus on selvästi perusteeton tai jos hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi. Kehotus hakemuksen täydentämiseen tai oikaisuun tehdään liitteessä II olevalle vakiolomakkeelle B. Tuomioistuimen on kehotuksessaan ilmoitettava, miltä osin hakemusta on täydennettävä tai oikaistava, ja asetettava täydentämiselle tai oikaisemiselle olosuhteisiin nähden sopiva määräaika. Määräaikaa voidaan pidentää. Täydentämis- tai oikaisukehotuksessa on ilmoitettava kehotuksen noudattamatta jättämisen seuraukset.

Asetuksen *10 artikla* sisältää säännökset siitä, miten tuomioistuimen ja kantajan on toimittava tilanteessa, jossa tuomioistuin katsoo, ettei maksamismääräyshakemus ole kokonaisuudessaan hyväksyttävissä. Jos tuomioistuin katsoo, että hakemus täyttää *8 artiklassa* tarkoitettut edellytykset vain osittain, tuomioistuimen on ilmoitettava siitä kantajalle käyttäen liitteessä III olevaa vakiolomaketta C. Lomake sisältäisi ehdotuksen muutetuksi maksamismääräyshakemukseksi. Tuomioistuimen on pyydettävä kantajaa hyväksymään tai hylkäämään sanotun ehdotuksen. Kantajalle ilmoitettaisiin myös päätöksensä seurauksista. Kantajan on vastattava pyyntöön palauttamalla vakiolomake C tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

Jos kantaja ei lähetä vastaustaan tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, tuomioistuin hylkää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen kokonaisuudessaan.

Jos kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen 12 artiklan mukaisesti siltä vaatimuksen osalta, jonka kantaja on hyväksynyt. Alkuperäisen vaatimuksen jäljelle jäävää osaa koskevat seuraukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Suomen laki ei ennestään sisällä edellä tarkoitettua lainsäädäntöä. Asiasta olisi tämän otettava säännös asetusta täydentävän lakiin.

Kun kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen muutetuksi maksamismääräykseksi, hänen voidaan katsoa luopuneen vaatimuksestaan muilta osin. Asetusta täydentävään lakiin ehdotetaan otettavaksi tämän sisältöinen säännös.

Asetuksen *11 artiklassa* säädetään hakemuksen hylkäämisestä. Artiklan 1 kohdan mukaan tuomioistuimen on hylättävä hakemus, jos 2, 3, 4, 6, ja 7 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty; tai vaatimus on selvästi perusteeton; tai kantaja ei täydennä tai oikaise hakemusta tuomioistuimen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti asettaman määräajan kuluessa; tai kantaja ei lähetä vastaustaan tuomioistuimen asettaman määräajan kuluessa tai hylkää tuomioistuimen ehdotuksen 10 artiklan mukaisesti. Kantajalle on ilmoitettava hylkäämisen perusteet liitteessä IV olevaa vakiolomaketta D käyttäen. Vakiolomakkeessa D tuomioistuin ilmoittaa koodeja käyttämällä hylkäämisperusteen.

Hakemuksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen ei saa hakea muutosta. Hakemuksen hylkääminen ei kuitenkaan estä kantajaa jatkamasta saamisen perimistä tekemällä uuden eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tai käyttäen jotain muuta jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista menettelyä.

Asetuksen *12 artiklassa* säädetään eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisesta. Jos 8 artiklassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, tuomioistuimen on annettava eurooppalainen maksamismääräys liitteessä V olevaa vakiolomaketta E käyttäen mahdollisimman pian ja tavallisesti 30 päivän kuluessa hakemuksen tekemisestä. Määräaikaan ei sisälly aika, jonka kantaja on käyttänyt täydentääkseen, oikaistakseen tai muuttaakseen hakemusta.

Eurooppalaiseen maksamismääräykseen on liitettävä kopio hakemuslomakkeesta. Siinä ei kuitenkaan ilmoiteta tietoja, jotka kantaja on antanut lomakkeen A lisäyksissä 1 ja 2.

Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava hänellä olevasta mahdollisuudesta joko maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle tai vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine määräyksen antaneelle tuomioistuimelle lähettämällä se 30 päivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu hänelle tiedoksi. Riittävää on, että vastine lähetetään 30 päivän kuluessa tiedoksiannosta. Vastineen saapumiselle tuomioistuimeen ei ole asetettu määräaika. Määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoja koskevaa asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71. Vastaajalle olisi ilmoitettava tästä sekä siitä, että sen jäsenvaltion kansalliset vapaapäivät, jossa eurooppalaisen maksamismääräyksen antava tuomioistuin sijaitsee, otetaan huomioon. Vakiolomakkeessa D on lisäksi selvennetty määräaikoja koskevan asetuksen sisältöä.

Vastaajalle on lisäksi maksamismääräyksessä ilmoitettava, että määräys on annettu pelkästään kantajan antamien tietojen perusteella, joita tuomioistuin ei ole tarkistanut. Maksamismääräyksessä ilmoitettaisiin myös, että määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jollei tuomioistuimelle anneta vastinetta 16 artiklan mukaisesti. Jos vastine annetaan, menettely taas jatkuu määräyksen antavan jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asian käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt menettelyn päättämistä tässä tapauksessa. Kaikki edellä mainitut tiedot on sisällytetty maksamismääräyksen sisältävään vakiolomakkeeseen D.

Tuomioistuimen on artiklan 5 kohdan mukaan huolehdittava, että määräys annetaan vastaajalle tiedoksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti sellaista menettelyä noudattaen, joka täyttää 13, 14 ja 15 artiklassa säädetyt vähimmäisvaatimukset. Edellä sanottujen artiklojen sisältö vastaa eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen vastaavien artiklojen sisältöä.

Artiklassa tarkoitettu tiedoksianto toimitettaisiin siis Suomessa oikeudenkäymiskaaren 11 luvun säännösten mukaisesti. Lähes kaikki luvussa säännellyt tiedoksiantotavat ovat asetuksen vähimmäisvaatimusten mukaiset. Ainoastaan oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 9 §:n 1 momentin mukainen kuulutustiedoksianto ei täytä asetuksen vähimmäisvaatimuksia.

Jos tiedoksianto suoritetaan toisessa valtiossa, edellytyksenä siis on, että tiedoksianto on tehty sen suorittaneen valtion lain mukaisesti sekä 13, 14 ja 15 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Tällaisessa tilanteessa suomalaisen tuomioistuimen tulisi lähinnä tarkistaa, että 13, 14 ja 15 artiklan edellytykset täyttyvät.

Asetuksen *13 – 15 artiklat* sisältävät edellä mainitut tiedoksiantoa koskevat säännökset.

Asetuksen *16 artiklassa* säädetään maksamismääräyksen vastustamisesta. Artiklan 1 kohdan mukaan vastaaja voi antaa määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen eurooppalaiseen maksamismääräykseen käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta F, joka toimitetaan hänelle eurooppalaisen maksamismääräyksen mukana. Vakiolomake F sisältää asian perustietojen lisäksi ainoastaan ilmoituksen siitä, että vastaaja vastustaa maksamismääräystä. Asetuksen johdanto-osassa on selvennetty, että vastaaja voi antaa vastineensa vakiolomaketta käyttäen, mutta tuomioistuinten olisi kuitenkin otettava huomioon missä tahansa muussa kirjallisessa muodossa esitetty vastine, mikäli se on ilmaistu selkeästi. Vastaajan on ilmoitettava vastineessa, että hän vastustaa vaatimusta. Perusteita vastustamiselle ei tarvitse ilmoittaa.

Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona määräys annettiin tiedoksi vastaajalle. Myös vastineen osalta on riittävä, että se lähetetään 30 päivän kuluessa tiedoksiannosta. Vastineen saapumiselle tuomioistuimeen ei ole asetettu määräaika. Vastine on toimitettava paperimuodossa tai käyttäen muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antaneen tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä. Vastine on allekirjoitettava. Säännös vastaa tältä osin hakemuksen allekirjoittamista koskevaa säännöstä (7 artiklan 6 kohta).

Vastineen antamisen vaikutuksista säädetään asetuksen *17 artiklassa*. Jos vastine on annettu vastineen antamiselle säädettyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Asetuksen johdanto-osan 24 kappaleen mukaan sitä, mikä on tavanomainen riita-asiain käsittely, ei asetusta sovellettaessa olisi välttämättä tulkittava samalla tavoin kuin kansallisessa lainsäädännössä.

Jos kantaja on velkonut vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa menettelyä käyttäen, kansallisen lainsäädännön säännökset eivät artiklan mukaan saa vaikuttaa hänen asemaansa myöhemmissä tavanomaisissa riita-asiain menettelyissä.

Artiklan 2 kohdan mukaan asian siirtäminen tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Artiklan 3 kohdan mukaan kantajalle on ilmoitettava, onko vastaaja antanut vastineen sekä siirretäänkö asia tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn.

Suomessa ei ole ennestään lainsäädäntöä asian siirtämisestä maksamismääräystyyppisestä menettelystä oikeudenkäymiskaaren mukaiseen menettelyyn. Tämän vuoksi eurooppalaisena maksamismääräysasiana vireille tulleen asian siirtämisestä olisi otettava säännös asetusta täydentävään lakiin.

Asetuksen *18 artikla* sisältää säännökset maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoisuudesta. Jollei eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta ole annettu määräyksen antavalle tuomioistuimelle vastineen antamiselle säädetyssä määräajassa, ottaen huomioon vastineen perille saapumiseen tarvittava aika, tuomioistuimen on liitteessä VII oleva vakiolomaketta G käyttämällä viipymättä ilmoitettava, että määräys on täytäntöönpanokelpoinen. Tuomioistuimen on tarkistettava tiedoksiantopäivä ja lähetettävä täytäntöönpanokelpoinen maksamismääräys kantajalle.

Täytäntöönpanokelpoisuutta koskeviin muotovaatimuksiin sovelletaan määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädäntöä. Tästä seuraa, että jäsenvaltiossa, jossa edellytetään, että maksamismääräys on ollakseen täytäntöönpanokelpoinen varustettava leimalla tai muulla vastaavalla sinetillä, ei voida edellyttää, että toisessa jäsenvaltiossa annettu maksamismääräys olisi laadittu näitä muotovaatimuksia vastaavaksi.

Vakiolomake G sisältää asian perustietojen lisäksi ilmoituksen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoisuudesta sekä lyhyen selvityksen siitä, että maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta ja ettei sitä tarvitse erikseen julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi. Lomakkeessa todetaan myös, että täytäntöönpanomenettelystä säädetään täytäntöönpanevan jäsenvaltion lainsäädännössä,

jollei asetuksessa toisin säädetä. Suomessa eurooppalainen maksamismääräys pannaan näin ollen täytäntöön siten kuin täytäntöönpanosta ulosottokaassa säädetään.

Asetuksen *19 artiklassa* säädetään eksekvatuurimenettelyn poistamisesta. Artiklan mukaan määräyksen antavassa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltiossa vaatimatta sen julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

Eurooppalainen maksamismääräys on näin ollen täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa, jos se on täytäntöönpanokelpoinen siinä jäsenvaltiossa, jossa määräys on annettu. Maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoisuudesta säädetään asetuksen 18 artiklassa.

Samoin kuin asetukset vähäisistä vaatimuksista ja eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta myös maksamismääräysasetus sisältää säännöksen annetun maksamismääräyksen uudelleen tutkimisesta poikkeuksellisissa tapauksissa. Maksamismääräyksestä annetun asetuksen uudelleen tutkimista koskeva *20 artikla* kuitenkin eroaa kahden muun asetuksen vastaavasta säännöksestä siten, ettei siinä artiklan otsikon mukaan aseteta vähimmäismääräyksiä kansallisessa menettelyssä tapahtuvalle uudelleen tutkimiselle, vaan artiklassa säädetään nimenomaisesti uudelleentutkimismenettelystä. Toisaalta asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan asetuksen tarkoituksena on säätää vähimmäisvaatimuksista.

Artiklan 1 kohdan säännös vastaa vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa. Jos maksamismääräys on annettu tiedoksi asetuksen 14 artiklan mukaisella tavalla, johon ei liity henkilökohtaista vastaanottotodistusta, ja tiedoksianto ei vastaa josta riippumattomista syistä ole suoritettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, vastaaja voi pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista. Myös tilanteessa, jossa vastaaja ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän voi pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista. Uudelleen tutkiminen edellyttää lisäksi, että vastaaja molemmissa tapauksissa toimii viipymättä.

Artiklan 2 kohdassa on muista edellä mainituista asetuksista poikkeava säännös, joka merkittävästi lisää niitä tilanteita, joissa asetuksessa tarkoitettua maksamismääräyksen uudelleen tutkimista voidaan vaatia. Kohdan mukaan vastaajalla on 16 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos maksamismääräys on tämän asetuksen vaatimukset huomioon ottaen annettu selvästi virheellisin perustein, tai muiden poikkeuksellisten olosuhteiden johdosta.

Toisin kuin 1 kohdan a alakohdan säännös, artiklan 2 kohdan säännös ei rajoitu koskemaan vain tilanteita, joissa maksamismääräys on annettu vastaajalle tiedoksi tavalla, johon ei liity henkilökohtaista vastaanottotodistusta. Myös silloin, kun maksamismääräys on annettu vastaajalle henkilökohtaisesti tiedoksi, hänellä on 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä oikeus pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista. Säännös ei myöskään sisällä 1 kohdan mukaista edellytystä siitä, että vastaajan olisi toimitettava viipymättä.

Uudelleen tutkiminen poikkeuksellisissa tapauksissa ei merkitse sitä, että vastaajalle annetaan uusi mahdollisuus vastustaa vaatimusta. Uudelleen tutkimisen yhteydessä vaatimuksen aiheellisuutta arvioidaan pelkästään niillä perustein, jotka johtuvat niistä poikkeuksellisista olosuhteista, joihin vastaaja vetoaa. Perusteet uudelleen tutkimiseksi 2 kohdan säännöksen nojalla voisi täytyä esimerkiksi tilanteessa, jossa eurooppalainen maksamismääräys perustuu hakemuslomakkeessa esitettyihin väärin tietoihin.

Asetuksessa säädettyä menettelyä maksamismääräyksen uudelleen tutkimiseksi sovellettaisiin Suomessa takaisinsaantimenettelyn sijaan. Menettely ei kuitenkaan syrjäytä oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa säädettyjä ylimääräisiä muutoksenhakuaineistoja, jotka siten ovat vastaajan käytössä myös silloin, kun käräjäoikeus on antanut eurooppalaisen maksamismääräyksen.

Artikla ei määrittele, mikä olisi toimivaltainen tuomioistuin tutkimaan artiklassa tarkoitettuja uudelleen tutkimista koskevia pyyntöjä. Tämän vuoksi maksamismääräyksen uudelleen tutkimista koskeva toimivaltasäännös ehdotetaan otettavaksi asetusta täydentävään lakiin.

Artiklan 3 kohdan mukaan maksamismääräys jää pysyväksi, jos tuomioistuin hylkää uudelleen tutkimista koskevan pyynnön sillä perusteella, että uudelleen tutkimiselle ei ole 1 tai 2 kohdan mukaisia perusteita. Jos tuomioistuin taas päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jostakin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettusta syystä, eurooppalainen maksamismääräys on mitätön. Säännös vastaa sisällöltään vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen 18 artiklan 2 kohtaa.

Asetuksesta ei säädetä siitä, miten menettely jatkuu tilanteessa, jossa uudelleen tutkiminen on katsottu perustelluksi ja eurooppalainen maksamismääräys on todettu mitättömäksi. Eurooppalainen maksamismääräys voitaisiin todeta mitättömäksi myös tilanteissa, joissa vastaajalla ei ole ollut mahdollisuutta vastustaa sitä, mutta vastaaja ei olisi esittänyt perusteita sille, että maksamismääräys olisi sisällöltään perusteeton. Asetuksessa ei säädetä mitättömäksi todetun maksamismääräyksen siirtämisestä käsiteltäväksi tavanomaisen riita-asian oikeudenkäyntimenettelyssä. Kantajan on tämän vuoksi aloitettava velkomisprosessi uudestaan silloin, kun eurooppalainen maksamismääräys on todettu mitättömäksi. Tilanne on näin ollen rinnastettavissa Suomen vuoden 1993 edeltävän maksamismääräyslain mukaiseen maksamismääräyksen raukeamiseen. Mitättömäksi todetun maksamismääräyksen perusteella tehdyt mahdolliset täytäntöönpanotoimet kumoutuisivat.

Asetuksen *21 artiklassa* säädetään maksamismääräyksen täytäntöönpanosta. Artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen säännösten soveltamista. Eurooppalainen maksamismääräys, josta on tullut täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa annettu täytäntöönpanokelpoinen päätös. Säännös vastaa vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen 21 artiklan 1 kohtaa.

Sekä Suomessa että toisessa jäsenvaltiossa annettu täytäntöönpanokelpoinen maksamismääräys pantaisiin Suomessa täytäntöön lähtökohtaisesti siten kuin ulosottokaassa säädetään. Siltä osin kuin asetuksessa on erillisiä täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä, näitä sovelletaan kansallisten säännösten sijaan. Toisin kuin vähäisiä vaatimuksia koskevassa asetuksessa eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen säännöksissä ei kuitenkaan erityisesti selvennetä, miltä osin ne koskevat täytäntöönpanoa

toisessa jäsenvaltiossa kuin määräyksen antaneessa ja miltä osin ne koskevat täytäntöönpanoa myös määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa. Säännösten sisällön perusteella on kuitenkin ilmeistä, että 21 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 22 artiklan säännökset tulevat sovellettaviksi vain silloin, kun täytäntöönpanovaltio ei ole sama kuin maksamismääräyksen antanut valtio. Asetuksen 23 artiklaa täytäntöönpanon keskeyttämisestä ja rajoittamisesta tulee sovellettavaksi myös silloin, kun kysymys on täytäntöönpanovaltiossa annetun maksamismääräyksen täytäntöönpanosta.

Asetuksen 18 artiklan nojalla täytäntöönpanokelpoinen maksamismääräys pantaisiin Suomessa täytäntöön siten kuin lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanosta säädetään.

Täytäntöönpanoa koskevissa artikloissa ei myöskään selvennetä, miltä osin artiklojen säännökset ovat vähimmäissäännöksiä ja miltä osin ne kokonaan syrjäyttävät vastaavan kansallisen lainsäädännön. Asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa kuitenkin todetaan, että eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa koskevista säännöistä olisi edelleen säädettävä kansallisessa lainsäädännössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen säännösten ja erityisesti sen 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 23 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten soveltamista. Johdanto-osan mukaan 22 ja 23 artiklan säännökset olisivat siis vähimmäissäännöksiä.

Asetuksen 21 artiklan 2 kohdassa luetellaan täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanoviranomaisille toimitettavat asiakirjat ja käännökset. Säännös vastaa sisällöltään vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 21 artiklan 2 kohtaa. Samoin kuin vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen osalta ehdotetaan, että myös maksamismääräysten täytäntöönpanon osalta hyväksytään käännöksissä käytettäväksi suomen ja ruotsin kielen ohella englannin kielen.

Kuten edellä on todettu, sovelletaan säännöstä vain silloin, kun maksamismääräys on annettu toisessa jäsenvaltiossa. Jos Suomessa haetaan Suomessa annetun maksamismääräyksen täytäntöönpanoa, ulosottomiehelle toimitettavasta hakemuksesta sekä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista säädetään ulosottokaaren 3 luvussa.

Artiklan 3 kohdan mukaan kantajalta, joka jossain jäsenvaltiossa hakee toisessa jäsenvaltiossa annetun eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa, ei saa vaatia

minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaan kansalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa. Säännös vastaa vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 21 artiklan 4 kohtaa.

Asetuksen 22 artiklassa säädetään täytäntöönpanon epäämisestä eräissä tilanteissa. Artikla soveltuu tilanteisiin, joissa täytäntöönpantava eurooppalainen maksamismääräys on annettu muussa kuin täytäntöönpanevasa jäsenvaltiossa.

Artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpano voidaan artiklassa luetelluin edellytyksin evätä, jos maksamismääräys on ristiriidassa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aikaisemmin annetun, samoja asianosaisia ja samaa asiaa koskevan päätöksen tai määräyksen kanssa. Säännös vastaa käytännössä vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen 22 artikla 1 kohtaa. Viimeksi mainitun asetuksen osalta ehdotetaan, että asetusta täydentävään lakiin otetaan säännös toimivaltaisesta tuomioistuimesta 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa asiassa. Näin ehdotetaan tehtäväksi myös maksamismääräystä koskevan asetuksen osalta.

Määritelmät sisältävän 5 artiklan mukaan tuomioistuimella tarkoitetaan maksamismääräystä koskevassa asetuksessa kaikkia viranomaisia, joilla on toimivalta eurooppalaisten maksamismääräysten tai muiden niihin liittyvien kysymysten osalta. Myös muu viranomainen kuin tuomioistuin voisi näin ollen olla toimivaltainen tutkimaan täytäntöönpanon epäämistä koskevaa väitettä. Asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tilanteet ovat kuitenkin poikkeuksellisia ja harvinaisia sekä yleensä juridisesti epäselviä. Tämän vuoksi on perusteltua, että nimenomaan tuomioistuin näissä tilanteissa tutkisi edellä sanotut väitteet.

Eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen 22 artiklan 2 kohdan säännökselle ei ole vastinetta vähäisiä vaatimuksia koskevassa asetuksessa. Säännöksen mukaan täytäntöönpano on pyynnöstä evättävä kokonaan tai osittain myös silloin, kun vastaaja on maksanut kantajalle eurooppalaisessa maksamismääräyksessä tuomitun määrän joko kokonaan tai osittain. Ulosottokaaren 2 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan täytäntöönpanoperusteen täytäntöönpanokelpoisuus päättyy silloin, kun asetettu velvoite lakkaa aineellisesti. Käytännössä merkittävin lakkaamistapa on luonnollisesti rahavelan

maksaminen. Jos velallinen on jo maksanut esimerkiksi tuomiossa asetetun velan kokonaisuudessaan, sitä ei voi enää panna myöskään ulosotossa täytäntöön. Jos velka on maksettu osittain, tuomion täytäntöönpanokelpoisuus on vastaavasti tältä osin päättynyt. Edellä sanotun lainkohdan mukaan velvoitteen lakkaaminen otetaan ulosottomenettelyssä huomioon viran puolesta. Toinen asia on, ettei ulosottomies ilman asiaa koskevaa väitettä tiedä velvoitteen lakanneen. Viime kädessä velallisen on myös osoitettava, että hän on jo maksanut velkansa suoraan hakijalle. Nämä säännökset tulevat maksamismääräystä koskevan asetuksen 21 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettaviksi myös silloin, kun eurooppalainen maksamismääräys pannan täytäntöön. Jos velallinen näin ollen osoittaa ulosottomiehelle, että hän on velkansa maksanut, täytäntöönpano evätään.

Ulosottomies ei kuitenkaan voi antaa asiassa oikeusvoimaista ratkaisua. Jos esimerkiksi lakkaamisväitteen tueksi on esitetty todennäköisiä perusteita, mutta yksiselitteistä selvitystä asiasta ei voida hankkia ulosottomenettelyssä, ulosottomiehen on annettava ulosotokaaren 9 luvun 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu osoitus täytäntöönpanoriitakanteen nostamiseen käräjäoikeudessa. Täytäntöönpanoriitakanteella velvoitteen lakkaamisesta saadaan oikeusvoimainen ratkaisu. Myös täytäntöönpanoriitaa koskevat säännökset tulevat 21 artiklan 1 kohdan kautta sovellettaviksi maksamismääräyksen täytäntöönpanoa koskevassa menettelyssä.

Asetuksessa ei säädetä täytäntöönpanon epäämisen seurauksista. Jos eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpano evättäisiin Suomessa 22 artiklan 1 kohdan nojalla, määräyksen täytäntöönpanokelpoisuus päättyisi. Tällöin myös vireillä olevan ulosottoasian vireillä olo päättyisi siten kuin ulosotokaaren 2 luvun 15 §:n 1 momentissa säädetään. Muutoksenhakeminen tuomioistuimen täytäntöönpanon epäävään ratkaisuun ei tätä muuttaisi.

Artiklan 3 kohdan mukaan eurooppalaista maksamismääräystä ei sen sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpanovassa jäsenvaltiossa. Säännös vastaa vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 22 artiklan 2 kohtaa.

Asetuksen 23 artikla koskee täytäntöönpanon keskeyttämistä ja rajoittamista. Artikla tulee sovellettavaksi tilanteessa, jossa vastaaja on pyytänyt maksamismääräyksen uudel-

leen tutkimista 20 artiklan mukaisesti. Tällöin jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin, tai asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu muu toimivaltainen viranomainen, voi vastaajan pyynnöstä a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin ja b) asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen tai c) poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

Ottaen huomioon, ettei asetuksessa ole toisin säädetty ja että vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen vastaavaa 23 artiklaa nimenomaisesti sovelletaan sekä muussa jäsenvaltiossa että täytäntöönpanovaltiossa annettuihin tuomioihin, myös maksamismääräystä koskevan asetuksen 23 artikla soveltuneeseen sekä tilanteisiin, joissa eurooppalainen maksamismääräys on annettu muussa kuin täytäntöönpaneuvassa jäsenvaltiossa että tilanteisiin, joissa määräyksen antanut tuomioistuin sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa.

Kuten edellä on mainittu, artikla vastaa pääsisällöltään vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 23 artiklaa. Myös eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetun asetuksen 23 artikla on lähes yhdenmukainen tässä tarkoitettun 23 artiklan kanssa. Yhdenmukaisesti edellä mainittujen asetusten kanssa ehdotetaan, että toimivaltainen viranomainen 23 artiklassa tarkoitettussa asiassa olisi Suomessa ulosottomies. Toimivallasta ehdotetaan otettavaksi säännös asetusta täydentävään lakiin.

Artiklassa edellytetään, että vastaaja hakee siinä tarkoitettuja toimia. Säännös ei ole velvoittava, vaan jättää tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle harkintavaltaa toimenpiteiden toteuttamisessa. Toimivaltainen viranomainen ei olisi sidottu vastaajan ehdottamaan toimenpiteeseen, vaan hän voisi valita mainituista toimenpiteistä kyseiseen tapaukseen sopivimman.

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva säännös poikkeaa muista vastaavista säännöksistä siinä, että artikla soveltuu vain tilanteisiin, joissa on kyse siitä, että vastaaja on pyytänyt uudelleen tutkimista 20 artiklan mukaisesti. Muita muutoksenhakutilanteita artikla ei koske, sillä näissä ei olisi enää kyse eurooppalaisesta maksamismääräyksestä, vaan tällöin menettelyssä olisi aina kyse tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä.

Toisin kuin vähäisiä vaatimuksia koskevassa asetuksessa, eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa todetaan, että artikla on

vähimmäissäännös. Tämä tarkoittaa, että 23 artiklan säännöksen rinnalla voidaan soveltaa myös muita kansallisen lain mukaisia menettelyitä täytäntöönpanon keskeyttämiseksi tai rajoittamiseksi.

Ulosottomieheltä voitaisiin siis ensinnäkin pyytää täytäntöönpanomenettelyn rajoittamista turvaamistoimiin (a alakohta). Asetusta sovelletaan vain rahasaatavien perintään. Säännös näin ollen mahdollistaisi, että ulosottomies voisi vastaajan pyynnöstä asettaa vastaajan omaa omaisuutta takavarikkoon siinä määrin, että velkojan saatava tulisi turvatuksi. Artiklassa tarkoitetut toimet rinnastuvat pitkälti ulosottoaaren 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun turvaavaan ulosmittaukseen, jossa täytäntöönpanon jatkumisen turvaamiseksi ulosottomies saa erikseen säädetyissä tapauksissa toimittaa ulosmittauksen ilman 5 ja 6 luvussa tarkoitettuja jatkotoimia.

Oikeudenkäymiskaaren 7 luku sisältää säännökset Suomen laissa tarkoitetuista turvaamistoimista ja ulosottoaaren 8 luku turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpanosta. Kyseiset säännökset koskevat turvaamistoimen hakemista tai täytäntöönpanoa sen asianosaisen toimesta, jolla on todennäköinen saaminen tai joka tulee hakemaan täytäntöönpanomenettelyä. Täytäntöönpanon peruste on eurooppalainen maksamismääräys ja täytäntöönpanon rajoittamista turvaamistoimiin hakee vastaaja. Tämän johdosta oikeudenkäymiskaaren ja ulosottoaaren mainittuja säännöksiä voidaan soveltaa vain rajoitetusti artiklan soveltamisen yhteydessä.

Artiklan b alakohta sisältää vakuuden asettamista koskevia säännöksiä. Kuten edellä on todettu, asetuksen 18 artiklan mukaan pääsääntönä on, että eurooppalainen maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen, jos siihen ei ole annettu vastinetta säädetyssä määrääjässä. Koska asetus ei sisällä vakuuden asettamista koskevia menettelysäännöksiä, sovelletaan kansallista lakia. Asetuksen 23 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa ulosottomies voi b alakohdan mukaan kuitenkin vastaajan pyynnöstä asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen. Koska säännös koskee täytäntöönpanon edellytyksiä, siinä on kysymys täytäntöönpanon hakijan velvollisuudesta asettaa vakuus. Asetusta täydentävään lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan 23 tarkoitetut päätökset aina tekisi kihlakunnanvouti. Kihlakunnanvouti voisi siten kyseisen säännöksen nojalla vastaajan pyynnöstä velvoittaa kantajan asettamaan vakuuden täytäntöönpanon jatkamisen edellytykseksi. Koska kysymys on kantajan velvolli-

suudesta antaa vakuus, ulosottokaaren vakuussäännöksiä voitaisiin soveltaa täydentävästi soveltuvin osin.

Lisäksi 23 artiklan c alakohdan mukaan kihlakunnanvouti voisi poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn. Asetus ei sisällä tarkempia säännöksiä keskeyttämisestä tai keskeyttämismääräyksen voimassaolosta. Jos on varsin todennäköistä, että maksamismääräyksen uudelleen tutkiminen 20 artiklan mukaisesti tulee menestymään, täytäntöönpanon keskeyttämisen edellytysten voidaan katsoa täyttyneen. Artiklan 20 mukainen menettely olisi aina vireillä maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Jos uudelleen tutkiminen olisi vireillä toisessa jäsenvaltiossa, suomalaisen kihlakunnanvoudin voi olla vaikea arvioida uudelleen tutkimisen mahdollista lopputulosta.

Asetuksen *24 artiklan* mukaan asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan käyttäminen ei ole pakollista kantajalle tämän hakiessa eurooppalaista maksamismääräystä, eikä vastaajalle tämän vastustaessa eurooppalaista maksamismääräystä. Säännös on soveltamisalaltaan rajoitettu koskemaan nimenomaan maksamismääräyksen hakemista sekä sen vastustamista, eikä esimerkiksi maksamismääräyksen uudelleen tutkiminen kuulu säännöksen soveltamisalaan. Säännös ei tämän vuoksi täysin vastaa vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen asianosaisten edustamista koskevaa 10 artiklan säännöstä. Viimeksi mainittu säännös on luonteelta yleinen, joten sitä sovelletaan myös menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimiseen.

Suomessa oikeudenkäyntiasiamieheen tai -avustajaan turvautuminen ei ole oikeudenkäymiskaaren 15 luvun mukaan pakollista. Oikeudenkäymiskaaren säännökset tulevat sovellettaviksi siltä osin kuin asetuksessa ei ole muuta säädetty.

Asetuksen *25 artiklassa* säädetään oikeudenkäyntimaksuista eli sellaisista tuomioistuimelle suoritettavista maksuista ja kuluista, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. Asianajajapalkkiot ja tiedoksiantokustannukset eivät ole artiklassa tarkoitettuja oikeudenkäyntimaksuja. Asetuksen johdanto-osassa todetaan erikseen, että eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tekemisen olisi merkittävä velvollisuutta suorittaa kaikki asianmukaiset oikeudenkäyntimaksut.

Suomessa oikeudenkäyntimaksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa sekä siihen liittyvässä asetuksessa.

Artiklan säännöksen mukaan eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asian käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asian käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä tarkoittaa, että riita-asiassa, joka on pantu vireille eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä säädetystä järjestyksessä, mutta joka on sittemmin hakemuksesta annetun vastineen vuoksi saatettu käsiteltäväksi tavanomaisena riita-asiana, ei saa periä enemmän oikeudenkäyntimaksuja kuin asiassa, joka on saatettu vireille oikeudenkäymiskaassa säädetystä järjestyksessä.

Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:n mukaisesti oikeudenkäyntimaksut määräytyvät sen mukaan, missä vaiheessa riita-asian käsittely päättyy. Maksut eivät määräydy sen mukaan, miten menettely on aloitettu tai kuinka monta käsittelyvaihetta asiassa on ollut. Jos asia päättyy kirjallisessa menettelyssä, oikeudenkäyntimaksu on 72 euroa. Jos asiasta ei laissa tosin säädetä, tulisi oikeudenkäyntimaksu asiassa, joka päättyy maksamismääräyksen antamiseen tai maksamismääräysmenettelyn päättämiseen, olla mainitut 72 euroa. Myös tilanteessa, jossa asian käsittely jatkuisi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa riita-asian menettelyssä, määräytyisi oikeudenkäyntimaksu sen mukaan, milloin asian käsittely päättyy.

Tilanteessa, jossa maksamismääräysmenettely päättyisi käräjäoikeudessa vastaajan vastustamiseen, tai jos asian jatkokäsittely päättyisi siihen, että tuomioistuin esimerkiksi sille esitetyn oikeuspaikkaväitteen perusteella jättäisi asian tutkimatta, kantajalta perittäisiin laissa säädetty oikeudenkäyntikulutusmaksu. Jos kantaja näissä tilanteissa panisi asian tavanomaisella riita-asian kanteella uudelleen vireille, perittäisiin häneltä uusi oikeudenkäyntimaksu. Tämä olisi ristiriidassa asetuksen 25 artiklan säännöksen kanssa.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että asetusta täydentävään lakiin otetaan säännös, jonka mukaan eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä jo peritty oikeudenkäyntimaksu otettaisiin huomioon oikeudenkäyntimaksua perittäessä tilanteessa, jossa sama vaatimus on myöhemmin saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi riita-asiana oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä.

Asetuksen *26 artiklassa* säädetään asetuksen suhteesta kansalliseen prosessioikeuteen. Artiklan mukaan kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei asetuksessa erikseen säädetä, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä. Vastaava säännös sisältyy vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 19 artiklaan.

Asetus ei sisällä säännöksiä esimerkiksi tuomioistuimen kokoonpanosta tai oikeudenkäyntikuluista. Näin ollen niiden osalta sovellettaisiin kansallista lainsäädäntöä. Eurooppalainen maksamismääräys on rinnastettavissa yksipuoliseen tuomioon. Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n mukaan valmistelua jatkamatta annettujen yksipuolisten tuomioiden osalta tuomioistuimen tulee viran puolesta arvioida vastapuolen maksettavaksi tuomittavien oikeudenkäyntikulujen määrä. Huomioon tulee ottaa haastehakemuksen edellyttämä tarpeellisen työn määrä, saatavan suuruus ja välttämättömät kulut. Oikeusministeriö on antanut tarkemmat määräykset pykälän mukaan tuomittavien oikeudenkäyntikulujen määrien perusteista asetuksessa vastapuolen maksettaviksi tuomitavista oikeudenkäyntikuluista oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä tarkoitetuissa asioissa (1311/2001).

Edellä mainitut yksinkertaisia perimisasioita koskevat säännökset eivät suoraan ole sovellettavissa eurooppalaiseen maksamismääräykseen. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että asetusta täydentävään lakiin otetaan säännös, jonka mukaan oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n säännöstä voitaisiin soveltaa myös eurooppalaisiin maksamismääräyksiin.

Asetuksen *27 artiklassa* määritellään asetuksen suhde neuvoston asetukseen (EY) N:o 1348/2000 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvalioissa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (tiedoksiantoasetus). Artiklan mukaan asetus ei vaikuta tiedoksiantoasetuksen soveltamiseen. Kun Euroopan parlamentin ja neuvoston antama asetus (EY) N:o 1393/2007 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta

jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta tulee sovellettavaksi 13 päivänä marraskuuta 2008, sovelletaan sitä tiedoksiantoasetuksen sijaan.

Asetuksen *28 artiklassa* säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta tiedottaa yleisölle ja asianomaisille ammattialoille tiedoksiantokuluista ja täytäntöönpanomenettelyssä toimivaltaisista viranomaisista erityisesti neuvoston päätöksellä 2001/470/EY perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

Asetuksen *29 artiklan* mukaan jäsenvaltioiden on viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2008 ilmoitettava komissiolle menettelyssä toimivaltaisista tuomioistuimista, uudelleen tutkimista koskevasta menettelystä ja menettelyssä toimivaltaisista tuomioistuimista, maksamismääräysmenettelyä varten hyväksytyistä ja tuomioistuimen käytössä olevista viestintävälineistä sekä maksamismääräyksen käänöksissä hyväksytyistä kielistä. Komissiolle on myös ilmoitettava edellä mainittuihin tietoihin myöhemmin tehtävät muutokset.

Komissio asettaa ilmoitetut tiedot yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muilla asianmukaisilla tavoilla.

Asetuksen *30 – 32 artiklat* sisältävät säännöksiä lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniseen mukauttamiseen liittyvistä toimenpiteistä, komitologiamenettelystä ja asetuksen uudelleentarkastelusta.

Asetus on *33 artiklan* mukaan tullut voimaan 12 päivänä joulukuuta 2007. Asetusta sovelletaan 12 päivästä joulukuuta 2008 alkaen, lukuun ottamatta 28, 29, 30 ja 31 artiklaa, joita sovelletaan 12 päivästä kesäkuuta 2008.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettujen asetusten menettelyä koskevat säännökset eivät ole tyhjentävät ja Suomen laissa ei ole kaikilta osin olemassa tarvittavia menettelyjä täydentäviä säännöksiä. Ehdotetulla lainsäädännöllä täydennetään asetusten säännöksiä siltä osin

kun se on välttämätöntä. Säännöksistä on pyritty tekemään sellaisia, että ne mahdollisimman hyvin palvelisivat asetusten säännösten soveltamista.

Lakeihin eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ja eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ehdotetaan otettavaksi tuomioistuimen toimivaltaa koskeva säännös, jonka mukaan yksinomaan Helsingin käräjäoikeus olisi toimivaltainen tutkimaan asetuksissa säädetyissä menettelyissä esitettyjä vaatimuksia. Toimivallan keskittäminen yhteen käräjäoikeuteen palvelisi hajautettua järjestelmää paremmin asiantuntemuksen kertymistä menettelyn hoitamiseen. Molemmat menettelyt ovat lähtökohtaisesti kirjallisia. Myös tämä seikka tukee toimivallan keskittämistä yhteen käräjäoikeuteen.

Ehdotetut lait sisältäisivät myös asetuksia täydentäviä säännöksiä menettelyissä vireille pannun asian käsittelyn jatkamisesta riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyssä, toimivallasta ristiriitaisia tuomioita koskevassa asiassa ja täytäntöönpanon keskeyttämistä tai rajoittamista koskevassa asiassa sekä täytäntöönpanossa vaadittavista käännöksistä. Lisäksi lakiin eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä ehdotetaan otettavaksi muutoksenhakua koskeva säännös.

Lakiin eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ehdotetaan otettavaksi viittaus-säännös menettelyssä tuomittavista oikeudenkäyntikuluista. Säännöksen mukaan oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n kulusäännöstä sovellettaisiin myös eurooppalaisiin maksamismääräyksiin. Eurooppalainen maksamismääräys on menettelyllisesti rinnastettavissa velkomusta koskevaan yksipuoliseen tuomioon. Ehdotettu säännös mahdollistaisi, että menettelyssä määrättävät oikeudenkäyntikulut olisivat arvioitavissa 8 c §:ssä säädetyin perustein.

Lakiin ehdotetaan myös otettavaksi säännös maksamismääräyksestä perittyjen oikeudenkäyntimaksujen huomioon ottamisesta perittäessä oikeudenkäyntimaksua myöhemmin vireille saatetun samaa asiaa koskevasta riita-asian käsittelystä. Eurooppalaista maksamismääräystä koskevan asetuksen 25 artiklan mukaan eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asian käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomais-

ta riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa. Säännöksen tarkoituksena on edistää maksamismääräysmenettelyn käyttämistä rajat ylittävien saatavien velkomisessa. Asetusta täydentävässä laissa säädettäisiin, että riita-asian oikeudenkäyntimaksusta vähennettäisiin viran puolesta saman vaatimuksen maksamismääräysmenettelystä jo peritty oikeudenkäyntimaksu. Lakiin ehdotetaan myös otettavaksi säännös vaatimuksen peruuttamisesta osittaisen maksamismääräyksen antamisen yhteydessä.

Asetuksissa säädetyissä menettelyissä annettuihin ratkaisuihin sovellettaisiin riita-asioiden oikeudenkäyntimaksuihin sovellettavia säännöksiä. Selkeyden vuoksi asiaa koskeva säännös ehdotetaan otettavaksi tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annettuun lakiin.

4 Esityksen vaikutukset

Esitys tekisi mahdolliseksi vähäisiä vaatimuksia ja eurooppalaista maksamismääräystä koskevien asetusten käytännön soveltamisen Suomessa. Asetusten voimaantulosta seuraa, että Helsingin käräjäoikeudessa on ryhdyttävä käsittelemään asetusten soveltamisalaan kuuluvia vaatimuksia niissä säädetyissä menettelyissä.

Sekä vähäisistä vaatimuksista että eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annettua asetusta sovelletaan vain valtion rajat ylittäviin riita-asioihin. Ei ole oletettavaa, että Suomessa käsiteltävien rajat ylittävien riita-asioiden kokonaismäärä asetusten voimaantulon myötä merkittävästi lisääntyisi. Menettelyjen keskittäminen Helsingin käräjäoikeuteen tulisi kuitenkin lisäämään sanotun tuomioistuimen työtaakkaa nykyisestä. Asetusten voimaantulon jälkeen on tämän vuoksi perusteltua selvittää, onko Helsingin käräjäoikeuden henkilöstöressurssien lisäämiselle tarvetta.

Asetuksissa säädetyissä menettelyissä annetut tuomiot ja maksamismääräykset olisivat suoraan täytäntöönpantavia, ja hakemus niiden täytäntöönpanemiseksi tehtäisiin suoraan ulosottoviranomaiselle. Asetuksen mukaan ulosottoviranomainen voi tietyin edellytyksin keskeyttää tai rajoittaa täytäntöönpanoa. Tällaisten toimien tekeminen silloin, kun on kyse ulkomaisen tuomion täytäntöönpanosta, vaatii oletettavasti tavanomaista perusteellisempaa harkintaa. On näin ollen todennäköistä, että asetusten voimaantulo

saattaa jossakin määrin lisätä ulosoton työmäärää. Koska ulosotossa olevien kansainvälisten asioiden määrä on toistaiseksi ollut suhteellisen pieni, lisääntynyt työmäärä olisi kuitenkin hoidettavissa nykyisellä henkilöstömäärällä.

Esityksen mukaan ulosottomies olisi velvollinen ottamaan vastaan englanninkielisen käännöksen todistuksesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta tai vastaavasti englanninkielisen käännöksen toisessa jäsenvaltiossa annetusta maksamismääräyksestä. Tämä saattaa vähäisessä määrin lisätä käännöskuluja oikeusministeriön hallinnonalalla.

5 Asian valmistelu

Ehdotus hallituksen esitykseksi on valmisteltu oikeusministeriön 17 päivänä joulukuuta 2007 asettamassa työryhmässä. Työryhmässä on oikeusministeriön lisäksi ollut edustettuna Helsingin käräjäoikeus, Suomen Asianajajaliitto sekä Vantaan kihlakunnanviraston ulosotto-osasto.

Asetusten valmisteluvaiheessa valtioneuvosto on lähettänyt eduskunnalle kirjelmät U 36/2004 vp, U 19/2005 vp ja E 8/2003 vp. Lakivaliokunta on antanut asetuksista lausunnot 16/2004 vp ja 13/2005 vp.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä

1 §. *Soveltamisala.* Pykälään on otettu lain soveltamisalaa koskeva säännös. Siitä ilmenee, että laki sisältää täydentävät säännökset eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen soveltamisesta Suomessa. Lain säännöksiä sovelletaan täydentävästi mainitun asetuksen säännösten tullessa sovellettaviksi.

2 §. *Toimivaltainen tuomioistuin.* Pykälään ehdotetaan otettavaksi toimivaltaista tuomioistuinta koskeva säännös.

Vähäisistä vaatimuksista annettua asetusta sovelletaan sellaisiin valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin, joissa vaatimuksen arvo on enintään 2 000 euroa. Asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.

Tuomioistuimen kansainvälinen toimivalta edellä sanotuissa valtion rajat ylittävissä asioissa määräytyy Bryssel I asetuksen mukaan. Bryssel I asetus ei kuitenkaan määrittele kansallista toimivaltaa. Niissäkin tapauksissa, joissa Bryssel I asetuksessa säädetään, että tietyn paikkakunnan tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan asetuksen soveltamisalaa kuuluvaa asiaa, kyseisen paikkakunnan tuomioistuin kulloinkin kysymyksessä olevassa asiassa määräytyy kansallisen lain mukaan.

Vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen soveltaminen ei edellytä erityistä säännöstä tuomioistuimen alueellisesta toimivallasta. Jos lailla ei toisin säädetä, tuomioistuimen toimivalta Suomessa määräytyisi oikeudenkäymiskaaren 10 luvun säännösten mukaisesti. Näin on esimerkiksi Bryssel I asetuksen osalta.

Todennäköistä on, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely tulee käytännössä sovellettavaksi vain harvoin, koska se soveltuu yksinomaan asioihin, joissa yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa jäsenvaltiossa kuin Suo-

messa ja joissa vaatimuksen arvo olisi enintään 2 000 euroa. Keskittämällä asioiden käsittely yhteen käräjäoikeuteen voitaisiin paremmin taata riittävän asiantuntemuksen kertyminen menettelyn hoitamiseen. Pykälään ehdotetaan sanotuista syistä otettavaksi säännös, jonka mukaan asetuksessa tarkoitettu vaatimus tutkitaan Suomessa Helsingin käräjäoikeudessa. Säännöksestä seuraisi, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä esimerkiksi vastaajan kotipaikan tuomioistuin olisi Helsingin käräjäoikeus silloinkin, kun vastaajan kotipaikka olisi Rovaniemellä.

Yksinomaista toimivaltasäännöstä tukee myös se, että eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely olisi lähtökohtaisesti kirjallinen. Silloinkin, kun menettelyssä poikkeuksellisesti olisi toimitettava suullinen käsittely, asetus antaisi oikeudenkäymiskaarta laajemmat mahdollisuudet toteuttaa käsittely käyttäen hyväksi videoneuvottelua tai muuta nykyaikaista viestintätekniikkaa.

Edellä todetun mukaisesti Suomi antaisi komissiolle ilmoituksen, jonka mukaan Suomessa toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä on Helsingin käräjäoikeudella.

3 §. Asian siirtäminen käsiteltäväksi riita-asiana. Pykälässä säädettäisiin asian siirtämisestä käsiteltäväksi tavallisena riita-asiana. Asetuksen 4 artiklassa säädetään eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn aloittamisesta. Menettelyn aloittamisen yhteydessä kantajan on tavanomaiseen tapaan ilmoitettava vaatimuksensa. Jos tuomioistuin tällöin havaitsee esimerkiksi vaatimuksen arvon ylittävän 2 000 euroa tai koskevan työoikeudellista saatavaa, tuomioistuimen tulee 4 artiklan 3 kohdan mukaan ilmoittaa tästä kantajalle. Jos kantaja ei tällöin peruuta vaatimustaan, tuomioistuin käsittelee sen siinä jäsenvaltiossa sovellettavan oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään. Suomessa asia käsiteltäisiin oikeudenkäymiskaaren riita-asioihin sovellettavien menettelysäännösten mukaisesti.

Suomen laissa ei ole ennestään säännöstä, jonka perusteella asian tutkiminen voitaisiin muusta menettelystä siirtää jatkettavaksi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä. Tämän vuoksi lakiin otettaisiin siirtomenettelyä koskeva nimenomainen säännös.

Pykälän *1 momentin* mukaan käräjäoikeus ilmoittaisi asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa kantajalle, että asetuksen mukaisessa menettelyssä tehty vaatimus katsotaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 1 §:n mukaiseksi haastehakemukseksi. Tarvittaessa käräjäoikeus pyytäisi kantajaa täydentämään haastehakemusta oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 5 §:n mukaisesti.

Tarkoituksenmukaista ei olisi, että oikeudenkäymiskaaren mukainen menettely alkaisi siirtotilanteessa uudelleen haastehakemuksen esittämisellä. Näin on etenkin sen vuoksi, että vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen mukainen vaatimuslomake A sisältää lähes kaikki vastaavat tiedot kuin oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 2 tai 3 §:n mukainen haastehakemus. Jos vaatimuslomakkeessa esitettyjen tietojen täydentäminen olisi tarpeellista, kantajaa voitaisiin siirtoilmoituksen antamisen yhteydessä tarvittaessa pyytää oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 5 §:n mukaisesti täydentämään haastehakemusta. Kantajalta tulisi tarvittaessa myös tiedustella, katsooko hän, että asia ei ole oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla riittainen. Samalla tulisi pyytää muut mahdolliset oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 3 §:n edellyttämät täydennykset. Lisäksi kantajalle tulisi ilmoittaa, että jos hän katsoo asian olevan riittainen, haastehakemusta tulisi täydentää oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 2 ja 4 §:n mukaisesti.

Asetuksen 5 artiklan 5 kohdassa säädetään tilanteesta, jossa vastaaja eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä esitetyn vaatimuksen johdosta vastauksessaan väittää, että muun kuin rahamääräisen vaatimuksen arvo ylittää 2 000 euroa. Asetuksen mukaan tuomioistuimen on tällöin tehtävä myönteinen tai kielteinen päätös vaatimuksen kuulumisesta asetuksen soveltamisalaan.

Asetuksen 5 artiklan 7 kohdassa säädetään siitä, mitä tapahtuu, kun vastaajan esittämä vastavaatimus arvoltaan ylittää asetuksessa säädetyn 2 000 euron enimmäismäärän. Tällöin vaatimusta ja vastavaatimusta ei käsitellä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, vaan ne käsitellään sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

Asetuksessa ei ole säännöstä siitä, tulisiko vaatimus 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, kun tuomioistuin päättää, ettei asia kuulu asetuksen soveltamisalaan, siirtää käsiteltäväksi sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mu-

kaisesti, jossa asiaa käsitellään. Ottaen huomioon asetuksen 4 artiklan 3 kohdan säännös olisi kuitenkin johdonmukaista, että asia myös 5 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa siirrettäisiin käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä. Ei ole myöskään täysin selvää, missä menettelyssä asia olisi käsiteltävä, jos vastavaatimus kuuluu 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin asioihin, jotka eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan. Myös tältä osin olisi kuitenkin perusteltua, että asia siirrettäisiin käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren säännösten mukaisesti.

Pykälän 2 *momenttiin* ehdotetaan edellä sanotun perusteella otettavaksi säännös, jonka mukaan käräjäoikeuden olisi asetuksen 5 artiklan 5 tai 7 kohdan tarkoittamassa tilanteessa ilmoitettava kantajalle ja vastaajalle, että asian valmistelua jatketaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Menettelyn etenemisen kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että asian käsittely siirtämisen jälkeen jatkuisi oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 §:n mukaisesti joko valmistelun jatkamisella kirjallisesti tai suullisesti istunnossa (valmisteluistunto). Säännöksen nojalla asia voitaisiin myös siirtää suoraan pääkäsittelyyn. Siirrosta oikeudenkäymiskaaren mukaiseen menettelyyn tulisi ilmoittaa sekä kantajalle että vastaajalle. Ilmoituksessa olisi todettava millä tavoin valmistelua jatketaan vai siirretäänkö asia suoraan pääkäsittelyyn.

Asian siirtyessä käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren mukaiseen menettelyyn, asian katsottaisiin tulleen vireille silloin, kun alkuperäinen vaatimuslomake on toimitettu käräjäoikeuden kansliaan.

Siirrettäessä asia käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa normaalissa riita-asiain menettelyssä, tulisivat myös oikeudenkäymiskaaren riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä koskevat säännökset kokonaisuudessaan sovellettaviksi. Tämä tarkoittaa sitä, että myös 10 luvun oikeuspaikkasäännökset tulisivat sovellettaviksi. Siitä, että asia on saatettu vireille eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, ei seuraisi, että Helsingin käräjäoikeus olisi toimivaltainen tutkimaan kysymyksessä olevan riita-asian. Jos vastaaja ei vastaisi kanteeseen tai vastauksessaan esittäisi tuomioistuimen toimivaltaa koskevan oikeudenkäyntiväitteen, ja Helsingin käräjäoikeus ei olisi 10 luvun säännösten nojalla toimivaltainen, olisi kanne jätettävä tutkimatta.

Kantaja voisi tilanteessa, jossa asia siirretään käsiteltäväksi riita-asiana, halutessaan peruuttaa kanteensa oikeudenkäymiskaaren säännösten mukaisesti, jolloin asia jäisi sil-lensä. Jos kantaja peruttaisi kanteensa sen jälkeen, kun vastaaja on vastannut, olisi asia oikeudenkäymiskaaren 14 luvun 5 §:n nojalla kuitenkin ratkaistava tuomiolla.

Jos oikeudenkäymiskaaren oikeuspaikkasäännökset eivät tulisi sovellettaviksi edellä selostetuissa siirtotilanteissa, asetuksessa säädettyä oikeudenkäyntimenettelyä olisi mahdollista käyttää väärin. Asetus ei nimittäin estä vaatimuksen esittämistä siinä sääde-tyssä menettelyssä sellaisissakaan tilanteissa, joissa vaatimus selvästi rajautuu asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Oikeuspaikkasäännösten soveltamisen myötä asetettaisiin kantajalle velvollisuus selvittää, että vaatimus kuuluu asetuksen soveltamisalaan, ennen kuin hän toimittaa vaatimuslomakkeen Helsingin käräjäoikeudelle.

Asetuksessa ei ole erillistä säännöstä siirtopäätöstä koskevasta muutoksenhausta. Ase-tuksen 19 artiklan mukaan muutoksenhakuun sovellettaisiin tällöin oikeudenkäymiskaar-en muutoksenhakua koskevia säännöksiä. Siirtopäätös olisi oikeudenkäynnin aikana tehty oikeudenkäyntimenettelyä koskeva ratkaisu. Oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 1 §:n 3 momentin mukaan käräjäoikeuden oikeudenkäynnin aikana tekemään ratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla vain, jos se on nimenomaisesti sallittu. Siirtopäätökseen ei näin ollen saisi hakea muutosta.

4 §. Muutoksenhaku. Pykälään ehdotetaan otettavaksi selventävä viittaussäännös, jonka mukaan oikeudenkäymiskaaren muutoksenhakua koskevia säännöksiä sovelletaan ase-tuksessa tarkoitettussa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menette-lyssä annettuihin ratkaisuihin, jollei asetuksessa toisin säädetä.

Asetuksen 17 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, voidaanko eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomi-oon jäsenvaltioiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaan hakea muutosta ja minkä määräajan kuluessa muutoksenhaku on tehtävä.

Artiklan sanamuodon voidaan katsoa mahdollistavan sen, että muutoksenhakuoikeus asetuksen mukaiseen tuomioon olisi rajoittuneempi kuin tavanomaisessa riita-asiassa. Tällaista ratkaisua voitaisiin pitää perusteltuna, sillä kyseessä ovat merkitykseltään vä-

häisemmät asiat, joissa vaatimuksen arvo on aina enintään 2 000 euroa. Esityksessä ei kuitenkaan ehdoteta valitusoikeuden rajoittamista siitä, mitä se on tavanomaisessa riita-asiassa.

Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuihin ratkaisuihin voisi näin ollen hakea muutosta siten kuin muutoksenhausta kärjäoikeudesta hovioikeuteen ja hovioikeudesta korkeimpaan oikeuteen oikeudenkäymiskaarella säädetään. Asetuksen mukaisessa menettelyssä annettuihin yksipuolisiin tuomioihin voitaisiin oikeudenkäymiskaaren mukaisesti hakea takaisinsaantia. Lisäksi lainvoiman saaneisiin tuomioihin voitaisiin hakea muutosta siten kuin ylimääräisestä muutoksenhausta oikeudenkäymiskaarella säädetään.

Asetuksen mukaan kärjäoikeus voisi tehdä myös muita ratkaisuja kuin antaa asetuksessa tarkoitettuja tuomioita. Näihin muihin ratkaisuihin voitaisiin asetuksen 19 artiklan periaatteen mukaisesti soveltaa soveltuvin osin oikeudenkäymiskaaren säännöksiä.

5 §. *Toimivalta ristiriitaisia tuomioita koskevassa asiassa.* Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan hakemus täytäntöönpanon epäämiseksi sen perusteella, että tuomio on asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ristiriidassa toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa aikaisemmin annetun tuomion kanssa, otettaisiin tutkittavaksi Helsingin kärjäoikeudessa.

Asetuksen 22 artikla koskee eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanon epäämistä. Artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on sen henkilön pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, evättävä täytäntöönpano, jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on ristiriidassa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa samaa asiaa koskevan ja samojen asianosaisten välillä aikaisemmin annetun tuomion kanssa, ja aikaisempi tuomio on annettu täytäntöönpanevasse jäsenvaltiossa tai se täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiselle täytäntöönpanevasse jäsenvaltiossa, ja tähän ristiriitaan ei ole vedottu eikä siihen ole voitu vedota tuomioistuinjäsenvaltion tuomioistuinmenettelyssä.

Artiklan mukaan täytäntöönpanon epää edellä mainitussa tilanteessa velallisen pyynnöstä täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin. Pyyntö täytäntöönpanon epäämiseksi tulee siis esittää tuomioistuimelle erillisellä hakemuksella, eikä kysymyksessä olevan tuomion täytäntöönpanosta vastaavalle ulosottomiehelle. Suomessa ei ole ennestään forumsäännöstä, jonka perusteella määräytyisi toimivaltainen tuomioistuin 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa asioissa. Tämän vuoksi 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta toimivaltaisesta tuomioistuimesta on säädettävä erikseen.

Lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan asetuksessa tarkoitettut vaatimukset tutkittaisiin Helsingin kärjäoikeudessa. Tästä syystä on perusteluta, että myös 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen epäämisasioiden ratkaiseminen keskitettäisiin Helsingin kärjäoikeuteen.

Koska kysymys on hakemuksesta vireille tulevasta asiasta, menettelyssä sovellettaisiin soveltuvin osin oikeudenkäymiskaaren 8 lukua. Epäämisasian luonteesta johtuen sitä ei tulisi ratkaista kuulematta tuomioon johtaneen prosessin toista osapuolta. Muutosta kärjäoikeuden ratkaisuun haettaisiin tavanomaiseen tapaan hovioikeudelta.

6 §. *Toimivalta täytäntöönpanon keskeyttämistä tai rajoittamista koskevassa asiassa.* Asetuksen 23 artiklassa säädetään täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen mahdollisuudesta velallisen hakemuksesta rajoittaa tai keskeyttää täytäntöönpano. Tuomioistuin ei Suomessa vastaa täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanosta, vaan ulosottoasiat käsittelee toimivaltaisena viranomaisena ulosottomies. Artiklassa tarkoitettu hakemus tehtäisiin näin ollen ulosottomiehelle. Selkeyden vuoksi asiasta ehdotetaan otettavaksi säännös lakiin.

Pykälän *1 momentissa* todettaisiin, että artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on ulosottomies.

Pykälän *2 momentin* mukaan kihlakunnanvoudi päättäisi itse 23 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä. Ulosottokaaren 1 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan ulosottomiehinä toimivat kihlakunnanvoudit ja heidän alaisinaan kihlakunnanulosottomiehet. Ulosottokaaren 1 luvun 9 §:n 12 kohdan viittaussäännöksen mukaan kihlakunnanvoudin tulee itse hoitaa pykälässä säädettyjen tehtävien lisäksi myös muussa laissa kihlakunnanvoudin

yksinomaiseen toimivaltaan säädetty tehtävät. Säännöksestä seuraisi, että täytäntöönpanoa lykkäävästä tai rajoittavasta toimenpiteestä ei voisi päättää kihlakunnanulosottomies. Päätöksenteko näissä asioista edellyttää tavallisesti erityistä asiantuntemusta, minkä vuoksi ehdotetaan, että sanottujen asioiden ratkaiseminen kuuluisi kihlakunnanvoudin yksinomaiseen toimivaltaan.

7 §. Käännökset. Pykälään ehdotetaan otettavaksi asetusta täydentävä säännös asiakirjojen käännöksistä. Asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava jäljennös vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta vakiolomakkeelle D laaditusta todistuksesta ja tarvittaessa käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynnissä sillä paikkakunnalla käytettävälle viralliselle kielelle tai yhdelle siellä käytettävistä virallisista kielistä, missä täytäntöönpanoa haetaan, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä. Asetuksen 25 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksymänsä kielet.

Jäsenvaltiot eivät asetuksen mukaan ole velvollisia hyväksymään muun kuin oman virallisen kielensä käyttämistä todistuksen käännöksissä. Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 täydentävässä laissa (1153/2004) sekä riitauttamattomia vaatimuksia koskevasta eurooppalaisesta täytäntöönpanoperusteesta annetussa laissa (825/2005) säädetään hyväksytyistä käännöksistä. Kyseisten lakien mukaan Suomi hyväksyy tietyistä suoraan täytäntöönpanotavien ratkaisujen todistuksista käännökset suomen ja ruotsin kielen lisäksi myös englanninkielisenä.

Yksi vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen tavoitteista on yksinkertaistaa täytäntöönpanoa siten, että asianosainen pystyisi ennen itse täytäntöönpanomenettelyä kokonaisuudessaan toimimaan tuomiovaltiossa. Myös tuomiota koskeva todistus tulisi tämän vuoksi voida käännettä tuomiovaltiossa. Todistuksen käännettäminen suomeksi tai ruotsiksi voisi kuitenkin useissa jäsenvaltioissa tuottaa vaikeuksia. Lisäksi käännösten laatu voisi usein jäädä puutteelliseksi. Nämä seikat huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista, että Suomi ilmoittaa hyväksyvänsä todistuskäännöksissä käytettäväksi kielek-

si suomen ja ruotsin kielten ohella englannin kielen, jota maassamme yleisesti osataan. Koska Suomen viranomaiset pääsääntöisesti ovat velvollisia ottamaan vastaan vain suomen- ja ruotsinkielisiä asiakirjoja, pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös, josta ilmenee, että ulosottomiehelle voidaan antaa käännös todistuksesta suomen, ruotsin tai englannin kielelle.

Jos englanninkielinen todistus tai käännös on esimerkiksi joltain kohdin niin epäselvä, ettei asiaa käsittelevä ulosottomies vaikeuksista pysty varmistumaan sen täsmällisestä sisällöstä, todistuksesta olisi ulosottoviranomaisen kustannuksella hankittava käännös suomen tai ruotsin kielelle.

Asetuksessa ei säädetä asianosaisen oikeudesta saada tuomiota tai todistusta ymmärtämälleen kielelle. Tämä johtuu siitä, että asetuksessa säädetään ainoastaan toisen jäsenvaltion viranomaiselle toimitettavista asiakirjoista. Suomen kansallinen ulosottojärjestelmä turvaa kuitenkin jo nyt velallisen oikeuden saada täytäntöönpanoasiaa koskevat tiedot suomeksi tai ruotsiksi.

Suomessa velalliselle annetaan täytäntöönpanoasian vireilletulon yhteydessä ulosottokaaren 3 luvun 33 §:n mukainen vireilletuloilmoitus. Tämä ilmoitus sisältää muun muassa tarpeelliset asianhallintatiedot. Tarpeellisilla asianhallintatiedoilla tarkoitetaan ulosottokaaren 1 luvun 26 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuja ulosottorekisteriin kirjattavia tietoja. Ulosottorekisteriin on muun muassa kirjattava tiedot saatavasta ja ulosottoperusteesta. Tiedot kirjataan rekisteriin suomeksi tai ruotsiksi ja myös vireilletuloilmoitus laaditaan jommallakummalla edellä mainitulla kielellä. Tämän lisäksi velallisella on pyynnöstä oikeus saada edellä tarkoitetun rekisterin tiedoista tuloste ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 11 §:n mukaan myös tieto muista asiaan liittyvien asiakirjojen sisällöstä. Jos englanninkielinen todistus on ulosottomiehen pyynnöstä käännetty suomeksi tai ruotsiksi, velalliselle annettaisiin jäljennös myös tästä käännöksestä.

Jos todistuksesta annettu käännös on englanninkielinen, ja velallinen ilmoittaa, ettei hän riittävästi hallitse englannin kieltä ja että hän pitää vireilletuloilmoituksessa olevia tietoja riittämättöminä, ulosottomies voisi tulkkausta koskevan ulosottokaaren 3 luvun 112 §:n periaatteiden mukaisesti suullisesti kääntää todistuksen sisällön velalliselle tai

käännättää todistuksen suomeksi tai ruotsiksi. Kääntämisestä aiheutuneet kulut jäisivät täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen kannettavaksi.

Suomi ilmoittaisi edellä sanotun mukaisesti komissiolle, että Suomi hyväksyy 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi kieliksi virallisten kieltensä suomen ja ruotsin lisäksi englannin.

8 §. Voimaantulo. Pykälässä on tavanomainen voimaantulosäännös.

1.2 Laki eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä

1 §. Soveltamisala. Pykälään on otettu lain soveltamisalaa koskeva säännös. Siitä ilmenee, että laki sisältää täydentävät säännökset eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä koskevan asetuksen soveltamisesta Suomessa. Lain säännöksiä sovelletaan täydentävästi mainitun asetuksen säännösten tullessa sovellettaviksi.

2 §. Toimivaltainen tuomioistuin. Edellä eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä täydentävän lakiehdotuksen 2 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetuista syistä ehdotetaan, että pykälään otetaan säännös, jonka mukaan asetuksessa tarkoitettu vaatimus tutkitaan Suomessa Helsingin käräjäoikeudessa.

Asetuksen 20 artiklassa säädetään annetun maksamismääräyksen uudelleen tutkimisesta poikkeuksellisissa tapauksissa. Artiklan mukaan vastaajalla on vastauksen antamiselle asetetun määräajan jälkeen eräissä poikkeuksellisissa tilanteissa oikeus pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Koska Helsingin käräjäoikeus olisi yksinomaan toimivaltainen käsittelemään eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen, olisi Helsingin käräjäoikeus myös toimivaltainen tutkimaan Suomessa annetun maksamismääräyksen uudelleen asetuksen 20 artiklassa säädetyllä tavalla.

3 §. Vaatimuksen peruuttaminen. Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös vaatimuksen peruuttamisesta silloin, kun käräjäoikeus asetuksen 10 artiklan 2 kohdan perusteella antaa osittaisen maksamismääräyksen. Asetuksen 10 artiklassa säädetään siitä, miten tuomioistuimen ja kantajan on toimittava tilanteessa, jossa maksamismääräyshakemus ei ole kokonaisuudessaan hyväksyttävissä. Jos tuomioistuin toteaa, että hakemus vain

osittain täyttää asetuksessa säädetyt edellytykset maksamismääräyksen antamiselle, tuomioistuimen on ilmoitettava asiasta kantajalle sekä tehtävä ehdotus sellaiseksi muutetuksi maksamismääräyshakemukseksi, jonka tuomioistuin voi hyväksyä. Kantajan on joko hyväksyttävä tai hylättävä ehdotus. Jos kantaja ei lähetä vastaustaan tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, tuomioistuin hylkää eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen. Jos kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen, tuomioistuin antaa tältä osin eurooppalaisen maksamismääräyksen. Asetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaan alkuperäisen vaatimuksen jäljelle jäävää osaa koskevat seuraukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Suomen laki ei ennestään sisällä 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kansallista lainsäädäntöä. Asetus voidaan katsoa edellyttävän tällaista lainsäädäntöä.

Osittaisen maksamismääräyksen antaminen edellyttää, että kantaja on sen nimenomaisesti hyväksynyt. Näin tehdessään hänen voidaan katsoa peruuttaneen vaatimuksensa muilta osin. Pykälään ehdotetaan tämän vuoksi otettavaksi säännös, jonka mukaan käräjäoikeuden antaessa asetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla osittaisen maksamismääräyksen, kantajan katsotaan muilta osin peruuttaneen vaatimuksensa. Vaatimuksen peruuttaminen ei kuitenkaan estäisi kantajaa jatkamasta peruuttamansa vaatimuksen osan perimistä tekemällä uuden eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tai nostamalla asiaa koskevan riita-asian kanteen.

4 §. *Asian siirtäminen käsiteltäväksi riita-asiana.* Pykälässä säädettäisiin maksamismääräysasian siirtämisestä käsiteltäväksi riita-asiana.

Asetuksen 17 artiklassa säädetään siitä, mitä tapahtuu, kun vastaaja vastustaa annettua eurooppalaista maksamismääräystä. Jos vastaajan vastine on annettu vastineen antamiselle säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaisten riita-asian käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Artiklan mukaan se, että kantaja on velkonut vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa menettelyä käyttäen, ei saa vaikuttaa hänen asemaansa myöhemmissä tavanomaisissa riita-asian menettelyissä.

Asian siirtäminen tavanomaiseen riita-asiaain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Suomessa ei ole ennestään lainsäädäntöä asian siirtämisestä maksamismääräystyypistä menettelystä oikeudenkäymiskaaren mukaiseen menettelyyn. Tämän vuoksi eurooppalaisena maksamismääräysasiana vireille tulleen asian siirtämisestä on otettava säännös asetusta täydentävään lakiin.

Ei olisi tarkoituksenmukaista, että asian käsittely siirtotilanteessa alkaisi uudelleen haastehakemuksen esittämisellä. Tämä johtuu siitä, että eurooppalaista maksamismääräystä koskevan asetuksen 7 artiklan mukainen hakemus sisältää lähes kaikki vastaavat tiedot kuin oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 2 §:n mukainen haastehakemus. Vastaajan ei maksamismääräystä vastustaessaan asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaan tarvitse ilmoittaa vastustamisensa syytä. Vastine olisi näin ollen yleensä huomattavasti suppeampi kuin vastaajan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 10 §:n mukaisesti antama vastaus, minkä vuoksi vastaajalta olisi sitä koskevien säännösten mukaan kehotettava vastaamaan kanteeseen.

Edellä sanotun perusteella ehdotetaan, että täydentävään lain 4 §:ään otettaisiin säännös, jonka mukaan vaatimuksen siirryttyä käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä, eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä tehty hakemus katsotaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 1 §:n mukaiseksi haastehakemukseksi. Riita-asian vireilletuloajankohta olisi sama kuin maksamismääräysasian vireilletuloaika. Säännöksen mukaan asian käsittely alkaisi tarvittaessa oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 5 §:n mukaisella haastehakemuksen täydentämisellä. Mahdollisen täydentämisen jälkeen asiassa annettaisiin haaste siten kuin oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 9 – 12 §:ssä säädetään. Jos vastaaja ei, saatuaan haastehakemuksen tiedoksi, määrääjassa vastaisi kanteeseen, asiaan annettaisiin yksipuolinen tuomio.

Asian käsittelyn jatkumisesta riita-asiana ei tehtäisi erillistä päätöstä. Vastaajan vastustaessa maksamismääräystä menettely jatkuisi asetuksen 17 artiklan mukaan automaattisesti riita-asian menettelyssä siten kuin menettelyn jatkumisesta olisi jäsenvaltion laissa säädetty. Tämän vuoksi käsittelyn jatkumiseen oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä ei olisi mahdollista hakea muutosta.

Siirrettäessä asia käsiteltäväksi oikeudenkäymiskaaren mukaisessa normaalissa riita-asiain menettelyssä, tulisivat myös oikeudenkäymiskaaren 10 luvun oikeuspaikkasäännökset sovellettaviksi. Jos vastaaja ei vastaisi kanteeseen tai vastauksessaan esittäisi tuomioistuimen toimivaltaa koskevan oikeudenkäyntiväitteen, ja Helsingin kärjäoikeus ei olisi 10 luvun säännösten nojalla toimivaltainen, olisi kanne jätettävä tutkimatta.

Kantaja voisi halutessaan peruuttaa kanteensa oikeudenkäymiskaaren säännösten mukaisesti, jolloin asia jäisi sillensä. Jos kantaja peruttaisi kanteensa sen jälkeen, kun vastaaja on vastannut, olisi asia oikeudenkäymiskaaren 14 luvun 5 §:n nojalla kuitenkin ratkaistava tuomiolla.

5 §. Oikeudenkäyntikulut. Pykälään ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n kulusäännöstä sovellettaisiin myös eurooppalaisiin maksamismääräyksiin.

Asetus eurooppalaisesta maksamismääräyksestä ei sisällä oikeudenkäyntikuluja koskevia säännöksiä. Asetuksen 26 artiklan nojalla sovelletaan oikeudenkäyntikulujen osalta kansallista oikeudenkäyntiä koskevaa lainsäädäntöä. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että Suomessa kulukysymys ratkaistaisiin oikeudenkäymiskaaren 21 luvun perusteella.

Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä on yksipuolisia tuomiota koskeva erityissäännös. Säännöksen mukaan velkomusta tai häätöä koskevassa asiassa, joka ratkaistaan 5 luvun 13 tai 14 §:n nojalla valmistelua jatkamatta yksipuolisella tuomiolla, tuomioistuimen tulee viran puolesta arvioida vastapuolen maksettavaksi tuomittavien oikeudenkäyntikulujen määrä ottaen huomioon haastehakemuksen edellyttämä tarpeellisen työn määrä, saatavan suuruus ja välttämättömät kulut. Säännöksen mukaan oikeusministeriö antaa tarkempia määräyksiä pykälän mukaan tuomittavien oikeudenkäyntikulujen määrien perusteista.

Eurooppalainen maksamismääräys olisi rinnastettavissa velkomusta koskevaan yksipuoliseen tuomioon ja viran puolesta määrättävät oikeudenkäyntikulut olisi arvioitavissa vastaavin perustein. Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:n sanamuodosta johtuen sitä ei kuitenkaan olisi mahdollista suoraan soveltaa eurooppalaiseen maksamismääräyk-

seen. Tämän vuoksi lakiin ehdotetaan otettavaksi säännös, joka ulottaisi sanotun lainkohdan soveltamisen myös eurooppalaisiin maksamismääräyksiin.

6 §. Oikeudenkäyntimaksu. Suomessa oikeudenkäyntimaksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa sekä siihen liittyvässä asetuksessa. Eurooppalaisen maksamismääräyksen käsittelystä perittäisiin riita-asian käsittelystä säädetty maksu. Asetuksen 25 artiklan mukaan eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asian käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asian käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä tarkoittaa, että riita-asia, joka on pantu vireille eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä säädettyssä järjestyksessä, mutta joka on sittemmin hakemuksesta annetun vastineen vuoksi saatettu käsiteltäväksi tavanomaisena riita-asiana, ei saa periä enemmän oikeudenkäyntimaksuja kuin asiassa, joka on saatettu vireille oikeudenkäymiskaaren säädettyssä järjestyksessä.

Kuten edellä yleisperusteluissa on todettu, määräytyvät oikeudenkäyntimaksut tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:n nojalla sen mukaan, missä vaiheessa riita-asian käsittely päättyy. Tilanteissa, jossa maksamismääräysmenettely päättyisi käräjäoikeudessa vastaajan vastustamiseen, tai jos asian jatkokäsittely päättyisi siihen, että tuomioistuin esimerkiksi sille esitetyn oikeuspaikkaväitteen perusteella jättäisi asian tutkimatta, kantajalta perittäisiin laissa riita-asialle säädetty oikeudenkäyntikulmaksu. Jos kantaja näissä tilanteissa panisi asian tavanomaisella riita-asian kanteella uudelleen vireille, perittäisiin häneltä toistamiseen oikeudenkäyntimaksuja koskevan säännösten mukainen oikeudenkäyntimaksu. Tämä olisi ristiriidassa asetuksen 25 artiklan säännöksen kanssa.

Lain 6 §:ään ehdotetaan tämän vuoksi otettavaksi säännös, jonka mukaan eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä peritty oikeudenkäyntimaksu otettaisiin huomioon oikeudenkäyntimaksua perittäessä tilanteissa, jossa sama vaatimus on myöhemmin saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi riita-asiana oikeudenkäymiskaaren mukaisessa menettelyssä. Säännöksen mukaan riita-asian oikeudenkäyntimaksusta vähennettäisiin vi-

ran puolesta maksamismääräysmenettelystä jo peritty oikeudenkäyntimaksu. Käytännössä jo suoritettuna maksun vähentäminen voi edellyttää, että kantaja käräjäoikeuskäsittelyn aikana ilmoittaa tuomioistuimelle velkoneensa saamistaan eurooppalaisena maksamismääräyksenä.

7 §. *Toimivalta ristiriitaisia tuomioita koskevassa asiassa.* Asetuksen 22 artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpano voidaan artiklassa luetelluin edellytyksin evätä, jos maksamismääräys on ristiriidassa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aikaisemmin annetun, samoja asianosaisia ja samaa asiaa koskevan päätöksen tai määräyksen kanssa. Säännös vastaa käytännössä vähäisistä vaatimuksista annetun asetuksen 22 artikla 1 kohtaa. Viimeksi mainitun asetuksen osalta ehdotetaan, että Helsingin käräjäoikeus olisi asiassa toimivaltainen tuomioistuin.

Maksamismääräystä koskevan asetuksen määritelmät sisältävän 5 artiklan mukaan tuomioistuimella tarkoitetaan kaikkia viranomaisia, joilla on toimivalta eurooppalaisten maksamismääräysten tai muiden niihin liittyvien kysymysten osalta. Myös muu viranomainen kuin tuomioistuin voisi näin ollen olla toimivaltainen tutkimaan täytäntöönpanon epäämistä koskevaa väitettä. Kuten edellä yleisperusteluissa on todettu, asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tilanteet ovat poikkeuksellisia ja harvinaisia sekä yleensä juridisesti epäselviä. Tämän vuoksi on perusteltua, että nimenomaan tuomioistuin näissä tilanteissa tutkisi edellä sanotut väitteet.

Esityksessä ehdotetaan, että yksinomaan Helsingin käräjäoikeus olisi toimivaltainen tutkimaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevia hakemuksia. Tarkoituksenmukaista on, että myös menettelyn puitteissa esitetyt täytäntöönpanon epäämistä koskevat pyynnöt tutkisi Helsingin käräjäoikeus. Tämän sisältöinen säännös ehdotetaan otettavaksi lain 8 §:ään.

Koska kysymys on hakemuksesta vireille tulevasta asiasta, menettelyssä sovellettaisiin soveltuvin osin oikeudenkäymiskaaren 8 lukua. Epäämisasian luonteesta johtuen sitä ei tulisi ratkaista kuulematta maksamismääräyksen antamiseen johtaneen menettelyn toista osapuolta. Muutosta käräjäoikeuden epäämisasiassa antamaan ratkaisuun haettaisiin tavanomaiseen tapaan hovioikeudelta.

8 §. *Toimivalta täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamisesta koskevassa asiassa.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan toimivaltainen viranomaisena 23 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamisesta koskevassa asiassa on ulosottomies. Tuomioistuin ei Suomessa vastaa täytäntöönpanokelpoisen tuomion täytäntöönpanosta, vaan ulosottoasiat käsittelee toimivaltaisena viranomaisena ulosottomies. Artiklassa tarkoitettu hakemus tehtäisiin näin ollen ulosottomiehelle.

Pykälän 2 momentin mukaan kihlakunnanvoudit päättäisi itse 23 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä. Ulosottokaaren 1 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan ulosottomiehinä toimivat kihlakunnanvoudit ja heidän alaisinaan kihlakunnanulosottomiehet. Ulosottokaaren 1 luvun 9 §:n 12 kohdan viittaussäännöksen mukaan kihlakunnanvoudin tulee itse hoitaa pykälässä säädettyjen tehtävien lisäksi myös muussa laissa kihlakunnanvoudin yksinomaiseen toimivaltaan säädettyt tehtävät. Säännöksestä seuraisi, että täytäntöönpanoa lykkäävästä tai rajoittavasta toimenpiteestä ei voisi päättää kihlakunnanulosottomies. Päätöksenteko näissä asioista edellyttää tavallisesti erityistä asiantuntemusta, minkä vuoksi ehdotetaan, että sanottujen asioiden ratkaiseminen kuuluisi kihlakunnanvoudin yksinomaiseen toimivaltaan.

9 §. *Käännökset.* Pykälään on otettu asetusta täydentävä säännös ulosottomiehelle toimitettavan maksamismääräyksen käännöksistä.

Asetuksen 21 artiklan 2 kohdassa luetellaan täytäntöönpanovaltiossa täytäntöönpanoviranomaisille toimitettavat asiakirjat ja käännökset. Säännös vastaa sisällöltään vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen 21 artiklan 2 kohtaa. Samoin kuin vähäisiä vaatimuksia koskevan asetuksen osalta, ehdotetaan, että myös maksamismääräysten täytäntöönpanon osalta hyväksytään käännöksissä käytettäväksi suomen ja ruotsin kielen ohella englannin kieli.

Ehdotuksesta seuraisi, että haettaessa esimerkiksi Saksassa annetun eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa Suomessa, hakijan tulisi hakemuksen lisäksi toimittaa ulosottomiehelle oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä saksankielisestä maksamismääräyksestä sekä maksamismääräyksen käännös joko suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Perustelujen osalta viitataan siihen, mitä on esitetty edellä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevan lakiehdotuksen 7 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa.

10 §. Voimaantulo. Pykälässä on tavanomainen voimaantulosäännös.

1.3 Laki tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain muuttamisesta

3 §. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain 3 §:ssä säädetään oikeudenkäyntimaksuista. Pykälän 1 momentti sisältää muun muassa säännökset käräjäoikeudessa riita-asian käsittelystä perittävästä oikeudenkäyntimaksusta. Sekä asetusta eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä että asetusta eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta sovelletaan rajat ylittäviin riita-asioihin. Riita-asian käsittelystä edellä mainituissa eurooppalaisissa menettelyissä perittäisiin tämän vuoksi tavanomaisen riita-asian käsittelystä perittäväksi säädettyjä oikeudenkäyntimaksuja. Käsittelymaksu määräytyisi näin ollen sen mukaan, missä käsittelyvaiheessa asian käsittely päättyy. Selkeyden vuoksi pykälään ehdotetaan kuitenkin lisättäväksi uusi *4 momentti*, jonka mukaan menettelyissä perittäisiin oikeudenkäyntimaksuja siten kuin riita-asioista on säädetty.

2 Voimaantulo

Asetus eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta tulee täysmääräisesti sovellettavaksi 12 päivänä joulukuuta 2008 ja asetusta eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä vastaavasti 1 päivänä tammikuuta 2009. Asetuksia täydentävät lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008. Lait tulisivat tällöin voimaan samanaikaisesti.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

LAKIEHDOTUKSET**1.****Laki****eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa annetaan eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 861/2007, jäljempänä *asetus*, täydentävät säännökset.

2 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Asetuksessa tarkoitettu vaatimus tutkitaan Suomessa Helsingin kärjäoikeudessa.

3 §

Asian siirtäminen käsiteltäväksi riita-asiana

Jos vaatimus ei asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti kuulu asetuksen soveltamisalaan, kärjäoikeus ilmoittaa kantajalle, että asetuksen mukaisessa menettelyssä tehty vaatimus katsotaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 1 §:n mukaiseksi haastehakemukseksi. Kärjäoikeuden tulee tarvittaessa pyytää kantajaa täydentämään haastehakemusta oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 5 §:n mukaisesti.

Jos vaatimus tai vastavaatimus ei asetuksen 5 artiklan 5 tai 7 kohdan mukaisesti kuulu asetuksen soveltamisalaan, kärjäoikeus ilmoittaa kantajalle ja vastaajalle, että asian valmistelua jatketaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 15 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Kärjäoikeuden tulee samalla ilmoittaa, millä tavoin valmistelua jatketaan vai siirretäänkö asia suoraan pääkäsittelyyn.

Muutoksenhaku

Asetuksen mukaisessa menettelyssä annettuihin tuomioistuimen ratkaisuihin voidaan hakea muutosta siten kuin oikeudenkäymiskaassa säädetään, jos asetuksessa ei toisin säädetä.

Toimivalta ristiriitaisia tuomioita koskevassa asiassa

Asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa täytäntöönpanon epää Helsingin käräjäoikeus.

Toimivalta täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamisesta koskevassa asiassa

Toimivaltainen viranomainen 23 artiklassa tarkoitettussa täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamisesta koskevassa asiassa on ulosottomies.

Kihlakunnanvoudin tulee itse päättää 23 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

Käännökset

Kun ulosottomieheltä haetaan toisessa jäsenvaltiossa annetun asetuksen mukaisen tuomion täytäntöönpanoa Suomessa, hakijan on toimitettava ulosottomiehelle asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti jäljennös siinä tarkoitettusta lomakkeesta ja sen käännös suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

2.

Laki**eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa annetaan eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käytönotosta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1896/2006, jäljempänä *asetus*, täydentävät säännökset.

2 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Asetuksessa tarkoitettu hakemus tutkitaan Suomessa Helsingin kärjäoikeudessa.

3 §

Vaatimuksen peruuttaminen

Jos kärjäoikeus antaa asetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla osittaisen maksamismääräyksen, kantajan katsotaan muilta osin peruuttaneen vaatimuksensa.

4 §

Asian siirtäminen käsiteltäväksi riita-asiana

Jos vastaaja on antanut vastineen asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädettyssä määräajassa, kärjäoikeus ilmoittaa kantajalle, että eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä tehty hakemus katsotaan oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 1 §:n mukaiseksi haastehakemukseksi. Kärjäoikeuden tulee tarvittaessa pyytää kantajaa täydentämään haastehakemusta oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 5 §:n mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

Eurooppalaisen maksamismääräyksen yhteydessä tuomittaviin oikeudenkäyntikuluihin sovelletaan, mitä oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä säädetään.

Oikeudenkäyntimaksu

Jos eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelystä on peritty oikeudenkäyntimaksu ja sama vaatimus on myöhemmin saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi riita-asiana, riita-asian oikeudenkäyntimaksusta vähennetään maksamismääräysmenettelystä peritty oikeudenkäyntimaksu.

Toimivalta ristiriitaisia tuomioita koskevassa asiassa

Asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa täytäntöönpanon epää Helsingin käräjäoikeus.

Toimivalta täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamista koskevassa asiassa

Toimivaltainen viranomainen 23 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai rajoittamista koskevassa asiassa on ulosottomies.

Kihlakunnanvoudin tulee itse päättää 23 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

Käännökset

Kun ulosottomieheltä haetaan toisessa jäsenvaltiossa annetun eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa Suomessa, hakijan on toimitettava ulosottomiehelle asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti eurooppalaisen maksamismääräyksen käännös suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

3.

Laki**tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetun lain (701/1993) 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1024/2002, uusi 4 momentti seuraavasti:

3 §

Oikeudenkäyntimaksu

Euroopan parlamentin ja neuvoston antamissa asetuksissa (EY) N:o 1896/2006 eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta ja (EY) N:o 861/2007 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä säädettyissä menettelyissä peritään oikeudenkäyntimaksuja siten kuin riita-asioista on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

1.

Lag**om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, nedan *förordningen*.

2 §

Behörig domstol

De fordringar som avses i förordningen prövas i Finland av Helsingfors tingsrätt.

3 §

Övergång till ett civilrättsligt förfarande

Om en fordran enligt artikel 4.3 i förordningen inte hör till förordningens tillämpningsområde, ska tingsrätten underrätta käranden om att en ansökan som har gjorts enligt det förfarande som avses i förordningen anses som en stämningensansökan enligt 5 kap. 1 § i rättegångsbalken. Tingsrätten ska vid behov be käranden att komplettera stämningensansökan i enlighet med 5 kap. 5 § i rättegångsbalken.

Om en fordran eller ett genkäromål enligt artikel 5.5 eller 5.7 i förordningen inte hör till förordningens tillämpningsområde, ska tingsrätten underrätta käranden och svaranden om att beredningen fortsätter så som anges i 5 kap. 15 § i rättegångsbalken. Tingsrätten ska samtidigt uppge hur beredningen fortsätter eller om ärendet överförs direkt till huvudförhandling.

4 §

Överklagande

Domstolsavgöranden som har meddelats i det förfarande som avses i förordningen får överklagas så som föreskrivs i rättegångsbalken, om inte något annat bestäms i förordningen.

5 §

Behörighet avseende oförenliga domar

I de situationer som avses i artikel 22.1 i förordningen vägras verkställighet av Helsingfors tingsrätt.

6 §

Behörighet vid vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Behörig myndighet i ett ärende som gäller vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet enligt artikel 23 i förordningen är utmätningsmannen.

Häradsfogden ska själv besluta om de åtgärder som avses i artikel 23 i förordningen.

7 §

Översättningar

Vid ansökan hos utmätningsmannen om verkställighet i Finland av en dom som avses i förordningen och som har meddelats i en annan medlemsstat ska sökanden i enlighet med artikel 21.2 b i förordningen till utmätningsmannen lämna in en kopia av det intyg som avses där och en översättning av det till finska, svenska eller engelska.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

2.

Lag**om ett europeiskt betalningsföreläggande**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande, nedan *förordningen*.

2 §

Behörig domstol

De ansökningar som avses i förordningen prövas i Finland av Helsingfors tingsrätt.

3 §

Återkallande av fordran

Om tingsrätten med stöd av artikel 10.2 i förordningen utfärdar ett betalningsföreläggande för en del av fordran, anses sökanden ha återkallat sin fordran till övriga delar.

4 §

Övergång till ett civilrättsligt förfarande

Om svaranden har lämnat in ett bestridande inom den tid som anges i artikel 16.2 i förordningen, ska tingsrätten underrätta sökanden om att en ansökan som gjorts genom det europeiska betalningsföreläggandet anses som en stämningsansökan enligt 5 kap. 1 § i rättegångsbalken. Tingsrätten ska vid behov be sökanden att komplettera stämningsansökan i enlighet med 5 kap. 5 § i rättegångsbalken.

Rättegångskostnader

I fråga om rättegångskostnader som döms ut i samband med ett europeiskt betalningsföreläggande tillämpas vad som föreskrivs i 21 kap. 8 c § i rättegångsbalken.

Rättegångsavgift

Om rättegångsavgift har tagits ut för ett europeiskt betalningsföreläggande och samma fordran senare har förts till domstol för behandling som tvistemål, ska den rättegångsavgift som har tagits ut för betalningsföreläggandet dras av från rättegångsavgiften för tvistemålet.

Behörighet avseende oförenliga domar

I de situationer som avses i artikel 22.1 i förordningen vägras verkställighet av Helsingfors tingsrätt.

Behörighet vid vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Behörig myndighet i ett ärende som gäller vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet enligt artikel 23 i förordningen är utmätningssmannen.

Häradsfogden ska själv besluta om de åtgärder som avses i artikel 23 i förordningen.

Översättningar

Vid ansökan hos utmätningssmannen om verkställighet i Finland av ett europeiskt betalningsföreläggande som utfärdats i någon annan medlemsstat ska sökanden i enlighet med artikel 21.2 b i förordningen till utmätningssmannen lämna in en översättning av föreläggandet till finska, svenska eller engelska

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

3.

Lag**om ändring av lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 3 § i lagen av den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993), sådan bestämmelsen lyder delvis ändrad i lag 1024/2002, ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

Rättegångsavgift

I de förfaranden som avses i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande tas rättegångsavgifter ut i enlighet med vad som föreskrivs om tvistemål.

Denna lag träder i kraft den 12 december 2008.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 861/2007,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007,

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tämän alueen asteittaista luomista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli, koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi.
- (2) Perustamissopimuksen 65 artiklan c alakohdan mukaisesti näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa ne, joilla poistetaan riita-asiain oikeudenkäyntien moitteettoman sujumisen esteitä edistämällä tarvittaessa riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien säännösten yhteensopivuutta.
- (3) Tältä osin yhteisö on muun muassa jo hyväksynyt oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa

29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽³⁾, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽⁴⁾, siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY ⁽⁵⁾, riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 ⁽⁶⁾ sekä eurooppalaisen maksamismääräyksen käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 ⁽⁷⁾.

- (4) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa ja komissiota vahvistamaan yhteiset menettelysäännöt sellaisia yksinkertaistettuja ja nopeutettuja rajat ylittäviä oikeudenkäyntejä varten, jotka koskevat vähäisiä kuluttaja- ja kauppaoikeudellisia vaateita.
- (5) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman ⁽⁸⁾ tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla. Ohjelmassa viitataan vähäisiä vaatimuksia koskevien, rajat ylittäviä vaikutuksia omaavien riita-asioiden selvittämisen yksinkertaistamiseen ja nopeuttamiseen. Asiaa viedtiin eteenpäin Haagin ohjelmalla ⁽⁹⁾, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 5 päivänä marraskuuta 2004 ja jossa kehoitetaan jatkamaan aktiivisesti vähäisiä vaatimuksia koskevaa työtä.

⁽³⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽⁴⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽⁶⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1869/2005 (EUVL L 300, 17.11.2005, s. 6).

⁽⁷⁾ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 61.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. kesäkuuta 2007.

- (6) Komissio antoi 20 päivänä joulukuuta 2002 vihreän kirjan eurooppalaisesta maksuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Vihreällä kirjalla käynnistettiin kuuleminen toimenpiteistä vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi.
- (7) Monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön yksinkertaistetuja riita-asioiden menettelyjä vähäisten vaatimusten ratkaisemista varten, sillä riita-asioiden oikeudenkäyntikulut, pitkät käsittelyajat ja monimutkaisuus eivät välttämättä ole oikeassa suhteessa vaatimukseen. Tuomion saaminen nopeasti ja pienin kuluihin on erityisen vaikeaa valtioiden rajat ylittävissä asioissa. Sen vuoksi on tarpeen perustaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Tällaisen menettelyn tavoitteena olisi oltava oikeussuojan saatavuuden parantaminen. Velkojien käytettävissä olevat menettelyt ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, mikä vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Näin ollen on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa. Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn oikeudenkäyntikuluja määritettäessä olisi otettava huomioon yksinkertaisuuden, nopeuden ja suhteellisuuden periaatteet. Olisi asianmukaista, että tiedot oikeudenkäyntikulusta julkistetaan ja että oikeudenkäyntikulujen määrätymismekanismi on läpinäkyvä.
- (8) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn olisi yksinkertaistettava ja nopeutettava vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtioiden rajat ylittävissä asioissa sekä alennettava kuluja tarjoamalla vaihtoehto jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille mahdollisuuksille, joihin kyseinen menettely ei vaikuttaisi. Tämän asetuksen olisi myös helpotettava eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
- (9) Tällä asetuksella pyritään edistämään perusoikeuksia, ja siinä otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tuomioistuimen olisi kunnioitettava oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä kontradiktorisen menettelyn periaatetta erityisesti silloin, kun se päättää suullisen käsitteilyn tarpeellisuudesta, todistelukeinoista ja todistelun vastaanottamisen laajuudesta.
- (10) Vaatimuksen arvon laskemisen helpottamiseksi korkoja, kuluja ja kustannuksia ei pitäisi ottaa huomioon. Tämän ei tulisi vaikuttaa tuomioistuimen toimivaltaan määrätä niistä tuomiossa eikä koron laskemista koskeviin kansallisiin sääntöihin.
- (11) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käynnistämisen helpottamiseksi kantajan olisi tehtävä hakemus täyttämällä vakiomuotoinen vaatimuslomake ja toimittamalla se tuomioistuimeen. Vaatimuslomake tulisi toimittaa vain sellaiselle tuomioistuimelle, joka on asiassa toimivaltainen.
- (12) Vaatimuslomakkeen mukana olisi tarvittaessa toimitettava asiaan liittyvät asiakirjatodisteet. Tämä ei kuitenkaan estä kantajaa tarvittaessa toimittamasta lisätodisteita menettelyn aikana. Samaa periaatetta olisi sovellettava vastaajan antamaan vastaukseen.
- (13) Vaatimuksen hylkäämisen yhteydessä käsite "selvästi perusteeton" ja hakemuksen hylkäämisen yhteydessä käsite "jätettävä tutkimatta" olisi määritettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (14) Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn olisi oltava kirjallinen, jollei tuomioistuin katso suullista käsittelyä tarpeelliseksi tai asianosainen sitä pyydä. Tuomioistuimen voi hylätä tällaisen pyynnön. Hylkäävään päätökseen ei voi hakea erikseen muutosta.
- (15) Asianosaisia ei saisi velvoittaa käyttämään edustajanaan asianajajaa tai muuta lakimiestä.
- (16) Käsitteellä "vastavaatimus" olisi asetuksen (EY) N:o 44/2001 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkoitettava vastavaatimusta, joka perustuu samaan sopimukseen tai seikkaan kuin päävaatimus. Vastavaatimuksiin olisi sovellettava 2 ja 4 artiklaa sekä 5 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa soveltuvin osin.
- (17) Silloin, kun vastaaja vetoaa menettelyn aikana kuittausoikeuteen, tätä ei olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuna vastavaatimuksena. Vastaajaa ei näin ollen pitäisi velvoittaa käyttämään liitteen I mukaista vakiolomaketta A silloin, kun hän aikoo vedota kuittausoikeuteen.
- (18) Vastaanottavalla jäsenvaltiolla olisi 6 artiklan soveltamistarkoituksessa tarkoitettava jäsenvaltiota, jossa asiakirja annetaan tiedoksi tai jonne se lähetetään. Kulujen pienentämiseksi ja käsittelyaikojen lyhentämiseksi asiakirjat olisi annettava asianosaisille tiedoksi pääasiallisesti postitse käyttäen saantitodistusta, johon on merkitty vastaanottopäivä.
- (19) Asianosaisen olisi voitava kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa sen tiedoksiannon yhteydessä tai palauttamalla asiakirjan viikon kuluessa, jos sitä ei ole laadittu tai siihen ei ole liitetty käännöstä joko vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä (tai jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa tiedoksi-anto tapahtuu tai jonne asiakirja on tarkoitettu lähettää) tai kielellä, jota vastaanottaja ymmärtää.

- (20) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava nykyaikaisen viestintätekniikan käyttöä suullisten käsittelyjen ja todistelun vastaanottamisen yhteydessä, jos tämä on sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaista, jossa tuomioistuimien sijaitsee. Tuomioistuimen olisi käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa.
- (21) Kun asianosaisille annetaan käytännön neuvontaa lomakkeiden täyttämiseksi, olisi annettava myös tekniset tiedot niiden saatavuudesta ja täyttämiseksi.
- (22) Tuomioistuimen henkilöstö voi myös antaa tietoja menettelyyn liittyvistä kysymyksistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (23) Koska asetuksen tarkoitus on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa, tuomioistuimen olisi ratkaistava asia mahdollisimman pian myös silloin, kun asetuksessa ei säädetä menettelyn yksittäisessä vaiheessa noudatettava määräajasta.
- (24) Määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 (1).
- (25) Jotta vähäisten saatavien perintää voitaisiin nopeuttaa, tuomion olisi oltava täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta riippumatta ja ilman vakuuden asettamista, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- (26) Tässä asetuksessa tarkoitettuihin muutoksenhakukeinoihin olisi kuuluttava kaikki muutoksenhakukeinot, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollisia.
- (27) Tuomioistuimessa on oltava henkilö, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti kelpoisuus toimia tuomarina.
- (28) Aina kun tuomioistuimen on asetettava määräaika, asianosaiselle olisi ilmoitettava seurauksista, joita määräajan noudattamatta jättämisestä aiheutuu.
- (29) Hävinneen asianosaisen olisi vastattava oikeudenkäyntikuluista. Oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu olisi tehtävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Ottaen huomioon yksinkertaisuutta ja kustannustehokkuutta koskevat tavoitteet tuomioistuimen tulisi määrätä hävinnyt asianosainen maksamaan oikeudenkäyntikulut, myös esimerkiksi kulut, jotka aiheutuvat siitä, että toinen asianosainen on käyttänyt edustajanaan asianajajaa tai muuta lakimiestä, tai asiakirjojen tiedoksiannosta tai kääntämisestä aiheutuvat kulut, ainoastaan, jos ne ovat olleet kohtuullisia suhteessa vaatimuksen arvoon taikka tarpeellisia.
- (30) Jotta tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa helpotettaisiin, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio olisi tunnustettava ja sen olisi oltava täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja antamatta mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.
- (31) Tuomion uudelleentutkimiselle olisi asetettava vähimmäisvaatimukset tilanteissa, joissa vastaaja ei ole voinut riitauttaa vaatimusta.
- (32) Ottaen huomioon yksinkertaisuutta ja kustannustehokkuutta koskevat tavoitteet täytäntöönpanoa hakevalta asianosaiselta ei pitäisi edellyttää, että hänellä on täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa muu valtuutettu edustaja tai postiosoite kuin edustaja, jolla on toimivalta täytäntöönpanomenettelyssä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
- (33) Tämän asetuksen III lukua olisi sovellettava myös tässä asetuksessa määrättyä menettelyä noudattaen annettuun tuomioon perustuvaan, tuomioistuimen virkamiesten tekemään oikeudenkäyntikuluja koskevaan ratkaisuun.
- (34) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (2) mukaisesti.
- (35) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä liitteissä olevien lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniseen mukauttamiseen valtion rajat ylittävissä asioissa. Koska mainitut toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia tai täydentää tätä asetusta lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sellaisten menettelyjen käyttöön ottaminen, joiden tarkoituksena on vähäisiä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen valtion rajat ylittävissä asioissa, sekä kulujen alentaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(1) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (37) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (38) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetusta siten sidos Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan eurooppalainen menettely vähäisiä vaatimuksia varten, jäljempänä 'eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely', jonka tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä valtion rajat ylittävissä asioissa ja alentaa kuluja. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on asianosaisten käytettävissä vaihtoehtona jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä säädetyille menettelyille.

Lisäksi tällä asetuksella poistetaan vaatimus, jonka mukaan väli-vaiheen menettelyt ovat tarpeen, jotta jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetut tuomiot voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman kor-koja, kuluja ja kustannuksia on enintään 2 000 euroa ajankohtana, jolloin vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä ("*acta iure imperii*").

2. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat

- a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta;

- b) aviovarallisuussuhteita, elatusvelvollisuutta, perintöä tai testamenttia;
- c) konkurssia, yrityksen tai muun oikeushenkilön maksukyvyttömyysmenettelyä, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;
- d) sosiaaliturvaa;
- e) välimiesmenettelyä;
- f) työoikeutta;
- g) kiinteän omaisuuden vuokraamista, paitsi milloin kanne koskee rahallisia vaatimuksia;
- h) yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia, kunnianloukkaukset mukaan lukien.

3. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

3 artikla

Valtion rajat ylittävät asiat

1. Tässä asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.

2. Kotipaikka määritetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 ja 60 artiklan mukaisesti.

3. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määräytyy sen ajankohdan mukaisesti, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

II LUKU

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

4 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Kantaja aloittaa eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn täyttämällä liitteen I mukaisen vakio-muotoisen vaatimuslomakkeen A ja toimittamalla sen toimivaltaiseen tuomioistuimeen joko suoraan tai postitse tai käyttämällä muuta sellaista toimitustapaa, kuten faksia tai sähköpostia, joka hyväksytään siinä jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan. Vaatimuslomakkeessa on mainittava vaatimuksen tueksi esitetyt todisteet ja sen mukana on tarvittaessa toimitettava asiaan liittyvät asiakirjatodisteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, mitkä toimitustavat ne hyväksyvät. Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

3. Jos vaatimus ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, tuomioistuimien ilmoittaa tästä kantajalle. Jos kantaja ei peruuta vaatimustaan, tuomioistuimien käsittelee sen siinä jäsenvaltiossa sovellettavan oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

4. Jos tuomioistuimien katsoo, että kantajan antamat tiedot ovat riittämättömät tai eivät ole tarpeeksi selkeitä tai että vaatimuslomaketta ei ole täytetty asianmukaisesti, se antaa kantajalle tilaisuuden täydentää tai oikaista vaatimuslomaketta taikka toimittaa tuomioistuimien pyytämiä lisätietoja tai asiakirjoja taikka peruuttaa vaatimus sen määräämässä ajassa, ellei vaatimus ole selvästi perusteeton tai ellei hakemusta voida ottaa tutkittavaksi. Tähän tarkoitukseen tuomioistuimien on käytettävä liitteen II mukaista vakiolomaketta B.

Vaatimus jätetään tutkimatta, jos se vaikuttaa selvästi perusteettomalta tai hakemus sellaiselta, joka ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, tai jos kantaja ei täydennä tai oikaista vaatimuslomaketta asetetussa määräajassa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimuslomake on saatavilla kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely.

5 artikla

Menettelyn kulku

1. Eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely. Tuomioistuimien on järjestettävä suullinen käsittely, jos se katsoo sen olevan tarpeellista tai jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuimien voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei selvästi ole tarpeellinen asian käsittelemiseksi oikeudenmukaisella tavalla. Pynnön epääminen on perusteltava kirjallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta.

2. Kun tuomioistuimien on vastaanottanut asianmukaisesti täytetyn vaatimuslomakkeen, sen on täytettävä liitteen III mukaisessa vakiomuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva I osa.

Vastaajalle on 13 artiklan mukaisesti annettava tiedoksi jäljennös vaatimuslomakkeesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista sekä edellä mainitulla tavalla täytetty vastauslomake. Nämä asiakirjat on lähetettävä 14 päivän kuluessa asianmukaisesti täytetyn vaatimuslomakkeen vastaanottamisesta.

3. Vastaajan on annettava vastauksensa 30 päivän kuluessa vaatimuslomakkeen ja vastauslomakkeen tiedoksiannosta täyttämällä vakiomuotoisessa vastauslomakkeessa C oleva II osa, liittämällä lomakkeeseen tarvittaessa kaikki asiaankuuluvat asiakirjatodisteet ja palauttamalla se tuomioistuimeen tai vastaamalla muulla tarkoituksenmukaisella tavalla vastauslomaketta käyttämättä.

4. Kantajalle on lähetettävä jäljennös vastaajan vastauksesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista 14 päivän kuluessa vastauksen vastaanottamisesta.

5. Jos vastaaja väittää vastauksessaan, että muun kuin rahamääräisen vaatimuksen arvo ylittää 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, tuomioistuimien päättää 30 päivän kuluessa vastauksen lähettämistä kantajalle, kuuluuko vaatimus tämän asetuksen soveltamisalaan. Tähän päätökseen ei saa hakea erikseen muutosta.

6. Mahdolliset vakiolomaketta A käyttäen esitetyt vastavaatimukset ja niihin liittyvät mahdolliset asiakirjatodisteet on annettava tiedoksi kantajalle 13 artiklan mukaisesti. Nämä asiakirjat on lähetettävä 14 päivän kuluessa niiden vastaanottamisesta.

Kantajan on vastattava mahdollisiin vastavaatimuksiin 30 päivän kuluessa tiedoksiannosta.

7. Jos vastavaatimus ylittää 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn enimmäismäärän, vaatimusta ja vastavaatimusta ei käsitellä eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, vaan se käsitellään sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaa käsitellään.

Edellä olevaa 2 ja 4 artiklaa sekä tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin vastavaatimuksiin.

6 artikla

Kielet

1. Vaatimuslomake, vastaus, mahdollinen vastavaatimus, mahdollinen vastavaatimukseen annettu vastaus ja mahdollinen kuvaus asiaankuuluvista asiakirjatodisteista on toimitettava tuomioistuimien käyttämällä kielellä tai jollakin niistä.

2. Jos tuomioistuimien vastaanottama lisäasiakirja on laadittu jollakin muulla kuin oikeudenkäyntikielellä, tuomioistuimien voi vaatia asiakirjasta käännöksen ainoastaan, jos käännös näyttää olevan tarpeen asian ratkaisemiseksi.

3. Jos asianosainen kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa, koska sitä ei ole laadittu jollakin seuraavista kielistä:

a) vastaanottavan jäsenvaltion virallinen kieli tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallinen kieli tai jokin sen paikkakunnan virallisista kielistä, jossa tiedoksianto on toimitettava tai jonne asiakirja on lähetettävä, tai

b) kieli, jota vastaanottaja ymmärtää,

tuomioistuimien on ilmoitettava asiasta toiselle asianosaiselle, jotta tämä toimittaisi asiakirjasta käännöksen.

7 artikla

Menettelyn päättäminen

1. Tuomioistuimen on 30 päivän kuluessa siitä, kun se on saanut vastaajan tai kantajan 5 artiklan 3 ja 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa esittämät vastaukset, annettava tuomio tai
 - a) kehotettava asianosaisia antamaan vaatimusta koskevia lisätietoja määräajassa, joka on enintään 30 päivää; tai
 - b) vastaanotettava todisteet 9 artiklan mukaisesti; tai
 - c) kutsuttava asianosaiset suulliseen käsittelyyn, joka pidetään 30 päivän kuluessa kutsusta.
2. Tuomioistuimen on annettava tuomio 30 päivän kuluessa suullisesta käsittelystä tai siitä, kun se on saanut kaikki asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot. Tuomio annetaan tiedoksi asianosaisille 13 artiklan mukaisesti.
3. Jos tuomioistuin ei ole saanut kyseessä olevalta asianosaiselta vastausta 5 artiklan 3 tai 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sen on annettava vaatimusta tai vastavaatimusta koskeva tuomio.

8 artikla

Suullinen käsittely

Tuomioistuin voi järjestää suullisen käsittelyn videoneuvotteluna tai käyttäen muuta viestintätekniikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet.

9 artikla

Todistelun vastaanottaminen

1. Tuomioistuin päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Tuomioistuin voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina. Lisäksi se voi hyväksyä todisteiden esittämisen videoneuvottelun avulla tai käyttäen muuta viestintätekniikkaa, jos siihen on tekniset valmiudet.
2. Tuomioistuin voi ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja tai suullisia todisteita ainoastaan, jos se on tarpeen asian ratkaisemiseksi. Päättäessään tästä tuomioistuin ottaa huomioon asiasta aiheutuvat kustannukset.
3. Tuomioistuimen on käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa.

10 artikla

Asianosaisten edustaminen

Asianajajan tai muun lakimiehen käyttäminen ei ole pakollista.

11 artikla

Asianosaisille tarjottava apu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat saada käytännön apua lomakkeiden täyttämässä.

12 artikla

Tuomioistuimen tehtävät

1. Tuomioistuin ei saa velvoittaa asianosaisia esittämään vaatimusta koskevaa oikeudellista arviointia.
2. Tuomioistuimen on tarpeen mukaan tiedotettava asianosaisille menettelyllisistä kysymyksistä.
3. Tuomioistuimen on pyrittävä sovintoratkaisuun asianosaisten välillä silloin, kun se on tarkoituksenmukaista.

13 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto

1. Asiakirjat on annettava tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan, ja saantitodistuksesta on käytävä ilmi vastaanottopäivämäärä.
2. Jos asiakirjojen tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, ne voidaan antaa tiedoksi millä tahansa asetuksen (EY) N:o 805/2004 13 tai 14 artiklassa säädettyllä tavalla.

14 artikla

Määräajat

1. Jos tuomioistuin asettaa määräajan, asianosaiselle on ilmoitettava määräajan noudattamatta jättämisen seurauksista.
2. Tuomioistuin voi poikkeustapauksessa pidentää 4 artiklan 4 kohdassa, 5 artiklan 3 ja 6 kohdassa sekä 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja, jos se on tarpeen asianosaisten oikeuksien turvaamiseksi.
3. Jos tuomioistuin ei poikkeustapauksessa voi noudattaa 5 artiklan 2–6 kohdassa sekä 7 artiklassa säädettyjä määräaikoja, sen on toteutettava näissä säännöksissä edellytetyt toimet mahdollisimman pian.

15 artikla

Tuomion täytäntöönpanokelpoisuus

1. Tuomio on täytäntöönpanokelpoinen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta. Vakuuden asettamista ei vaadita.
2. Jäljempänä olevaa 23 artiklaa sovelletaan myös tuomion täytäntöönpanoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se annettiin.

16 artikla

Oikeudenkäyntikulut

Hävinnyt asianosainen vastaa oikeudenkäyntikuluista. Tuomioistuin ei kuitenkaan määrää voittaneelle asianosaiselle korvausta kuluista, jotka ovat tarpeettomia tai suhteettomia vaatimukseen nähden.

17 artikla

Muutoksenhaku

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, voidaanko eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomioon niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaan hakea muutosta ja minkä määrääjän kuluessa muutoksenhaku on tehtävä. Komissio saattaa tiedot julkisesti saataville.

2. Muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan 16 artiklaa.

18 artikla

Vähimmäisvaatimukset tuomion uudelleen tutkimiseksi

1. Vastaajalla on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista tuomion antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos

- a) i) vaatimuslomake tai kutsu saapua suulliseen käsittelyyn on annettu tiedoksi asetuksen (EY) N:o 805/2004 14 artiklan mukaisella tavalla, johon ei liity henkilökoh- taista vastaanottotodistusta; ja
- ii) tiedoksianto ei vastaajasta riippumattomista syistä suoritettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa,
- tai
- b) vastaaja ei voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

edellyttäen kummassakin tapauksessa, että hän toimii viipymättä.

2. Jos tuomioistuin hylkää pyynnön sillä perusteella, että uudelleen tutkimiselle ei ole 1 kohdan mukaisia perusteita, tuomio jää pysyväksi.

Jos tuomioistuin päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa tarkoitettulla perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön.

19 artikla

Sovellettava oikeudenkäyntimenettelyä koskeva lainsäädäntö

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudenkäyntimenettelyä koskevaa lainsäädäntöä, jossa menettely toteutetaan.

III LUKU

TUOMIOIDEN TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO TOISESSA JÄSENVALTIOSSA

20 artikla

Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä jossakin jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava ja se on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa vaatimatta tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

2. Tuomioistuin antaa asianosaisen pyynnöstä ilman lisäku- tannuksia todistuksen eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetusta tuomiosta käyttäen liitteen IV mukaista vakiolomaketta D.

21 artikla

Täytäntöönpanomenettely

1. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpano- van jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista.

Eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menette- llyssä annettu tuomio on pantava täytäntöön samoin edellytyk- sin kuin täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa annettu tuomio.

2. Tuomion täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on toimitettava

- a) sellainen tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden totea- miseksi tarpeelliset vaatimukset; ja
- b) jäljennös 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta lomakkeesta ja tarvittaessa sen käännös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos tässä jäsenvaltiossa on useita viral- lisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin niissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsen- valtion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa ne Euroopan unio- nin toimielinten viralliset kielet, jotka eivät ole sen omia mutta jotka se voi hyväksyä eurooppalaisen vähäisiin vaati- muksiin sovellettavan menettelyn osalta. Vakiolomakkeen D sisällön käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

3. Toisessa jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpa- noa hakevalta asianosaiselta ei saa edellyttää, että hänellä on täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa muu

- a) valtuutettu edustaja, tai
- b) postiosoite,

kuin edustaja, jolla on toimivalta täytäntöönpanomenettelyssä.

4. Asianosaiselta, joka hakee jossakin jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa, ei saa vaatia vakuutta, takausta tai talletusta tai muuta vastaavaa taetta sen nimestä riippumatta sillä perusteella, että hän on muun maan kansalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

22 artikla

Täytäntöönpanon epääminen

1. Täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on sen henkilön pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, evättävä täytäntöönpano, jos eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on ristiriidassa jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aiemmin annetun tuomion kanssa, mikäli

- a) aiempi tuomio koski samaa asiaa ja on annettu samojen asiainsaisten välillä;
- b) aiempi tuomio on annettu täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa tai aiempi tuomio täyttää sen tunnustamiselle täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa asetetut edellytykset; ja
- c) tähän ristiriitaan ei ole vedottu eikä siihen ole voitu vedota oikeudenkäynnissä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä.

2. Tuomiota ei sen sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

23 artikla

Täytäntöönpanon keskeyttäminen tai rajoittaminen

Jos asianosainen on hakenut muutosta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettuun tuomiota tai jos tällainen muutoksenhaku on edelleen mahdollinen, tai jos asianosainen on esittänyt 18 artiklan mukaisen uudelleentutkimista koskevan pyynnön, täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen voi sen asianosaisen hakemuksesta, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan,

- a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin;
- b) asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen; tai
- c) poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä erityisesti päätöksen 2001/470/EY mukaisesti perustetun siviili- ja kauppa-oikeutta koskevan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä sen varmistamiseksi, että suuri yleisö ja oikeusalan ammattilaiset saavat tietoa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä, mukaan lukien oikeudenkäyntikulut.

25 artikla

Toimivallan, viestintävälineiden ja muutoksenhakua koskevien menettelyjen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2008 mennessä

- a) millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä;
- b) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuimien käytössä olevat toimitustavat;
- c) voidaanko niiden oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lainsäädännön nojalla hakea muutosta 17 artiklan mukaisesti ja mihin tuomioistuimeen muutoksenhaku tehdään;
- d) 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyt kielet; ja
- e) millä viranomaisilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta ja millä viranomaisilla on toimivalta 23 artiklaa sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muilla tarkoituksenmukaisilla tavoilla.

26 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Liitteissä esitettyjen lomakkeiden ajan tasalle saattamiseen tai tekniiseen mukauttamiseen liittyvät toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

*27 artikla***Komitea**

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 alakohdtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

*28 artikla***Uudelleentarkastelu**

Komissio toimittaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn toimivuutta, 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimuksen arvon yläraja mukaan luettuna. Kertomuksessa on oltava arvio menettelyn toimivuudesta sekä laaja vaikutustenarviointi kunkin jäsenvaltion osalta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä heinäkuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Tätä varten ja sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin paras käytäntö otetaan asianmukaisesti huomioon ja siinä noudatetaan parempaa lainsäädäntöä koskevia periaatteita, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn toimivuudesta valtion rajat ylittävissä asioissa. Tietoja on annettava oikeudenkäyntikuluista, menettelyn nopeudesta, tehokkuudesta, käytön helppoudesta ja jäsenvaltioiden sisäisistä vähäisiä vaatimuksia koskevista menettelyistä.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksia asetuksen mukauttamiseksi.

*29 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009, lukuun ottamatta 25 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. LOBO ANTUNES

LIITE I

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

LOMAKE A

VAATIMUSLOMAKE

(Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 4 artiklan 1 kohta)

Asian numero (*):

Saapunut tuomioistuimeen ___/___/___ (*).

(* Tuomioistuin täyttää.

TÄRKEÄ HUOMAUTUS:

KUNKIN KOHDAN ALUSSA ON OHJEITA TÄMÄN LOMAKKEEN TÄYTTÄMISEKSI

Kieli

Tämä lomake on täytettävä sen tuomioistuimen kielellä, jolle se lähetetään. Lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä Euroopan siviili oikeudellisen atlaksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm, mistä voi olla apua lomakkeen täyttämiseksi vaaditulla kielellä.

Asiakirjatodisteet

Vaatimuslomakkeeseen on liitettävä tarvittaessa mahdolliset asiakirjatodisteet. Voitte kuitenkin tarvittaessa toimittaa lisätodisteita menettelyn kuluessa.

Vastaajalle annetaan tiedoksi jäljennös vaatimuslomakkeesta ja mahdollisista asiakirjatodisteista. Vastaajalle varataan tilaisuus antaa vastaus.

1. *Tuomioistuin*

Tässä kohdassa teidän tulee yksilöidä tuomioistuin, jossa vaatimus esitetään. Tuomioistuimen valinnassa teidän tulee ottaa huomioon tuomioistuimen toimivallan perusteet. Jäljempänä 4 kohdassa on esimerkinomainen luettelo mahdollisista toimivaltaperusteista.

1. *Missä tuomioistuimessa esitätte vaatimuksenne?*

1.1 Nimi:

1.2 Lähiosoite/postilokero:

1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:

1.4 Maa:

2. *Kantaja*

Tässä kohdassa ilmoitatte itsenne kantajaksi ja mahdollisen edustajanne. Huomatkaa, ettei asianajajan tai muun lakimiehen käyttäminen ole pakollista.

Joissakin jäsenvaltioissa pelkkä postilokero-osoite saattaa olla riittämätön, minkä vuoksi on syytä ilmoittaa lähiosoite ja postinumero. Jos näin ei tehdä, on mahdollista, että asiakirjaa ei voida antaa tiedoksi.

"Muita tietoja" -kohdassa voidaan antaa tietoja, jotka helpottavat teidän tunnistamista, esimerkiksi syntymäaika, ammatti, asema yrityksessä, henkilötunnus ja yrityksen rekisterinumero eräissä jäsenvaltioissa.

Jos kantajia on useita, käytäkää lisälehtiä.

2. *Kantajen tiedot*
- 2.1 Sukunimi, etunimi / Yrityksen nimi
- 2.2 Lähiosoite:
- 2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
- 2.4 Maa:
- 2.5 Puhelin (*):
- 2.6 Sähköpostiosoite (*):
- 2.7. Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):

- 2.8. Muita tietoja (*):

3. *Vastaaja*

Tässä kohdassa teidän on ilmoitettava vastaaja ja, jos tiedossa, hänen edustajansa. Huomatkaa, että vastaajan ei ole pakko käyttää asianajajaa tai muuta lakimiestä.

Joissakin jäsenvaltioissa pelkkä postilokero-osoite saattaa olla riittämätön, minkä vuoksi on syytä merkitä lähiosoite ja postinumero. Jos näin ei tehdä, on mahdollista, että asiakirjaa ei voida antaa tiedoksi.

"Muita tietoja" -kohdassa voidaan antaa tietoja, jotka helpottavat henkilön tunnistamista, esimerkiksi syntymäaika, ammatti, asema yrityksessä, henkilötunnus ja yrityksen rekisterinumero tietyissä jäsenvaltioissa. Jos vastaajia on useita, käyttäkää lisälehtiä.

3. *Vastaajan tiedot*
- 3.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:
- 3.2 Lähiosoite/postilokero:
- 3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
- 3.4 Maa:
- 3.5 Puhelin (*):
- 3.6 Sähköpostiosoite (*):
- 3.7 Vastaajan edustaja, jos tiedossa, ja yhteystiedot (*):

- 3.8 Muita tietoja (*):

4. *Tuomioistuimen toimivalta*

Vaatinuslomake on jätettävä tuomioistuimelle, joka on asiassa toimivaltainen. Tuomioistuimen on oltava toimivaltainen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun asetuksen (EY) N:o 44/2001 säännösten mukaisesti.

Tämä kohta sisältää esimerkinomaisen luettelon mahdollisista toimivaltaperusteista.

Euroopan siviilioikeudellisen ataksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm on tietoja toimivaltasäännöistä.

Verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_fi.htm on selitys eräistä käytetyistä oikeudellisista termeistä.

(*) Ei pakollinen.

4. *Millä perusteella katsotte tuomioistuimen olevan toimivaltainen?*

- 4.1 Vastaajan kotipaikka
- 4.2 Kuluttajan kotipaikka
- 4.3 Vakuutukseen liittyvissä asioissa vakuutuksenhaltijan, vakuutetun tai vakuutuksen
- 4.4 Kyseessä olevan veloitteen täyttämisaika
- 4.5 Paikka, jossa vahinko on tapahtunut
- 4.6 Kiinteä omaisuuden sijaintipaikka
- 4.7 Asianosaiset ovat sopineet tuomioistuimen valinnasta
- 4.8 Muu (täsmentäkää): _____

5. *Asian valtion rajat ylittävä luonne*

Voidaksenne käyttää eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, asian on oltava luonteeltaan valtion rajat ylittävä. Vaatimus on luonteeltaan valtion rajat ylittävä, jos vähintään yhden asianosaisen kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee.

5. *Asian valtion rajat ylittävä luonne*

- 5.1 Valtio, jossa kantajalla on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka: _____
- 5.2 Valtio, jossa vastaajalla on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka: _____
- 5.3 Jäsenvaltio, jossa tuomioistuin sijaitsee: _____

6. *Pankkiyhteystiedot (ei pakollinen)*

Kohdassa 6.1 voitte ilmoittaa tuomioistuimelle, mitä maksutapaa aiotte käyttää oikeudenkäyntimaksujen maksamiseksi. On huomattava, että tuomioistuimella, jolle aiotte vaatimuksen esittää, ei välttämättä ole käytössään kaikkia maksutapoja. Teidän olisi tarkistettava, mitkä maksutavat tuomioistuin hyväksyy, ottamalla yhteyttä kyseiseen tuomioistuimeen tai tarkistamalla asia siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston verkkosivuilta (<http://ec.europa.eu/civiljustice>).

Jos suoritate maksun luottokortilla tai annatte tuomioistuimen veloittaa maksun suoraan tililtänne, teidän on ilmoitettava tarvittavat luottokortti- tai tilitiedot tämän lomakkeen liitteessä. Liite jää ainoastaan tuomioistuimen tiedoksi eikä sitä toimiteta vastaajalle.

Kohdassa 6.2 voitte ilmoittaa, mitä maksutapaa haluatte vastaajan käyttävän suorittaessaan maksuja teille, esimerkiksi jos vastaaja haluaa maksaa välittömästi jo ennen tuomion antamista. Jos haluatte saada maksun pankkisiirtona, ilmoittakaa tarvittavat pankkiyhteystiedot.

6. *Pankkiyhteystiedot (*)*

- 6.1 Miten haluatte maksaa oikeudenkäyntimaksut?
- 6.1.1 Pankkisiirto
- 6.1.2 Luottokortti (täyttäkää liite)
- 6.1.3 Suoraveloitus pankkitililtänne (täyttäkää liite)
- 6.1.4 Muu (täsmentäkää): _____
- 6.2 Mille tilille haluatte vastaajan maksavan vaaditun tai maksettavaksi määrätyn summan?
- 6.2.1 Tilin haltija: _____
- 6.2.2 Pankin nimi, tunnusnumero (BIC) tai muu tarvittava pankkitunnus: _____
- 6.2.3 Tilinumero/IBAN: _____

7. Vaatimus

Soveltamisala: Huomatkaa, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn soveltamisala on rajoitettu. Menettelyssä ei voida käsitellä vaatimuksia, joiden arvo ylittää 2000 euroa tai jotka on lueteltu eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 2 artiklassa. Jos vaatimuksen kohteena oleva asia ei liity asetuksen soveltamisalaan 2 artiklan mukaisesti, oikeudenkäynti jatkuu toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaiseen riita-asioiden oikeudenkäyntiin sovellettavien säännösten mukaisesti. Jos ette halua jatkaa oikeudenkäyntiä tällaisessa tapauksessa, teidän on peruutettava vaatimuksenne.

Rahallinen tai muu vaatimus: Teidän on ilmoitettava, vaaditteko rahaa ja/tai jotakin muuta (muu kuin rahallinen vaatimus), esimerkiksi tavaroiden toimitusta, ja sen jälkeen täytettävä kohta 7.1 ja/tai kohta 7.2. Jos vaatimus ei ole rahallinen, on ilmoitettava vaatimuksen arvioitu arvo. Tällöin teidän on ilmoitettava, vaaditteko toissijaisesti korvausta sen varalta, että alkuperäistä vaatimusta ei ole mahdollista täyttää.

Jos vaaditte oikeudenkäyntikuluja (esim. käännöskulut, asianajajapalkkiot, asiakirjojen tiedoksiantokulut) korvattavaksi, se on ilmoitettava kohdassa 7.3. Säännökset siitä, mitä oikeudenkäyntikuluja tuomioistuimet voivat määrätä maksettavaksi, vaihtelevat jäsenvaltioittain. Yksityiskohtaisia tietoja siitä, minkä tyyppisiä oikeudenkäyntikuluja voidaan korvata eri jäsenvaltioissa, on saatavilla siviili- ja kauppa-oikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston verkkosivuilla osoitteessa <http://ec.europa.eu/civiljustice>.

Jos vaaditte sopimusperusteisen koron maksamista esimerkiksi lainan osalta, ilmoittakaa korko ja sen alkamispäivä. Jos vaatimuksenne hyväksytään, tuomioistuin voi määrätä vaatimukselle lakisääteisen koron. Ilmoittakaa, vaaditteko lakisääteisen koron määräämistä, ja mistä päivästä lukien lakisääteistä korkoa olisi maksettava.

7. Vaatimus

7.1 Rahallinen vaatimus

7.1.1 Pääoma (ilman korkoja ja kuluja): _____

7.1.2 Valuutta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgarian leva (BGN)	☐ Kyproksen punta (CYP)
☐ Tšekin koruna (CZK)	☐ Viron kruunu (EEK)	☐ Englannin punta (GBP)
☐ Unkarin forintti (HUF)	☐ Latvian lati (LVL)	☐ Liettuan liiti (LTL)
☐ Maltan liira (MTL)	☐ Puolan zloty (PLN)	☐ Romanian leu (RON)
☐ Ruotsin kruunu (SEK)	☐ Slovakian koruna (SKK)	

Muu (täsmentäkää): _____

7.2 Muu vaatimus:

7.2.1 Täsmentäkää: _____

7.2.2 Vaatimuksen arvioitu arvo: _____

Valuutta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgarian leva (BGN)	☐ Kyproksen punta (CYP)
☐ Tšekin koruna (CZK)	☐ Viron kruunu (EEK)	☐ Englannin punta (GBP)
☐ Unkarin forintti (HUF)	☐ Latvian lati (LVL)	☐ Liettuan liiti (LTL)
☐ Maltan liira (MTL)	☐ Puolan zloty (PLN)	☐ Romanian leu (RON)
☐ Ruotsin kruunu (SEK)	☐ Slovakian koruna (SKK)	

Muu (täsmentäkää): _____

7.3. Vaaditteko oikeudenkäyntikuluja korvattavaksi?

7.3.1 Kyllä

7.3.2 Ei

7.3.3 Jos vastasitte kyllä, täsmentäkää kulut ja ilmoittakaa vaadittu tai tähän mennessä kertynyt määrä:

7.4 Vaaditteko maksettavaksi korkoa?

Kyllä

Ei

Jos vaaditte korkoa, onko korko:

Sopimusperusteinen siirtykää kohtaan 7.4.1

Lakisääteinen siirtykää kohtaan 7.4.2

7.4.1 Sopimusperusteinen

1) korko on:

_____ %

_____ % EKP: n peruskorko
lisättyinä ... prosenttyyksiköllä

muu: _____

2) mistä päivästä lukien korkoa olisi maksettava: ____/____/____

7.4.2 Lakisääteinen

mistä päivästä lukien korkoa olisi maksettava: ____/____/____

8. *Yksityiskohtaiset tiedot vaatimuksesta*

Esittäkää kohdassa 8.1 lyhyesti vaatimuksenne sisältö.

Esittäkää kohdassa 8.2 asiaan liittyvät todisteet. Niitä voivat olla muun muassa asiakirjatodisteet (esim. sopimus, kuitti) tai todistajien antamat suulliset tai kirjalliset lausunnot. Ilmoittakaa kunkin todisteen osalta, mitä vaatimuksen kohtaa se tukee.

Käyttäkää tarvittaessa lisälehtiä

8. *Yksityiskohtaiset tiedot vaatimuksesta*

8.1 Esittäkää vaatimuksenne perustelut, esimerkiksi mitä on tapahtunut, missä ja milloin.

8.2 Kuvaillkaa vaatimuksenne perusteeksi esittämänne todisteet ja ilmoittakaa, mitä vaatimuksen kohtia ne tukevat. Liittäkää tarvittaessa mukaan mahdolliset asiakirjatodisteet.

8.2.1 Kirjalliset todisteet Täsmäntäkää jäljempänä

8.2.2 Todistajat Täsmäntäkää jäljempänä

8.2.3 Muut Täsmäntäkää jäljempänä

Suullinen käsittely: Huomatkaa, että vähäisiin vaatimuksiin sovellettava eurooppalainen menettely on kirjallinen menettely. Voitte kuitenkin pyytää tässä lomakkeessa tai myöhemmin suullista käsittelyä. Tuomioistuin voi päättää järjestää suullisen käsittelyn, jos se katsoo sen tarpeelliseksi asian oikeudenmukaisen käsittelyn varmistamiseksi, tai se voi evätä pyynnön ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät näkökohdat.

8.3 Haluatteko suullisen käsittelyn?

Kyllä

Ei

Mikäli vastasitte kyllä, perustelkaa pyyntönne (*):

9. *Todistus*

Jäsenvaltiossa eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa. Jos aiotte pyytää tuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomioistuin sijaitsee, voitte pyytää tässä lomakkeessa, että tuomioistuin antaa tuomiota koskevan todistuksen tehtyään teidän osaltanne myönteisen päätöksen.

9. *Todistus*

Pyydän tuomioistuinta antamaan tuomiota koskevan todistuksen:

Kyllä

Ei

10. *Päiväys ja allekirjoitus*

Merkittävä lomakkeen viimeiselle sivulle nimenne selvennys, allekirjoitus ja päivämäärä.

10. *Päiväys ja allekirjoitus*

Pyydän tuomioistuinta antamaan vastaajaa vastaan tuomion vaatimukseni perusteella.

Vakuutan, että antamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikeat ja että olen toimittanut ne vilpittömässä mielessä.

Paikka: _____

Päiväys: ___/___/___

Nimi ja allekirjoitus:

Vaatimuslomakkeen (lomake A) liite

Pankkiyhteystiedot oikeudenkäyntimaksujen suorittamista varten (*)

Tilin/luottokortin haltija

Pankin nimi, BIC-tunnuskoodi tai muu tarvittava pankkitunnus/luottokorttityhtiö:

Tilinumero tai IBAN-numero / luottokortin numero, voimassaolo ja luottokortin turvanumero:

(*) Ei pakollinen.

LIITE II

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

LOMAKE B

TUOMIOISTUIMEN ESITTÄMÄ VAATIMUSLOMAKETTA KOSKEVA TÄYDENNYS- JA/TAI OIKAISUPYYNTÖ

(Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 4 artiklan 4 kohta)

Tuomioistuin täyttää

Asian numero:

Saapunut tuomioistuimeen ____/____/____.

1. *Tuomioistuin*
 - 1.1 Nimi:
 - 1.2 Lähiosoite/postilokero:
 - 1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 1.4 Maa:
2. *Kantaja*
 - 2.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:
 - 2.2 Lähiosoite:
 - 2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 2.4 Maa:
 - 2.5 Puhelin (*):
 - 2.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 2.7 Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):
- 2.8 Muita tietoja (*):
3. *Vastaaja*
 - 3.1 Sukunimi, etunimi / yrityksen tai organisaation nimi:
 - 3.2 Lähiosoite/postilokero:
 - 3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 3.4 Maa:
 - 3.5 Puhelin (*):
 - 3.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 3.7 Vastaajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):
- 3.8 Muita tietoja (*):

(*): Ei pakollinen.

Tuomioistuin on tutkinut vaatimuslomakkeenne ja katsoo, että sen sisältämät tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät ole tarpeeksi selkeitä tai ettei sitä ei ole täytetty asianmukaisesti: täydentäkää ja/tai oikaiskaa lomake jäljempänä mainitulla tuomioistuimen kielellä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa _____ mennessä.

Jos ette täydennä ja/tai oikaise vaatimustanne määräajassa, tuomioistuin jättää vaatimuksenne tutkimatta asetuksessa (EY) N:o 861/2007 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Vaatimuslomakettanne ei ole täytetty vaaditulla kielellä. Täyttäkää se jollakin seuraavista kielistä:

bulgaria	☐	tšekki	☐	saksa	☐
viro	☐	espanja	☐	kreikka	☐
ranska	☐	iiri	☐	italia	☐
latvia	☐	liettua	☐	unkari	☐
malta	☐	hollanti	☐	puola	☐
portugali	☐	romania	☐	slovakki	☐
sloveeni	☐	suomi	☐	ruotsi	☐
englanti	☐	muu: (täsmennettävä) _____			

Seuraavat vaatimuksenne kohdat on täydennettävä ja/tai oikaistava:

—
—
—
—

Paikka:

Päiväys: ___/___/___

Allekirjoitus ja/tai leima:

LITE III

VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA EUROOPPALAINEN MENETTELY

LOMAKE C

VASTAUSLOMAKE

(Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta eurooppalaisesta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 5 artiklan 2 ja 3 kohta)

TÄRKEÄÄ TIETOA JA TÄYTTÖOHJEET VASTAAJALLE

Teitä kohtaan on esitetty oheisessa vaatimuslomakkeessa yksilöity vaatimus vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan eurooppalaisen menettelyn mukaisesti.

Voitte vastata täyttämällä tämän lomakkeen II osan ja palauttamalla sen tuomioistuimelle tai muulla tarkoituksenmukaisella tavalla 30 päivän kuluessa siitä, kun teille on tiedoksiannettu vaatimuslomake yhdessä vastauslomakkeen kanssa.

Jos ette vastaa 30 päivän kuluessa, tuomioistuin antaa tuomion.

Merkittävä vastauslomakkeen viimeiselle sivulle nimenne selvennys, allekirjoitus ja päiväys.

Tutustukaa myös vaatimuslomakkeessa oleviin täyttöohjeisiin, joista voi olla apua vastauksen laatimisessa.

Kieli: Vastaus on laadittava sen tuomioistuimen kielellä, joka on lähettänyt tämän lomakkeen.

Huomatkaa, että lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä Euroopan siviilioikeudellisen atlaksen verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_fi.htm, mikä voi helpottaa lomakkeen täyttämistä vaaditulla kielellä.

Suullinen käsittely: Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely. Voitte kuitenkin pyytää suullista käsittelyä. Tuomioistuin voi evätä tämän pyynnön ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät näkökohdat.

Asiakirjatodisteet: Voitte mainita mahdolliset todisteet ja liittää tarvittaessa mukaan asiakirjatodisteita.

Vastavaatimus: Jos haluatte tehdä vaatimuksen kantajaa kohtaan (vastavaatimuksen), täyttäkää ja liittäkää mukaan erillinen lomake A, joka on saatavissa verkkosivuilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_fi.htm tai jonka saa teille tämän lomakkeen lähettäneeltä tuomioistuimelta. Vastavaatimuksen osalta teidän katsotaan olevan kantaja.

Teitä koskevien tietojen oikaistus: Voitte myös oikaista tai täydentää itseänne koskevia tietoja (esim. yhteystiedot, edustaja) kohdassa 6, "Muita tietoja".

Lisätieto: Käyttäkää tarvittaessa lisälehtiä.

I osa (tuomioistuin täyttää)

Kantajan nimi:

Vastaajan nimi:

Tuomioistuin:

Vaatimus:

Asian numero:

II osa (vastaaja täyttää)

1. Myönnättekö vaatimuksen?
- Kyllä
- Ei
- Osittain
- Jos vastauksenne on ei tai osittain, perustelkaa se:
- Vaatus ei kuulu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn piiriin
- Täsmentäkää jäljempänä
- Muut perustelut
- Täsmentäkää jäljempänä
2. Jos ette hyväksy vaatimusta, kuvaillkaa vaatimuksen riittämättömyyden perusteeksi esittämänne todisteet. Ilmoittakaa, mitä vastauksenne kohtia todisteet tukevat. Liittäkää tarvittaessa mukaan mahdolliset asiakirjatodisteet.
- 2.1 Kirjalliset todisteet Täsmentäkää jäljempänä
- 2.2 Todistajat Täsmentäkää jäljempänä
- 2.3 Muut Täsmentäkää jäljempänä
3. Haluatteko suullisen käsittelyn?
- Kyllä
- Ei
- Mikäli vastasitte kyllä, perustelkaa pyyntönne (*):
4. Vaaditteko oikeudenkäyntikulua korvattavaksi?
- 4.1 Kyllä
- 4.2 Ei
- 4.3 Mikäli vastasitte kyllä, täsmentäkää kulut ja ilmoittakaa, jos mahdollista, vaadittu tai tähän mennessä kertynyt määrä:
5. Haluatteko tehdä vastavaatimuksen?
- 5.1 Kyllä
- 5.2 Ei
- 5.3 Jos haluatte tehdä vastavaatimuksen, täyttäkää ja liittäkää mukaan erillinen lomake A.
6. Muita tietoja (*):
7. Päivämäärä ja allekirjoitus
- Vakuutan, että antamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikeat ja olen toimittanut ne vilpittömässä mielessä.
- Paikka: _____
- Päiväys: ___/___/___
- Nimi ja allekirjoitus:

(*) Ei pakollinen.

LITE IV

EUROOPPALAINEN VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVA MENETTELY

LOMAKE D

TODISTUS VÄHÄISIIN VAATIMUKSIIN SOVELLETTAVASSA MENETTELYSSÄ ANNETUSTA TUOMIOSTA

(Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 20 artiklan 2 kohta)

Tuomioistuin täyttää

1. *Tuomioistuin*
 - 1.1 Nimi:
 - 1.2 Lähiiosoite:
 - 1.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 1.4 Maa:
2. *Kantaja*
 - 2.1 Sukunimi, etunimi/yrityksen nimi:
 - 2.2 Lähiiosoite/postilokero-osoite:
 - 2.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 2.4 Maa:
 - 2.5 Puhelin (*):
 - 2.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 2.7 Kantajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot:
- 2.8 Muita tietoja (*):
3. *Vastaaja*
 - 3.1 Sukunimi, etunimi/yrityksen nimi:
 - 3.2 Lähiiosoite:
 - 3.3 Postinumero ja postitoimipaikka:
 - 3.4 Maa:
 - 3.5 Puhelin (*):
 - 3.6 Sähköpostiosoite (*):
 - 3.7 Vastaajan mahdollinen edustaja ja yhteystiedot (*):
- 3.8 Muita tietoja (*):

(*): Ei pakollinen.

4. *Tuomio*

4.1 Päivämäärä:

4.2 Asian numero:

4.3 Tuomion sisältö:

4.3.1. Tuomioistuin on määrännyt _____ n maksamaan _____ lle

1) Pääoma:

2) Korko:

3) Kulut:

4.3.2 Tuomioistuin on määrännyt _____ n _____

(Jos muutoksenhakutuomioistuin on antanut tuomion tai on kyse uudelleenkäsittelystä)

Tämä tuomio syrjäyttää ___/___/___ annetun tuomion, asiannumero _____, ja siihen liittyvät todistukset.

TUOMIO ON TUNNUSTETTAVA JA PANTAVA TÄYTÄNTÖÖN TOISESSA JÄSENVALTIOSSA EDELLYTTÄMÄTTÄ TUOMION JULISTAMISTA TÄYTÄNTÖÖNPANOKEKELPOISEKSI JA ILMAN MAHDOLLISUUTTA VASTUSTAA SEN TUNNUSTAMISTA.

Paikka: _____

Päiväys: ___/___/___

Allekirjoitus ja/tai leima

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1896/2006,
annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,
eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tämän alueen asteittaista luomista varten yhteisö toteuttaa muun muassa yksityisoikeudellisia asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alalla toimenpiteitä, joiden vaikutukset ulottuvat valtioiden rajojen yli ja jotka ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi.
- 2) Perustamissopimuksen 65 artiklan c alakohdan mukaisesti näihin toimenpiteisiin kuuluvat muun muassa ne, joilla poistetaan riita-asiain oikeudenkäyntien moitteettoman sujumisen esteitä edistämällä tarvittaessa riita-asiain oikeudenkäyntiä koskevien jäsenvaltioissa sovellettavien säännösten yhteensopivuutta.
- 3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti neuvostoa ja komissiota valmistelemaan uutta lainsäädäntöä asioista, jotka ovat välttämättömiä sujuvan oikeudellisen yhteistyön ja paremman oikeussuojan kannalta, ja mainitsi tässä yhteydessä erityisesti maksusuoritusmääräykset.
- 4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 komission ja neuvoston yhteisen toimenpideohjelman tuomioiden

vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽³⁾. Ohjelmassa mainitaan mahdollisuus ottaa käyttöön yhteisössä voimassa oleva yhteinen tai yhdenmukaistettu menettely tuomioistuimen päätöksen saamiseksi erityisillä aloilla, muun muassa kun on kyse riitauttamattomista vaateista. Asiaa vietiin eteenpäin Haagin ohjelmassa, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 5 päivänä marraskuuta 2004 ja jossa kehoitetaan jatkamaan aktiivisesti eurooppalaisen maksamismääräyksen eteenpäin vientiä.

- 5) Komissio antoi 20 päivänä joulukuuta 2002 vihreän kirjan eurooppalaisesta maksusuoritusmääräyksestä ja toimenpiteistä vähäisiä vaateita koskevien oikeudenkäyntien yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Vihreällä kirjalla käynnistettiin kuuleminen siitä, mitkä olisivat riitauttamattomien vaateiden perintää koskevan yhtenäisen tai yhdenmukaistetun eurooppalaisen menettelyn tavoitteet ja millainen sen pitäisi olla.
- 6) Euroopan unionin talouden toimijoiden kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että maksamattomat mutta riitauttamattomat saatavat voidaan periä nopeasti ja tehokkaasti, sillä maksuviivästykset ovat merkittävä syy maksukyvyttömyyteen, joka uhkaa erityisesti pienten ja keskiuurten yritysten olemassaoloa ja aiheuttaa runsaasti työpaikkojen menetyksiä.
- 7) Kaikki jäsenvaltiot pyrkivät ratkaisemaan riitauttamattomien vaatimusten massakäsittelyyn liittyviä ongelmia, ja useimmissa valtioissa tämä on tapahtunut ottamalla käyttöön yksinkertaistettu maksamismääräysmenettely, mutta sekä kansallisten lainsäädäntöjen sisältö että menettelyjen tehokkuus vaihtelevat huomattavasti. Lisäksi nykyisiä menettelyjä ei valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa useinkaan voida käyttää tai eivät sovellu lainkaan niiden ratkaisemiseen.
- 8) Tämä aiheuttaa esteitä tehokkaan oikeussuojan saamiselle valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla, koska velkojien käytettävissä olevat menettelyt ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, minkä vuoksi on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 8.9.2005, s. 77.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. joulukuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 30. kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. lokakuuta 2006. Neuvoston päätös, tehty 11. joulukuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

- 9) Tämän asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevien valtion rajat ylittävien asioiden käsittelyä ja vähentää siitä aiheutuvia kustannuksia ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely; lisäksi sen tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tarpeettomaksi toteuttaa täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa välivaiheen menettelyjä ennen tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
- 10) Tällä asetuksella käyttöön otetun menettelyn olisi oltava valinnainen lisäkeino kantajalle, jolla on edelleen täysi mahdollisuus käyttää kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä. Tällä asetuksella ei näin ollen korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä.
- 11) Menettelyn olisi perustuttava mahdollisimman pitkälle vakiolomakkeiden käyttöön tietojen toimittamisessa tuomioistuinten ja asianosaisten kesken, jotta menettelyn hallinnointia voidaan helpottaa ja mahdollistaa automaattinen tietojenkäsittely.
- 12) Päättäessään siitä, millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa eurooppalainen maksamismääräys, jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon tarve huolehtia oikeussuojan saatavuudesta.
- 13) Kantajalla olisi oltava velvollisuus antaa eurooppalaista maksusuoritusmääräystä koskevassa hakemuksessa tiedot, joiden perusteella vastaaja pystyy selkeästi tunnistamaan vaatimuksen ja sen perustelut voidakseen päättää tämän perusteella, haluaako hän riitauttaa vaatimuksen.
- 14) Kantajalla olisi oltava velvollisuus antaa tässä yhteydessä kuvaus vaatimuksen perusteena olevista todisteista. Tätä varten olisi hakemuslomakkeessa olisi oltava mahdollisimman tyhjentävä luettelo rahamääräisten vaatimusten tueksi yleensä esitettävistä todistetyypeistä.
- 15) Eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tekemisen olisi merkittävä velvollisuutta suorittaa kaikki asianmukaiset oikeudenkäyntimaksut.
- 16) Tuomioistuimen olisi tutkittava hakemus sekä toimivalta-kysymys ja todisteiden kuvaus hakemuslomakkeessa esitettyjen tietojen pohjalta. Näin tuomioistuin voi tutkia alustavasti, onko vaatimus perusteltu ja muun muassa hylätä vaatimukset, jotka ovat selvästi perusteettomia ja hakemukset, joita ei voida ottaa tutkittavaksi. Myös muun henkilön kuin tuomarin olisi voitava suorittaa alustava tutkimus.
- 17) Hakemuksen hylkäävään päätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta. Tämä ei kuitenkaan estä hakemuksen hylkäävän päätöksen mahdollista uudelleen tutkimista samanasteisessa tuomioistuimessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- 18) Eurooppalaisessa maksamismääräyksessä olisi ilmoitettava vastaajalle, että hän voi joko maksaa kantajan vaatiman määrän tai, jos hän haluaa riitauttaa vaatimuksen, lähettää vastineen 30 päivän määräajan kuluessa. Sen lisäksi, että vastaajalle annetaan kaikki kantajan ilmoittamat tiedot vaatimuksesta, hänelle olisi ilmoitettava eurooppalaisen maksamismääräyksen oikeudellisesta merkityksestä ja erityisesti vaatimuksen riitauttamatta jättämisen seurauksista.
- 19) Koska jäsenvaltioiden välillä on eroja riita-asioissa noudatettavaa menettelyä ja erityisesti asiakirjojen tiedoksiantoa koskevien sääntöjen osalta, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä sovellettavat vähimmäisvaatimukset on määriteltävä täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti. Varsinkaan ei mitään sellaista tiedoksiantotapaa, joka perustuu oikeudelliseen oletukseen näiden vähimmäisvaatimusten täyttymisestä, olisi pidettävä riittävänä eurooppalaisen maksamismääräyksen tiedoksiantamiseksi.
- 20) Kaikki tämän asetuksen 13 ja 14 artiklassa luetellut tiedoksiantotavat ovat sellaisia, että niiden perusteella syntyy joko täysi varmuus (13 artikla) tai hyvin suuri todennäköisyys (14 artikla) siitä, että vastaanottaja on saanut tiedoksi annetun asiakirjan.
- 21) Tietyille muille henkilöille kuin vastaajalle itselleen annettavan 14 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisen tiedoksiannon olisi katsottava täyttävän mainittujen säännösten vaatimukset ainoastaan, jos nämä henkilöt ovat tosiasiallisesti vastaanottaneet eurooppalaisen maksamismääräyksen.
- 22) Tämän asetuksen 15 artiklaa olisi sovellettava tilanteisiin, joissa vastaaja ei voi itse käyttää puhevaltaansa tuomioistuimessa, kuten silloin kun on kyse oikeushenkilöstä tai tilanteesta, jossa henkilö, jolla on oikeus edustaa vastaajaa, määrätty lain nojalla, sekä tilanteita, joissa vastaaja on valtuuttanut toisen henkilön, erityisesti lakimiehen, edustamaan itseään tietyssä asiaa koskevassa oikeudenkäynnissä.
- 23) Vastaaja voi antaa vastineensa tässä asetuksessa säädettyä vakiolomaketta käyttäen. Tuomioistuinten olisi kuitenkin otettava huomioon missä tahansa muussa kirjallisessa muodossa esitetty vastine, mikäli se on ilmaistu selkeästi.
- 24) Määräajan kuluessa annetun vastineen seurauksena eurooppalainen maksamismääräysmenettely olisi päätettävä ja siirrettävä asian käsittely ilman eri toimenpiteitä tavanomaiseen riita-asian käsittelyyn, paitsi jos kantaja on nimenomaan pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Tavanomaisen riita-asian käsittelyn käsitettävä ei tätä asetusta sovellettaessa olisi välttämättä tulkittava samalla tavoin kuin kansallisessa lainsäädännössä.

- 25) Vastineen lähettämiseksi asetetun määräajan kuluttua umpeen vastaajalla olisi tietyissä poikkeuksellisissa tapauksissa oltava oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista. Uudelleen tutkimisen poikkeuksellisissa tapauksissa ei olisi merkittävä sitä, että vastaajalla on uusi mahdollisuus vastustaa vaatimusta. Uudelleen tutkimisen yhteydessä vaatimuksen aiheellisuutta olisi arvioitava pelkästään niillä perusteilla, jotka johtuvat poikkeuksellisista olosuhteista, joihin vastaaja vetoaa. Muihin poikkeuksellisiin olosuhteisiin voi kuulua se, että eurooppalainen maksamismääräys perustuu hakemuslomakkeessa esitettyihin väärin tietoihin.
- 26) Esimerkiksi asianajajapalkkioiden tai kustannusten asiakirjojen tiedoksi antamisesta muun kuin tuomioistuimen toimesta ei olisi sisällyttävä oikeudenkäyntimaksuihin, joita 25 artikla koskee.
- 27) Jossakin jäsenvaltiossa annettua täytäntöönpanokelpoista eurooppalaista maksamismääräystä olisi kohdeltava täytäntöönpanossa ikään kuin se olisi annettu siinä jäsenvaltiossa, jossa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa haetaan. Keskinäinen luottamus lainkäyttöön jäsenvaltioissa antaa jäsenvaltion tuomioistuimelle perusteet katsoa, että kaikki eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisen edellytykset ovat täyttyneet siten, että määräys voidaan panna täytäntöön kaikissa muissa jäsenvaltioissa ilman, että menettelyä koskevien vähimmäisvaatimusten asianmukaista noudattamista tutkitaan uudelleen siinä jäsenvaltiossa, jossa määräys on määrätty panna täytäntöön. Eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa koskevista säännöistä olisi edelleen säädettävä kansallisessa lainsäädännössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen säännösten sekä erityisesti sen 22 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 23 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten soveltamista.
- 28) Määräaikaisten laskemiseen olisi sovellettava määräaikaisten, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽¹⁾. Vastaajalle olisi ilmoitettava tästä sekä siitä, että sen jäsenvaltion kansalliset vapaapäivät, jossa eurooppalaisen maksamismääräyksen antava tuomioistuin sijaitsee, otetaan huomioon.
- 29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli yhtenäisen, nopean ja tehokkaan riidattomien saatavien perintää koskevan Euroopan unionin laajuuden menettelyn säätämistä, vaan se voidaan asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- 30) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- 31) Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- 32) Tanskan asemaa koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riittämättömien rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely;

ja

b) tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksia, joiden noudattaminen tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa edeltävät välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

2. Tämä asetus ei estä kantajaa esittämästä 4 artiklassa tarkoitettua vaatimusta käyttäen jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista muuta menettelyä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä ("acta iure imperii").

⁽¹⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

2. Tätä asetusta ei sovelleta:
- a) aviovarallisuus oikeuksiin, testamenttiin ja perimyksen;
- b) konkurssiin, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin;
- c) sosiaaliturvaan;
- d) sopimukseen perustumattomiin vaatimuksiin, paitsi jos:
- i) asianosaiset ovat sopineet niistä tai velka on myönnetty oikeaksi;
- tai
- ii) on kyse omaisuuden yhteisomistukseen perustuvista täsmällisistä rahamääräisistä veloista.

3. Tässä asetuksessa ”jäsenvaltiolla” tarkoitetaan Tanskaa lukuun ottamatta kaikkia jäsenvaltioita.

3 artikla

Valtion rajat ylittävät asiat

1. Tässä asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.
2. Kotipaikka määritetään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (1) 59 ja 60 artiklan mukaisesti.
3. Se, onko kyseessä valtion rajat ylittävä asia, määritellään sen ajankohdan mukaisesti, jona eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

4 artikla

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely otetaan käyttöön sellaisten tietyntyyppisten rahamääräisten saatavien perimistä varten, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään.

5 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) ”määräyksen antavalla jäsenvaltiolla” sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalainen maksamismääräys annetaan;

(1) EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2245/2004 (EUVL L 381, 28.12.2004, s. 10).

- 2) ”täytäntöönpanevalla jäsenvaltiolla” sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa haetaan;
- 3) ”tuomioistuimella” jäsenvaltion kaikkia viranomaisia, joilla on toimivalta eurooppalaisten maksamismääräysten tai muiden niihin liittyvien kysymysten osalta;
- 4) ”määräyksen antavalla tuomioistuimella” tuomioistuinta, joka antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen.

6 artikla

Tuomioistuimen toimivalta

1. Tuomioistuimen toimivalta tätä asetusta sovellettaessa määritetään asiaa koskevien yhteisön oikeussäännösten, erityisesti asetuksen (EY) N:o 44/2001 mukaisesti.
2. Jos vaatimus liittyy kuluttajan sellaista tarkoitusta varten tekemään sopimukseen, jota ei voida pitää hänen clinkeinoonsa tai ammattiinsa liittyvänä, ja jos vastaajana on kyseinen kuluttaja, toimivalta on kuitenkin ainoastaan sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa vastaajalla on asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 artiklassa tarkoitettu kotipaikka.

7 artikla

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus

1. Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehtävä liitteessä I olevalla vakiolomakkeella A.
2. Hakemuksessa on mainittava:
- a) asianosaisten ja tarvittaessa heidän edustajiensa samoin kuin sen tuomioistuimen, jolle hakemus tehdään, nimet ja osoitteet;
- b) vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut;
- c) jos vaatimukselle pyydetään korkoa, korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, paitsi jos pääomaan lisätään lakisääteinen korko määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ilman eri pyyntöä;
- d) vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä mahdollisen koron perusteena olevista seikoista;
- e) kuvaus vaatimuksen perusteeksi esitettävästä näytöstä;
- f) tuomioistuimen toimivallan peruste;
- ja
- g) asian 3 artiklassa tarkoitettu valtion rajat ylittävä luonne.

3. Kantajan on ilmoitettava hakemuksessaan, että annetut tiedot ovat hänen parhaan tietonsa ja ymmärryksensä mukaan oikeat ja että hän on tietoinen siitä, että tahallinen väärien tietojen antaminen saattaa johtaa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin seuraamuksiin.

4. Kantaja voi hakemuksen lisäyksessä ilmoittaa tuomioistuimelle vastustavansa asian siirtämistä 17 artiklassa tarkoitettuun tavanomaiseen riita-asia-asiain käsittelyyn siinä tapauksessa, että vastaaja vastustaa maksamismääräystä. Tämä ei estä kantajaa ilmoittamasta tästä tuomioistuimelle myöhemmin, kunhan ilmoitus tehdään ennen määräyksen antamista.

5. Hakemus on tehtävä paperimuodossa tai käyttäen muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antavan tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä.

6. Kantajan tai tarvittaessa hänen edustajansa on allekirjoitettava hakemus. Jos hakemus tehdään 5 kohdan mukaisesti sähköisesti, se on allekirjoitettava sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Allekirjoitus on tunnustettava määräyksen antavassa jäsenvaltiossa, eikä sille voida asettaa lisäedellytyksiä.

Sähköistä allekirjoitusta ei kuitenkaan vaadita, jos ja siinä laajuudessa kuin määräyksen antavan jäsenvaltion tuomioistuimissa on käytössä sellainen vaihtoehtoinen sähköinen viestintäjärjestelmä, johon on pääsy vain sellaisista rekisteröityneistä käyttäjistä koostuvalla ryhmällä, joiden henkilöllisyys on todennettu ja jotka voidaan tunnistaa suojatulla tavalla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista viestintäjärjestelmistä.

8 artikla

Hakemuksen tutkiminen

Tuomioistuin, jolle eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehty, tutkii hakemuslomakkeen pohjalta viipymättä, täytyvätkö 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklassa säädetty edellytykset ja vaikuttaako vaatimus perustellulta. Tämä tutkiminen voi tapahtua automaattista menettelyä käyttäen.

9 artikla

Täydentäminen tai oikaisu

1. Jos 7 artiklassa säädetty edellytykset eivät täyty, tuomioistuimen on annettava kantajalle mahdollisuus täydentää tai oikaista hakemusta, paitsi jos vaatimus on selvästi perusteeton tai jos hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi. Tuomioistuimen on käytettävä liitteessä II olevaa vakiolomaketta B.

2. Jos tuomioistuin pyytää kantajaa täydentämään tai oikaistamaan hakemusta, sen on määrättävä olosuhteisiin nähden sopivaksi katsomansa määräaika. Tuomioistuin voi harkintansa mukaan pidentää tätä määräaika.

10 artikla

Hakemuksen muuttaminen

1. Jos vaatimus täyttää 8 artiklassa tarkoitettuja edellytykset vain osittain, tuomioistuimen on ilmoitettava siitä kantajalle käyttäen liitteessä III olevaa vakiolomaketta C. Kantajaa on pyydetävä hyväksymään tai hylkäämään ehdotus eurooppalaiseksi maksamismääräykseksi sellaisen määrän osalta, jonka suuruuden tuomioistuin on määrittänyt, ja hänelle on annettava tieto tätä koskevan päätöksensä seurauksista. Kantajan on vastattava palauttamalla tuomioistuimen hänelle lähettämä vakiolomake C tuomioistuimen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti asettamassa määräajassa.

2. Jos kantaja hyväksyy tuomioistuimen ehdotuksen, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen 12 artiklan mukaisesti siltä vaatimuksen osalta, jonka kantaja on hyväksynyt. Alkuperäisen vaatimuksen jäljelle jäävää osaa koskevat seuraukset määräytyvät kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos kantaja ei lähetä vastaustaan tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai ei hyväksy tuomioistuimen ehdotusta, tuomioistuimen on hylättävä eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus kokonaisuudessaan.

11 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Tuomioistuimen on hylättävä hakemus, jos

a) edellä 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklassa säädetty edellytykset eivät täyty;

tai

b) vaatimus on selvästi perusteeton;

tai

c) kantaja ei täydennä tai oikaise hakemusta tuomioistuimen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti asettaman määräajan kuluessa;

tai

d) kantaja ei lähetä vastaustaan tuomioistuimen asettaman määräajan kuluessa tai hylkää tuomioistuimen ehdotuksen 10 artiklan mukaisesti.

Kantajalle on ilmoitettava hylkäämisen perusteet liitteessä IV olevaa vakiolomaketta D käyttäen.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

2. Hakemuksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta.

3. Hakemuksen hylkääminen ei estä kantajaa jatkamasta vaatimuksen perimistä tekemällä uuden eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tai käyttäen jotain muuta jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista menettelyä.

12 artikla

Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen

1. Jos 8 artiklassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, tuomioistuimen on annettava eurooppalainen maksamismääräys liitteessä V olevaa vakiolomaketta E käyttäen mahdollisimman pian ja tavallisesti 30 päivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Tähän 30 päivän määräaikaan ei sisälly aika, jonka kantaja on käyttänyt täydentämiseen, oikaistakseen tai muuttaakseen hakemusta.

2. Eurooppalaiseen maksamismääräykseen on liitettävä kopio hakemuslomakkeesta. Siinä ei ilmoiteta tietoja, jotka kantaja on antanut lomakkeen A lisäyksissä 1 ja 2.

3. Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava hänellä olevasta mahdollisuudesta joko

a) maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle;

tai

b) vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine määräyksen antaneelle tuomioistuimelle lähettämällä se 30 päivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu hänelle tiedoksi.

4. Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava, että

a) määräys on annettu pelkästään kantajan antamien tietojen perusteella, joita tuomioistuin ei ole tarkistanut;

b) määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jollei tuomioistuimelle anneta vastinetta 16 artiklan mukaisesti;

c) jos vastine annetaan, menettely jatkuu määräyksen antavan jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiaan käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt menettelyn päättämistä tässä tapauksessa.

5. Tuomioistuimen on huolehdittava, että määräys annetaan vastaajalle tiedoksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti sellaista menettelyä noudattaen, joka täyttää 13, 14 ja 15 artiklassa säädetyt vähimmäisvaatimukset.

13 artikla

Tiedoksianto, johon liittyy vastaajan vastaanottotodistus

Eurooppalainen maksamismääräys voidaan antaa vastaajalle tiedoksi jollakin seuraavista tavoista sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa määräys annetaan tiedoksi:

a) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;

b) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan tiedoksianton toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa todetaan, että vastaaja on vastaanottanut asiakirjan tai kieltäytynyt vastaanottamasta sitä ilman lailista perustetta, ja johon on merkitty tiedoksiantopäivä;

c) postitiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;

d) sähköinen tiedoksianto, esimerkiksi telekopioitse tai sähköpostitse, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä.

14 artikla

Tiedoksianto, johon ei liity vastaajan vastaanottotodistusta

1. Eurooppalainen maksamismääräys voidaan antaa vastaajalle tiedoksi myös jollakin seuraavista tavoista sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa määräys annetaan tiedoksi:

a) henkilökohtainen tiedoksianto vastaajan kotiosoitteessa henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin vastaaja tai työskentelee siellä;

b) jos vastaaja on itsenäinen ammatinharjoittaja tai oikeushenkilö, henkilökohtainen tiedoksianto vastaajan liiketoimissa henkilölle, joka työskentelee vastaajan palveluksessa;

c) määräyksen toimittaminen vastaajan postilaatikkoon;

d) määräyksen toimittaminen postitoimistoon tai toimivaltaisten viranomaisten haltuun ja tätä koskevan kirjallisen ilmoituksen toimittaminen vastaajan postilaatikkoon, jos kirjallisessa ilmoituksessa on selkeä maininta siitä, että kyse on tuomioistuinasiakirjasta tai että ilmoitus vastaa oikeusvaiikutuksiltaan tiedoksiantoa ja käynnistää määräaikaisten kulumisen;

e) postitiedoksianto ilman 3 kohdan mukaista todistusta, jos vastaajan osoite on määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa;

- f) sähköinen tiedoksianto, mistä on osoituksena tiedoksiannon toimittamisen automaattinen vahvistus, mikäli vastaaja on etukäteen nimenomaisesti hyväksynyt tämän tiedoksiantotavan.
2. Tätä asetusta sovellettaessa 1 kohdan mukainen tiedoksianto on sallittu vain, jos vastaajan osoite on varmuudella tiedossa.
3. Edellä 1 kohdan a, b, c ja d alakohdan mukaisesti toimitettu tiedoksianto on todistettava:
- a) tiedoksiannon toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa ilmoitetaan:
- i) käytetty tiedoksiantotapa,
- ja
- ii) tiedoksiantopäivä,
- ja
- iii) jos määräys on annettu tiedoksi muulle henkilölle kuin vastaajalle, kyseisen henkilön nimi ja hänen suhteensa vastaajaan;
- tai
- b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdan osalta tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön antamalla vastaanottotodistuksella.

15 artikla

Tiedoksianto vastaajan edustajalle

Edellä 13 tai 14 artiklassa tarkoitettu tiedoksianto voidaan toimittaa myös vastaajan edustajalle.

16 artikla

Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen

1. Vastaaja voi antaa määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen eurooppalaiseen maksamismääräyksen käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta F, joka toimitetaan hänelle eurooppalaisen maksamismääräyksen mukana.
2. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona määräys annettiin tiedoksi vastaajalle.
3. Vastaajan on ilmoitettava vastineessa, että hän vastustaa vaatimusta, mutta hänen ei tarvitse ilmoittaa vastustamisen syytä.
4. Vastine on toimitettava paperimuodossa tai käyttäen muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antaneen tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä.

5. Vastaajan tai hänen mahdollisen edustajansa on allekirjoitettava vastine. Jos vastine annetaan sähköisesti 4 kohdan mukaisesti, se on allekirjoitettava direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämä allekirjoitus on tunnustettava määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa, eikä sille voida asettaa lisäedellytyksiä.

Tällaista sähköistä allekirjoitusta ei kuitenkaan vaadita, jos ja siinä laajuudessa kuin määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuimissa on käytössä sellainen vaihtoehtoinen sähköinen viestintäjärjestelmä, johon on pääsy vain sellaisista rekisteröityneistä käyttäjistä koostuvalla ryhmällä, joiden henkilöllisyys on todennettu ja jotka voidaan tunnistaa suojatulla tavalla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista viestintäjärjestelmistä.

17 artikla

Vastineen antamisen vaikutukset

1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiajn käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään.

Jos kantaja on perinyt vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevan menettelyä käyttäen, kansallisen lainsäädännön säännökset eivät saa vaikuttaa hänen asemaansa myöhemmissä tavanomaisissa riita-asiajn menettelyissä.

2. Asian siirtäminen 1 kohdassa tarkoitettuun tavanomaiseen riita-asiajn käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

3. Kantajalle on ilmoitettava, onko vastaaja antanut vastineen sekä siirretäänkö asia tavanomaiseen riita-asiajn käsittelyyn.

18 artikla

Täytäntöönpanokelpoisuus

1. Jollei eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta ole 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, ottaen huomioon vastineen perille saapumiseen tarvittava aika, annettu määräyksen antavalle tuomioistuimelle, tuomioistuimen on liitteessä VII olevaa vakiolomaketta G käyttämällä viipymättä ilmoitettava, että määräys on täytäntöönpanokelpoinen. Tuomioistuimen on tarkistettava tiedoksiantopäivä.
2. Täytäntöönpanokelpoisuutta koskeviin muotovaatimuksiin sovelletaan määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädäntöä, sanottu kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.
3. Tuomioistuimen on lähetettävä täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys kantajalle.

19 artikla

Eksekvatuurimenettelyn poistaminen

Määräyksen antavassa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa vaatimatta sen julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilman mahdollisuutta vastustaa sen tunnustamista.

20 artikla

Uudelleen tutkiminen poikkeuksellisissa tapauksissa

1. Vastaajalla on 16 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä oikeus pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos

a) i) maksamismääräys on annettu tiedoksi jollakin 14 artiklassa säädetystä menettelystä,

ja

ii) tiedoksiantoa ei vastaajasta riippumattomista syistä ole toimitettu riittävän ajoissa siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa;

tai

b) vastaaja ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi,

edellyttäen, että hän toimii kummassakin tapauksessa viipymättä.

2. Vastaajalla on niin ikään 16 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos maksamismääräys on tämän asetuksen vaatimukset huomioon ottaen annettu selvästi virheellisin perustein, tai muiden poikkeuksellisten olosuhteiden johdosta.

3. Jos tuomioistuin hylkää vastaajan pyynnön sillä perusteella, ettei mitään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista uudelleen tutkimisen perusteista voida soveltaa, eurooppalainen maksamismääräys pysyy voimassa.

Jos tuomioistuin päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua jostakin 1 ja 2 kohdassa säädetystä syystä, eurooppalainen maksamismääräys on mitätön.

21 artikla

Täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanomenettelyihin sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen säännösten soveltamista.

Eurooppalainen maksamismääräys, josta on tullut täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön samoin edellytyksin kuin täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa annettu täytäntöönpanokelpoinen päätös.

2. Jotta eurooppalaisen maksamismääräys voidaan panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa kantajan on toimitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille täytäntöönpanoviranomaisille:

a) määräyksen antaneen tuomioistuimen täytäntöönpanokelpoiseksi ilmoittaman eurooppalaisen maksamismääräyksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi tarpeelliset vaatimukset;

ja

b) tarvittaessa eurooppalaisen maksamismääräyksen käänös täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos tässä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynnissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin niissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa ne Euroopan unionin toimielinten viralliset kielet, jotka eivät ole sen omia mutta joiden käytön se voi hyväksyä eurooppalaisen maksamismääräyksen osalta. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön oikeaksi todistama, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.

3. Kantajalta, joka jossain jäsenvaltiossa hakee toisessa jäsenvaltiossa annetun eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaan kansalainen tai että hänellä ei ole kotipaikkaa tai asuinpaikkaa täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

22 artikla

Täytäntöönpanon epäminen

1. Täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaisen tuomioistuimen on vastaajan pyynnöstä evättävä täytäntöönpano, jos eurooppalainen maksamismääräys on ristiriidassa jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aiemmin annetun päätöksen tai määräyksen kanssa, mikäli

a) samojen asianosaisten välillä on aiemmin annettu samaa asiaa koskeva päätös tai määräys;

ja

b) aiempi päätös tai määräys täyttää sen tunnustamiselle täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa asetetut edellytykset;

ja

c) tähän ristiriitaan ei ollut voitu vedota määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinmenettelyssä.

2. Täytäntöönpano on evättävä pyynnöstä kokonaan tai osittain myös, jos vastaaja on maksanut kantajalle eurooppalaisessa maksamismääräyksessä tuomitun määrän joko kokonaan tai osittain.

3. Eurooppalaista maksamismääräystä ei sen sisältämän asiaratkaisun osalta saa missään tapauksessa ottaa uudelleen tutkittavaksi täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

23 artikla

Täytäntöönpanon keskeyttäminen tai rajoittaminen

Jos vastaaja on pyytänyt maksamismääräyksen uudelleen tutkimista 20 artiklan mukaisesti, täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin voi vastaajan pyynnöstä:

- a) rajoittaa täytäntöönpanomenettelyn turvaamistoimiin;
ja
- b) asettaa täytäntöönpanon edellytykseksi määrittämänsä vakuuden asettamisen;
tai
- c) poikkeuksellisissa olosuhteissa keskeyttää täytäntöönpanomenettelyn.

24 artikla

Oikeudellinen edustus

Asianajajan tai muun oikeudellisen neuvonantajan käyttäminen ei ole pakollista:

- a) kantajalle tämän hakiessa eurooppalaista maksamismääräystä;
- b) vastaajalle tämän vastustaessa eurooppalaista maksamismääräystä.

25 artikla

Oikeudenkäyntimaksut

1. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tässä asetuksessa oikeudenkäyntimaksut muodostuvat tuomioistuimelle suoritettavista maksuista ja kuluista, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä.

26 artikla

Suhde kansalliseen prosessioikeuteen

Kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

27 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 1348/2000

Tämä asetus ei vaikuta oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 ⁽¹⁾ soveltamiseen.

28 artikla

Tiedoksiantokuluista ja täytäntöönpanosta ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä tiedottaakseen yleisölle ja asianomaisille ammattialoille

- a) tiedoksiantokuluista;

ja

- b) siitä, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia täytäntöönpanon osalta 21, 22 ja 23 artiklaa sovellettaessa,

erityisesti neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ⁽²⁾ perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston välityksellä.

29 artikla

Toimivaltaisten tuomioistuinten, uudelleen tutkimista koskevien menettelyjen, viestintävälineiden ja kielten ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2008:

- a) millä tuomioistuimilla on toimivalta antaa eurooppalainen maksamismääräys;
- b) uudelleentutkimista koskeva menettely ja toimivaltaiset tuomioistuimet 20 artiklaa sovellettaessa;
- c) eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä varten hyväksytyt ja tuomioistuinten käytössä olevat viestintävälineet;
- d) edellä 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyt kielet.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista muutoksista näihin tietoihin.

2. Komissio asettaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muilla asianmukaisilla tavoilla.

30 artikla

Liitteisiin tehtävät muutokset

Liitteissä olevia vakiolomakkeita pidetään ajan tasalla ja niihin tehdään teknisiä mukautuksia 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti sen varmistamiseksi, että ne ovat kaikilta osin tämän asetuksen säännösten mukaiset.

31 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 44/2001 75 artiklassa perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1 – 4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

32 artikla

Tarkastelu

Komissio toimittaa viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöä. Kertomuksessa on oltava arvio menettelyn toimivuudesta ja laaja vaikutusten arviointi kunkin jäsenvaltion osalta.

Tätä varten ja sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin paras käytäntö otetaan huomioon ja että lainsäädännön parempaa laatua koskevia periaatteita noudatetaan, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja eurooppalaisen maksamismääräyksen valtion rajat ylittävstä käytöstä. Tietoja on annettava oikeudenkäyntimaksuista, menettelyn nopeudesta, tehokkuudesta, käytön helppoudesta ja jäsenvaltioiden sisäisistä maksamismääräysmenettelyistä.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksia asetuksen mukauttamiseksi.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tätä asetusta sovelletaan 12 päivästä joulukuuta 2008 lukuun ottamatta 28, 29, 30 ja 31 artiklaa, joita sovelletaan 12 päivästä kesäkuuta 2008.

LIITE I

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus		
Lomake A	Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 7 artiklan 1 kohta	

Lukekaa ensin viimeisellä sivulla olevat täyttöohjeet - ne helpottavat tämän lomakkeen täyttämistä.

Huom. Kiinnittää huomiota siihen, että tämä lomake on täytettävä jollakin sen tuomioistuimen hyväksymällä kielellä, jonka käsiteltäväksi asia saatetaan. Lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä, mikä helpottaa sen täyttämistä vaadittavalla kielellä.

1. Tuomioistuin		Asian numero (tuomioistuin täyttää)	
Tuomioistuin		Saapunut tuomioistuimeen	
Osoite			
	Postitoimipaikka	Maa	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa				
Koodit: 01 Kantaja		03 Kantajan edustaja *		05 Kantajan laillinen edustaja **
02 Vastaaja		04 Vastaajan edustaja *		06 Vastaajan laillinen edustaja **
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***	Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***	Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***	Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***	Muita tietoja ***		

* esim. asianajaja

** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja

*** ei pakollinen

3. Tuomioistuimen toimivallan peruste

Koodit:

01 Vastaajan tai jonkin vastaajista kotipaikka	07 Vakuutukseen liittyvissä asioissa vakuutuksenhaltijan, vakuutetun tai vakuutuksen edunsaajan kotipaikka
02 Kyseessä olevan veloitteen täyttämisaikakat	08 Kuluttajan kotipaikka
03 Paikka, jossa vahinko on tapahtunut	09 Paikka, jossa työntekijä tekee työtään
04 Sivuliikkeen, viraston tai muun laitoksen toimintaa koskevissa ridoissa paikka, jossa kyseinen sivuliike, toimipaikka tai muu laitos sijaitsee	10 Työntekijän palkanneen yrityksen sijaintipaikka
05 Trustin kotipaikka	11 Kiinteän omaisuuden sijaintipaikka
06 Lastin tai rahdin pelastamisesta maksettavaa palkkiota koskevissa ridoissa sen tuomioistuimen toimipaikka, jonka toimivallan nojalla lasti tai rahti on tai olisi voitu pysäyttää	12 Asianosaiset ovat sopineet tuomioistuimen valinnasta
	13 Elatusapuun oikeutetun kotipaikka
	14 Muu (täsmennettävä)

Koodi Täsmennys koskee vain koodia 14

4. Asian valtion rajat ylittävä luonne

Koodit:

001 Belgia	06 Espanja	11 Latvia	16 Alankomaat	21 Slovakia
02 Tšekin tasavalta	07 Ranska	12 Liettua	17 Itävalta	22 Suomi
03 Saksa	08 Irlanti	13 Luxemburg	18 Puola	23 Ruotsi
04 Viro	09 Italia	14 Unkari	19 Portugali	24 Yhdistynyt kuningaskunta
05 Kreikka	10 Kypros	15 Malta	20 Slovenia	25 muu (täsmennettävä)

Kantajan koti- tai vakituinen asuinpaikka

Vastaajan koti- tai vakituinen asuinpaikka

Tuomioistuimen sijaintimaa

5. Pankkitiedot (ei pakollinen)**5.1 Kantajan maksettaviksi tulevat oikeudenkäyntimaksut**

Koodit:	01 Pankkisiirto	02 Luottokortti	03 Tuomioistuin veloittaa kantajan tililtä
	04 Yleinen oikeusapu	05 Muu (täsmennettävä)	

Jos valitsette koodin 02 tai 03, täyttäkää lisäyksessä 1 olevat pankkitiedot

Koodi Täsmennettävä, jos valitsette koodin 05

5.2 Vastaajan maksettavaksi tuomittavan määrän maksaminen kantajalle

Tilin haltija Pankin tunnuskoodi (BIC) tai muu asianmukainen pankkitunnus

Tilinumero Kansainvälinen pankkitilinumero (IBAN)

EUR	Euro	CYP	Kyproksen punta	CZK	Tšekin korona	EEK	Viron kruunu	GBP	Punta
HUF	Unkarin forintti	LTL	Liettuan liiti	LVL	Latvian lati	MTL	Maltan liira	PLN	Puolan zloty
SEK	Ruotsin kruunu	SIT	Slovenian tolar	SKK	Slovakian korona	Muu (kansainvälisen pankkitunnuksen mukaisesti)			
6. Pääoma						Valuutta	Kokonaispääoma ilman korkoja ja kuluja		
Mihin vaatimus liittyy (Koodi 1)									
01	Myyntisopimus	11	Palvelusopimus - meklaritoiminta	18	Omaisuu den yhteisomistuksesta johtuvat				
02	Vuokrasopimus - irtain omaisuus	12	Palvelusopimus - muu (täsmennettävä)	18	vaateet				
03	Vuokrasopimus - kiinteä omaisuus	13	Urakkasopimus	19	Vahingonkorvaus - sopimus				
04	Vuokrasopimus - liiketilojen vuokraaminen	14	Vakuutusopimus	20	Tilausopimus (sanoma- ja aikakauslehdet)				
05	Palvelusopimus - sähkö, kaasu, vesi, puhelin	15	Laina	21	Jäsenmaksu				
06	Palvelusopimus - terveydenhuoltopalvelut	16	Takaus tai muut vakuudet	22	Työsopimus				
07	Palvelusopimus - kuljetus	17	Sopimukseen perustumattomat velvoitteet, jos ne edellyttävät osapuolten välistä sopimusta tai velan hyväksyntää (esimerkiksi vahingonkorvaukset, perusteeton etu)	23	Tuomioistuimen ulkopuolinen sovinto				
08	Palvelusopimus - oikeudellinen, vero- ja tekninen neuvonta			24	Lapsen elatusopimus				
09	Palvelusopimus - hotelli, ravintola			25	Muu (täsmennettävä)				
10	Palvelusopimus - kunnostus								
Vaatumuksen perusteena olevat seikat (Koodi 2)									
30	Maksua ei ole suoritettu	33	Tavaroita tai palveluja ei ole toimitettu	35	Tavarat tai palvelut eivät vastaa tilausta				
31	Toimituspaikka	34	Toimitetut tavarat ovat viallisia tai palvelut puutteellisia	36	Muu (täsmennettävä)				
32	Ostojankoha								
Muut tiedot (Koodi 3)									
40	Ostopaikka	43	Toimitusajankohta	46	Lainan kyseessä ollessa: Kulutusluotto				
41	Toimituspaikka	44	Kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen laji	47	Lainan kyseessä ollessa: Kiinnitysluotto				
42	Ostojankoha	45	Kiinteistön osoite	48	Muu (täsmennettävä)				
Tunniste	Koodi 1	Koodi 2	Koodi 3	Perustelut	Päivämäärä * (tai ajanjakso)	Määrä			
Tunniste	Koodi 1	Koodi 2	Koodi 3	Perustelut	Päivämäärä * (tai ajanjakso)	Määrä			
Tunniste	Koodi 1	Koodi 2	Koodi 3	Perustelut	Päivämäärä * (tai ajanjakso)	Määrä			
Tunniste	Koodi 1	Koodi 2	Koodi 3	Perustelut	Päivämäärä * (tai ajanjakso)	Määrä			
Vaatumuksen on siirtänyt kantajalle (ilmoitetaan tarvittaessa)									
Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi					Tunnistuskoodi (ilmoitetaan tarvittaessa)				
Osoite					Postinumero	Postitoimipaikka		Maa	
Lisäerittelyt kuluttajasopimuksiin liittyviä vaatimuksia varten (ilmoitetaan tarvittaessa)									
Vaade koskee kuluttajasopimuksiin liittyviä asioita			Jos edelliseen vastattiin myöntävästi, onko vastaaja kuluttaja			Jos edelliseen vastattiin myöntävästi, onko vastaajalla asuinpaikka jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä neuvosto asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 artiklassa tarkoitettulla tavalla			
kyllä ei			kyllä ei			kyllä ei			

7. Korko**Koodit (numero yhdistetään kirjaimen):**

01 Lakisääteinen	02 Sopimukseen perustuva	03 Pääomitetty korko	04 Lainan korko**	05 Kantajan laskema määrä	06 Muu ***
A Vuodessa	B Puolessa vuodessa	C Neljännesvuodessa	D Kuukaudessa	E Muu ***	
Tunniste *	Koodi	Korko (%)	% yli peruskoron (EKP)	määrälle	alkaen saakka
Tunniste *	Koodi	Korko (%)	% yli peruskoron (EKP)	määrälle	alkaen saakka
Tunniste *	Koodi	Korko (%)	% yli peruskoron (EKP)	määrälle	alkaen saakka
Tunniste *	Koodi	Korko (%)	% yli peruskoron (EKP)	määrälle	alkaen saakka
Tunniste * Täsmennettävä vain, jos valitaan koodi 06 ja/tai E					

* täytetään vastaava vaatimuksen tunniste ** laina, jonka kantaja on ottanut ja joka on vähintään vaadittavan pääoman suuruinen *** täsmennettävä

8. Sopimussakko (ilmoitetaan tarvittaessa)

Määrä	Täsmennettävä
-------	---------------

9. Kulut (ilmoitetaan tarvittaessa)

Koodit: 01 Oikeudenkäyntimaksut		02 Muut kulut (täsmennettävä)	
Koodi	Täsmennys koskee vain koodia 02	Valuutta	Määrä
Koodi	Täsmennys koskee vain koodia 02	Valuutta	Määrä
Koodi	Täsmennys koskee vain koodia 02	Valuutta	Määrä
Koodi	Täsmennys koskee vain koodia 02	Valuutta	Määrä

10. Vaatimuksen tueksi esitettävissä oleva näyttö

Koodit: 01 Kirjalliset todisteet		02 Suulliset todisteet	03 Asiantuntijalausunnot	04 Esineeseen tai paikkaan kohdistuva katselmus	05 Muu (täsmennettävä)
Tunniste *	Koodi	Näytön kuvaus			Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Tunniste *	Koodi	Näytön kuvaus			Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Tunniste *	Koodi	Näytön kuvaus			Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Tunniste *	Koodi	Näytön kuvaus			Päivämäärä (pv/kk/vuosi)

11. Lisälausunnot ja lisätiedot (tarvittaessa)

Pyydän tuomioistuinta määrämään vastaajan (vastaajat) maksamaan kantajalle (kantajille) edellä mainitun pääoman, koron sekä sopimusrikkomuksesta aiheutuvat seuraamukset ja kulut.

Vakuutan, että antamani tiedot ovat parhaan tietoni mukaan oikeita ja olen toimittanut ne vilpittömässä mielessä.

Tiedän, että väärin tietojen antaminen voi johtaa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin seuraamuksiin.

Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)	Allekirjoitus ja (mahd.) leima
--------	--------------------------	--------------------------------

Eurooppalaisen maksamismääräyshakemuksen lisäys 1		
Pankkifiedot kantajan maksettaviksi tulevien oikeudenkäyntimaksujen maksamista varten		
Koodit: 02 Luottokortti 03 Tuomioistuin veloittaa kantajan tililtä		
Koodi	Tilin haltija	Pankin tunnusnumero (BIC) tai muu asianmukainen pankkitunnus/ Luottokorttiyhtiö
Tilinnumero/Luottokortin numero		Kansainvälinen pankkitilinnumero (IBAN)/Voimassaolo ja luottokortin turvanumero

Eurooppalaisen maksamismääräyshakemuksen lisäys 2**Vastustan asian siirtämistä tavanomaiseen riita-asian käsittelyyn**

Asian numero (täytetään, jos tämä lisäys lähetetään tuomioistuimelle hakemuslomakkeesta erillään)

Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)	Allekirjoitus ja (mahd.) leima
--------	--------------------------	--------------------------------

HAKEMUKSEN TÄYTTÖOHJEET

Tärkeää tietoa

Tämä lomake on täytettävä jollakin sen tuomioistuimen hyväksymällä kielellä, jonka käsiteltäväksi asia saatetaan. Lomake on saatavilla kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä, mikä helpottaa sen täyttämistä vaadittavalla kielellä.

Jos vastaaja vastustaa vaatimustanne, menettely jatkuu toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-aslain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti. Jos ette tässä tapauksessa halua jatkaa menettelyä, teidän on täytettävä myös tämän lomakkeen lisäys 2. Lisäys on toimitettava tuomioistuimelle ennen eurooppalaisen maksamismääräyksen antamista.

Jos hakemus koskee kuluttajaa vastaan esitettyä vaatimusta, joka liittyy kuluttajasopimukseen, se on tehtävä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle tuomioistuimelle, jossa on kuluttajan kotipaikka. Muissa tapauksissa hakemus on tehtävä tuomioistuimelle, jolla on toimivalta tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 säännösten mukaisesti. Euroopan oikeudellisessa kartastossa (European Judicial Atlas) (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index.htm) on tietoa toimivaltaa koskevista säännöistä..

Hakemus on allekirjoitettava ja päivättävä asianmukaisesti sen viimeisellä sivulla.

Ohjeet

Kunkin osion alussa on erityiset koodit, jotka lisätään tarvittaessa asiaankuuluviin kohtiin.

1. Tuomioistuin Tuomioistuimen valintaa varten teidän on harkittava, mihin tuomioistuimen toimivallan perustuu.

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa Tähän kohtaan merkitään asianosaisten ja heidän mahdollisten edustajiensa nimet lomakkeessa ilmoitettujen koodien mukaisesti. Kohta [tunnistuskoodi] viittaa tarvittaessa erityiseen numeroon, joka asianajajilla on joissain jäsenvaltioissa tuomioistuimen kanssa käytävää sähköistä tiedonvaihtoa varten (ks. asetuksen (EY) N:o 1896/2006 7 artiklan 6 kohdan toinen kohta), yritys- tai yhteisötunnukseen tai luonnollisten henkilöiden mahdolliseen henkilötunnukseen. Kohdassa [muuta tietoja] voi olla muita tietoja henkilön tunnistamiseksi (esimerkiksi syntymäaika, kyseessä olevan henkilön asema yrityksessä tai yhteisössä). Jos asianosaisia ja/tai edustajia on enemmän kuin neljä, täytetään kohta [11].

3. Tuomioistuimen toimivallan perusteet Ks. kohta "Tärkeää tietoa".

4. Tapauksen valtion rajat ylittävä luonne Voidaksenne käyttää eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä, vähintään kahdessa tämän kentän kohdassa on viitattava eri valtioihin.

5. Pankkitiedot (ei pakollinen) Kohdassa [5.1] voitte ilmoittaa tuomioistuimelle, mitä maksutapaa käyttäen suoritate oikeudenkäyntimaksut. On syytä panna merkille, että tuomioistuimen, jolle aiotte hakemuksenne tehdä, käytettävissä ei välttämättä ole kaikkia tässä osiossa mainittuja maksutapoja. Teidän olisi tarkistettava, mitkä maksutavat tuomioistuin hyväksyy. Tämä voidaan tehdä ottamalla yhteyttä kyseiseen tuomioistuimeen tai tarkistamalla asia siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston WWW-sivustolta (<http://ec.europa.eu/civiljustice/>). Jos suoritate maksun luottokortilla tai suostutte siihen, että tuomioistuin veloittaa maksun pankkitililtänne, teidän olisi ilmoitettava tarvittavat luottokortti- tai tilitiedot tämän lomakkeen lisäyksessä 1. Kohdassa [5.2] voitte ilmoittaa, mitä maksutapaa haluatte vastaajan käyttävän maksun suorittamiseksi. Tarvittavat pankkitiedot on ilmoitettava, jos haluatte saada maksun pankkisiirtona.

6. Pääoma Tässä kohdassa annetaan kuvaus vaatimuksen pääomasta ja sen perusteena olevista seikoista lomakkeessa olevien koodien mukaisesti. Kustakin vaatimuksesta käytetään tunnistetta, joka numeroidaan yhdestä neljään. Kukin vaatimus yksilöidään tunnisteen viereisissä kohdissa käyttämällä koodinumeroa 1, 2 tai 3. Jos tila ei riitä, voidaan käyttää [11] kohtaa. Esimerkiksi kohdassa [Päivämäärä (tai Ajanjakso)] viitataan sopimuksen tai vahingon päivämäärään tai vuokran kesto.

7. Korko Jos korkoa vaaditaan, tämä on eriteltävä kunkin osiossa [6] yksilöidyn vaatimuksen osalta lomakkeessa olevien koodien mukaisesti. Koodissa on oltava sekä asiaan kuuluva numero (ylärivi) että kirjain (alarivi). Jos korosta on esimerkiksi sovittu sopimuksella ja se koskee vuotuisia jaksoja, koodi on 02A. Jos korkoa haetaan tuomioistuimen päätöksen antamiseen saakka, viimeinen kohta [saakka] jätetään tyhjäksi. Koodi 01 viittaa lakisääteiseen korkoon. Koodi 02 viittaa asianosaisten sopimaan korkoon. Jos käytetään koodia 03 (pääomitettu korko), ilmoitetun määrän olisi oltava vielä jäljellä olevan koronlaskentakauden perustana. Korkojen pääomittaminen viittaa tilanteeseen, jossa kertynyt korko lisätään pääomaan ja otetaan huomioon myöhempää korkoa laskettaessa. On huomattava, että kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa direktiivissä 2000/35/EY tarkoitetuissa kaupallisissa toimissa lakisääteinen korko on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko ("viitekorko") korotettuna vähintään seitsemällä prosenttiyksiköllä. Jäsenvaltiossa, joka ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, edellä tarkoitettuna viitekorkona pidetään kyseisen jäsenvaltion kansallisesti (esimerkiksi sen keskuspankin) määräämää vastaavaa korkoa. Molemmissa tapauksissa sovelletaan kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa seuraavien 6 kuukauden ajan (ks. direktiivi 2000/35/EY, 3 artiklan 1 kohdan d alakohhta). "Peruskorko (EKP)" tarkoittaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatiohinsa soveltamaa korkoa.

8. Sopimussakko (ilmoitetaan tarvittaessa)

9. Kulut (ilmoitetaan tarvittaessa) Jos vaaditaan oikeudenkäyntikulujen korvaamista, kulut on ilmoitettava käyttämällä lomakkeessa olevia koodeja. Kohta [täsmennys] täytetään vain käytettäessä koodia 02 eli jos pyydetään muiden kuin oikeudenkäyntimaksujen korvaamista. Tällaisiin muihin kuluihin voisivat sisältyä esim. kantajan edustajan kulut tai tuomioistuimen menettelyä edeltävät kulut. Jos korvausta haetaan oikeudenkäyntimaksujen osalta tietämättä sen täsmällistä määrää, täytetään kohta [koodi] 01 ja jätetään kohta [määrä] tyhjäksi: sen täyttää tuomioistuin.

10. Vaatimuksen tueksi esitettävissä oleva näyttö Tässä kohdassa eritellään kunkin vaatimuksen tueksi esitettävissä olevat todisteet lomakkeessa olevien koodien avulla. Kohtaan [Näytön kuvaus] merkitään esimerkiksi kyseisen asiakirjan otsikko, nimi ja/tai viitenumero, asiakirjassa mainittu rahamäärä ja/tai todistajan tai asiantuntijan nimi.

11. Lisälausunnot ja lisätiedot (ilmoitetaan tarvittaessa) Tätä kohtaa käytetään edellä olevien kohtien täydentämiseksi tai tarvittaessa tuomioistuimelle toimitettavia tarpeellisia lisätietoja varten. Esimerkiksi tapauksissa, joissa on useita vastaajia, joista kukin on vastuussa osasta vaatimusta, kunkin vastaajan velan määrä ilmoitetaan tässä.

Lisäys 1 Tässä kohdassa ilmoitetaan luottokortti- tai pankkitilitietonne, jos maksatte oikeudenkäyntimaksut luottokortilla tai suostutte siihen, että tuomioistuin veloittaa maksut pankkitilitiltänne. On syytä panna merkeille, että tuomioistuimella, jolle aiotte hakemuksenne tehdä, ei välttämättä ole käytössään kaikkia tässä osiossa mainittuja maksutapoja. Lisäyksessä 1 ilmoitettuja tietoja ei lähetetä vastaajalle.

Lisäys 2 Tässä kohdassa ilmoitetaan tuomioistuimelle, jos ette halua jatkaa menettelyä siinä tapauksessa, että vastaaja vastustaa vaatimusta. Tuomioistuimen antama asianumero on ilmoitettava, jos tämä tieto toimitetaan tuomioistuimelle hakemuksen lähettämisen jälkeen. Lisäyksessä 2 ilmoitettuja tietoja ei lähetetä vastaajalle.

LIITE II

Eurooppalaista maksamismääräyshakemusta koskeva täydentämis- ja/ tai oikaisupyyntö**Lomake B**

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 9 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Tuomioistuin		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero	
Paikka	Päivämäärä
Allekirjoitus ja/tai leima	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa					
Koodit:		01 Kantaja	03 Kantajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja **	
		02 Vastaaja	04 Vastaajan edustaja *	06 Kantajan laillinen edustaja **	
Koodit	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin***	Faksi***	Sähköposti***		
	Ammatti ***		Muita tietoja***		
Koodit	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin***	Faksi***	Sähköposti***		
	Ammatti ***		Muita tietoja***		
Koodit	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin***	Faksi***	Sähköposti***		
	Ammatti ***		Muita tietoja***		
Koodit	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin***	Faksi***	Sähköposti***		
	Ammatti ***		Muita tietoja***		

* esim. asianajaja

** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja

*** ei pakollinen

Tutkittuamme eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa hakemustanne pyydämme teitä täydentämään ja/tai oikaisemaan hakemustanne mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään päivänä kuuta ___/___/___

Alkuperäisen hakemuksen täydentäminen ja/tai oikaiseminen on tehtävä asiaa käsittelevän tuomioistuimen kielellä tai jollakin niistä.

Jollei hakemusta ole täydennetty ja/tai oikaistu edellä mainitussa määräajassa, tuomioistuin hylkää hakemuksen asetuksessa säädettyjen edellytysten nojalla.

Hakemustanne ei ole täytetty asianmukaisella kielellä. Täyttäkää se jollakin seuraavista kielistä:

01 Tšekki	05 Kreikka	09 Liettua	13 Puola	17 Suomi
02 Saksa	06 Ranska	10 Unkari	14 Portugali	18 Ruotsi
03 Viro	07 Italia	11 Malta	15 Slovaki	19 Englanti
04 Espanja	08 Latvia	12 Hollanti	16 Sloveeni	20 Muu (täsmennettävä)

Kielikoodi	Käytettävä kieli (koskee ainoastaan kielikoodia 20)
------------	---

Seuraavat kohdat on täydennettävä ja/tai oikaistava:

Koodit:				
01 Asianosaiset ja niiden edustajat	04 Pankkitiedot	07 Sopimussakko	10 Lisälausunnot ja lisätiedot	
02 Tuomioistuimen toimivallan peruste	05 Vaatimuksen pääoma	08 Kulut	11 Allekirjoitus	
03 Asian rajat ylittävä luonne	06 Korke	09 Näyttö		

Koodi	Täsmennettävä
-------	---------------

Koodi	Täsmennettävä
-------	---------------

Koodi	Täsmennettävä
-------	---------------

Koodi	Täsmennettävä
-------	---------------

Koodi	Täsmennettävä
-------	---------------

LIFE III

Ehdotus kantajalle eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen muuttamiseksi**Lomake C**

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 10 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Tuomioistuin		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero	
Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Allekirjoitus ja/tai leima	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa				
Koodit:	01 Kantaja	03 Kantajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja **	
	02 Vastaja	04 Vastajan edustaja *	06 Vastajan laillinen edustaja **	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	

* esim. asianajaja

** esim. toinen vanhemmista, holhooja,

*** ei pakollinen

Tutkittuaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa hakemustanne tuomioistuin katsoo, että vain osa vaatimusta täyttää tarvittavat vaatimukset. Tuomioistuin ehdottaa hakemukseen sen vuoksi seuraavia muutoksia:

Pyydämme lähettämään hakemuksen tuomioistuimelle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään _____ päivänä _____ kuuta _____

Mikäli ette ole lähettänyt vastaustanne tuomioistuimelle edellä mainittuun päivään mennessä tai jos ette hyväksy tätä ehdotusta, tuomioistuin hylkää asetuksessa säädettyjen edellytysten nojalla eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksenne kokonaisuudessaan.

Jos hyväksytte ehdotuksen, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen vaatimuksen tältä osalta. Se, voitteko myöhemmässä käsittelyssä periä alkuperäisen saatavanne jäljellä olevan osan, joka ei sisälly eurooppalaiseen maksamismääräykseen, riippuu sen jäsenvaltion lainsäädännöstä, jossa asia on pantu vireille.

Hyväksyn tuomioistuimen edellä mainitun ehdotuksen		Hylkään tuomioistuimen edellä mainitun ehdotuksen
Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)	Sukunimi, etunimi Allekirjoitus ja/tai leima

LITE IV

Päätös eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen hylkäämisestä**Lomake D**

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 11 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Tuomioistuin		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero	
Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Allekirjoitus ja/tai leima	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa					
Koodit:	01 Kantaja	03 Kantajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja **		
	02 Vastaaja	04 Vastaajan edustaja *	06 Vastaajan laillinen edustaja **		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***		
	Ammatti ***		Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***		
	Ammatti ***		Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***		
	Ammatti ***		Muita tietoja ***		
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi	
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka	Maa	
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***		
	Ammatti ***		Muita tietoja ***		
* esim. asianajaja ** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja *** ei pakollinen					

Tutkittuaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksenne asetuksen (EY) N:o 1896/2006 8 artiklan mukaisesti tuomioistuin hylkää hakemuksen seuraavin perustein:

01 Hakemus ei kuulu asetuksen 2 artiklan soveltamisalaan (11 artiklan 1 kohdan a alakohta).

02 Hakemus ei koske asetuksen 3 artiklassa tarkoitettua valtion rajat ylittävää asiaa (11 artiklan 1 kohdan a alakohta).

03 Hakemus ei koske asetuksen 4 artiklassa tarkoitettua määrätyn suuruisia rahamääristä ja eräntynyttä vaatimusta (11 artiklan 1 kohdan a alakohta).

04 Tuomioistuimella ei ole asetuksen 6 artiklan mukaista toimivaltaa asiassa (11 artiklan 1 kohdan a alakohta).

05 Hakemus ei täytä asetuksen 7 artiklassa säädettyjä vaatimuksia (11 artiklan 1 kohdan a alakohta).

06 Vaatimus on selvästi perusteeton (11 artiklan 1 kohdan b alakohta).

07 Hakemusta ei ole täydennetty tai oikaistu tuomioistuimen asettaman määräajan kuluessa (9 artiklan 2 kohta ja 11 artiklan 1 kohdan c alakohta).

08 Hakemusta ei ole muutettu tuomioistuimen asettaman määräajan kuluessa (10 artikla ja 11 artiklan 1 kohdan d alakohta).

Hylkäämisperuste(et) (koodi ilmoitettava)

Koodi

Lisätietoja (tarvittaessa)

Koodi

Lisätietoja (tarvittaessa)

Koodi

Lisätietoja (tarvittaessa)

Koodi

Lisätietoja (tarvittaessa)

Tähän hylkäämispäätökseen ei ole muutoksenhakuoikeutta. Tämä ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta tehdä uusi eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tai käyttää jotain muuta jäsenvaltion lainsäädännön mukaista menettelyä.

LIITE V

Eurooppalainen maksamismääräys**Lomake E**

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöön otosta annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 12 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Tuomioistuin		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero	
Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Allekirjoitus ja/tai leima	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa				
Koodit:	01 Kantaja	03 Kantajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja **	
	02 Vastaaja	04 Vastaajan edustaja *	06 Vastaajan laillinen edustaja **	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			Mahdollinen tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- numero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***		Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			Mahdollinen tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- numero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***		Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			Mahdollinen tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- numero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***		Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi			Mahdollinen tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- numero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***		Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
* esim. asianajaja ** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja *** ei pakollinen				

EUR	Euro	CYP	Kyproksen punta	CZK	Tšekin koruna	EEK	Viron kruunu	GBP	Punta
HUF	Unkarin forintti	LTL	Liettuan liti	LVL	Latvian lati	MTL	Maltan liira	PLN	Puolan zloty
SEK	Ruotsin kruunu	SIT	Slovenian tolar	SKK	Slovakian koruna	Muu (kansainvälisen pankkitunnuksen mukaisesti)			
Tuomioistuin on antanut asetuksen (EY) N:o 1896/2006 12 artiklan mukaisesti eurooppalaisen maksamismääräyksen liitteenä olevan hakemuksen perusteella. Tämän päätöksen nojalla Teidät määrätään maksamaan kantajalle seuraava määrä:									
Vastaaja 1				Rahayksikkö		Määrä		Päivämäärä (pv/kk/vuosi)	
Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi									
Pääoma									
Korko (alkaen)									
Sopimussakko									
Kulut									
Kokonaismäärä									
Vastaaja 2				Rahayksikkö		Määrä		Päivämäärä (pv/kk/vuosi)	
Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi									
Pääoma									
Korko (alkaen)									
Sopimussakko									
Kulut									
Kokonaismäärä									
Yhteisvastuu									

TÄRKEÄÄ TIETOA VASTAAJALLE**Tiedoksenne saatetaan, että**

- a. käytettävissäanne olevat vaihtoehdot ovat joko:
- i. maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle; tai
 - ii. vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine tämän määräyksen antaneelle tuomioistuimelle b kohdassa ilmoitetussa määräajassa;
- b. vastine on lähetettävä tuomioistuimelle 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona tämä määräys annettiin Teille tiedoksi. Tämä 30 päivän määräaika alkaa määräyksen tiedoksiantamista seuraavana päivänä. Tähän määräaikaan luetaan lauantait, sunnuntait ja yleiset vapaapäivät. Jos kyseisen määräajan viimeinen päivä on lauantai, sunnuntai tai yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy seuraavana työpäivänä (ks. asetus (EY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971 *). Yleisinä vapaapäivinä otetaan huomioon sen jäsenvaltion yleiset vapaapäivät, jossa tuomioistuin sijaitsee;
- c. tämä määräys on annettu pelkästään kantajan antamien tietojen perusteella, joita tuomioistuin ei ole tarkistanut;
- d. tästä määräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jollei tuomioistuimelle anneta vastinetta b kohdassa ilmoitetussa määräajassa;
- e. jos on annettu vastine, menettely jatkuu tämän määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riitasasiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt menettelyn päättämistä tässä tapauksessa.

* EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1 (hollannin-, italian-, ranskan- ja saksankielinen).

Englanninkielinen erityispainos: Sarja I Alue 1971(II), s. 354.

Kreikankielinen erityispainos: Luku 01 Nide 1, s. 131.

Portugalin- ja espanjankieliset erityispainokset: Luku 01 Nide 1, s. 149.

Suomen- ja ruotsinkieliset erityispainokset: Alue 1 Nide 1, s. 71.

Latvian-, liettuan-, maltan-, puolan-, slovakin-, sloveenin-, tšekin-, unkarin- ja vironkieliset erityispainokset: Luku 01 Nide 1, s. 51.

LIITE VI

Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen**Lomake F**

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 16 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Tuomioistuin		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero (tuomioistuin täyttää)	
Saapunut tuomioistuimeen	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa				
Koodit:	01 Kantaja	03 Kantajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja **	
	02 Vastaja	04 Vastajan edustaja *	06 Vastajan laillinen edustaja **	
Koodi	Sukunimi, etunimi / Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- mero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi / Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- mero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi / Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- mero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
Koodi	Sukunimi, etunimi / Yrityksen tai yhteisön nimi			(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postin- mero	Postitoimipaikka	Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***	
	Ammatti ***		Muita tietoja ***	
* esim. asianajaja ** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja *** ei pakollinen				

Vastustan ... päivänä ... kuuta ... annettua eurooppalaista maksamismääräystä.		
Paikka	Päivämäärä (pv, kk, vuosi)	Sukunimi, etunimi Allekirjoitus ja/tai leima

LITE VII

Ilmoitus täytäntöönpanokelpoisuudesta**Lomake G**

Eurooppalaisen maksamääräysmenettelyn käyttönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 18 artiklan 1 kohta

1. Tuomioistuin		
Gericht		
Osoite		
Postinumero	Postitoimipaikka	Maa

Asian numero	
Paikka	Päivämäärä (pv/kk/vuosi)
Allekirjoitus ja/tai leima	

2. Asianosaiset ja heidän edustajansa

Koodit:	01 Kantaja 02 Vastaja	03 Kantajan edustaja * 04 Vastajan edustaja *	05 Kantajan laillinen edustaja ** 06 Vastajan laillinen edustaja **
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi		(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi		(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi		(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***
Koodi	Sukunimi, etunimi/Yrityksen tai yhteisön nimi		(Mahdollinen) tunnistuskoodi
	Osoite	Postinumero	Postitoimipaikka Maa
	Puhelin ***	Faksi ***	Sähköposti ***
	Ammatti ***		Muita tietoja ***

* esim. asianajaja

** esim. toinen vanhemmista, holhooja, toimitusjohtaja

*** ei pakollinen

Tuomioistuin ilmoittaa, että liitteenä oleva eurooppalainen maksamismääräys, joka on annettu _____ päivänä _____ kuuta _____ ja annettu vastaajalle tiedoksi _____ päivänä _____ kuuta _____, on täytäntöönpanokelpoinen asetuksen (EY) N:o 1896/2006 18 artiklan mukaisesti.

Tärkeää tietoa

Tämä eurooppalainen maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen ilman eri toimenpiteitä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa Tanskaa lukuun ottamatta. Sen julistaminen erikseen täytäntöönpanokelpoiseksi jäsenvaltiossa, jossa täytäntöönpanoa haetaan, ei ole tarpeen, eikä sen tunnustamista ole mahdollista vastustaa. Täytäntöönpanomenettelystä säädetään täytäntöönpanevan jäsenvaltion lainsäädännössä, jollei yllä mainitussa asetuksessa toisin säädetä.